

การศึกษาความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ประกอบการในการขอ
ใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี

สาขานายายอาม

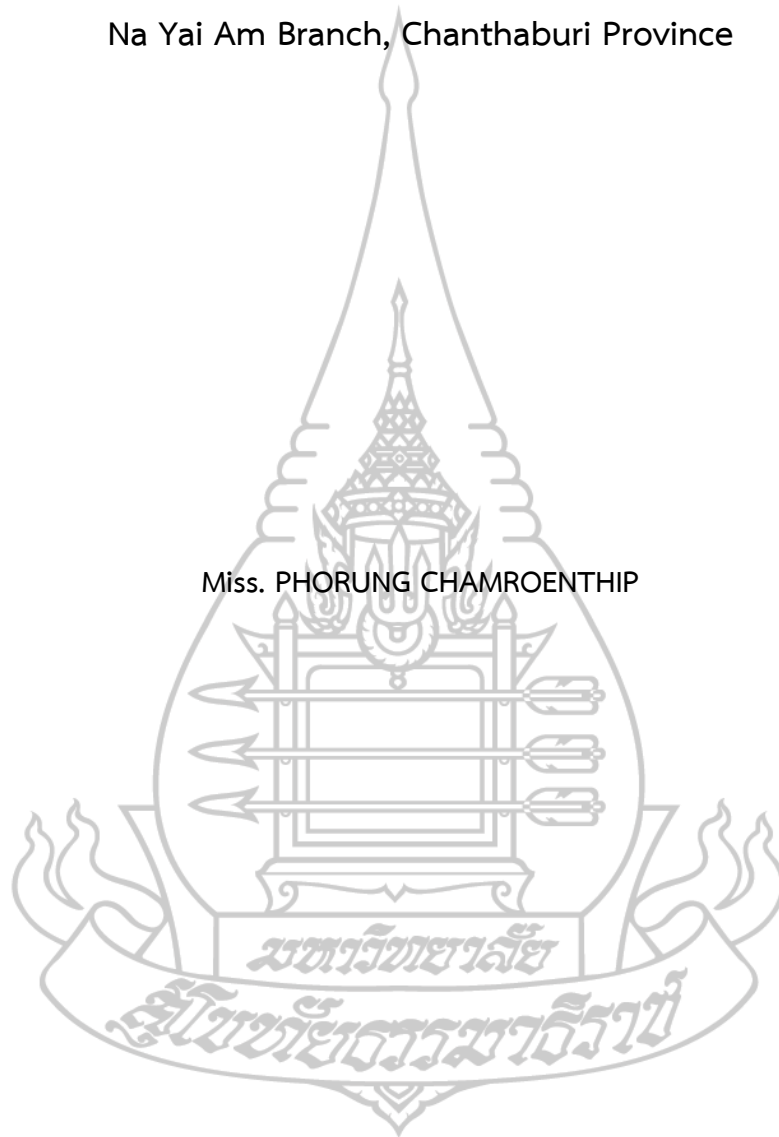

นางสาวพอรุ่ง จำเริญทิพย์

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารรัฐกิจ
สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2566

A Study of Knowledge, Understanding and Opinions in Application
for Licenses to Sell Liquor, Tobacco and Playing Cards among
Entrepreneurs in the area Excise Office Area of Chanthaburi,
Na Yai Am Branch, Chanthaburi Province

Miss. PHORUNG CHAMROENTHIP

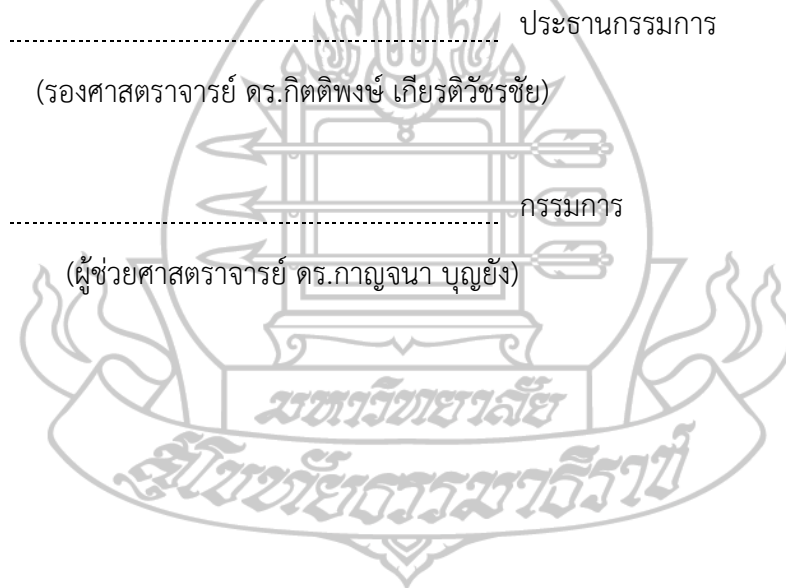
An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Public Administration
School of Management Science Sukhothai Thammathirat Open University

2023

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	การศึกษาความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของ ผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ใน พื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายาม
ชื่อและนามสกุล	นางสาวพอรุ่ง จำเริญทิพย์
แขนงวิชา / วิชาเอก	บริหารรัฐกิจ
สาขาวิชา	วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงษ์ เกียรติวัชรชัย

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2566

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาวิน ชินะโชติ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

ชื่อการศึกษา คำนวณค่าอิสระ การศึกษาความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม

ผู้ศึกษา นางสาวพอรุ่ง จำเริญทิพย์ รหัสนักศึกษา 2643001593

ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงษ์ เกียรติวัชรชัย ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม (2) เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม (3) ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม (4) ปัญหาและความคิดเห็นของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตให้ขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม รวมทั้งสิ้น 2,725 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างคำนวณโดยใช้สูตรของทาร์โรว์ ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 349 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่แบบสอบถามและแบบทดสอบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและ การหาค่า ทรีเทส

ผลการศึกษาพบว่า (1) ผู้ประกอบการในเขตพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอามมีความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ โดยรวมอยู่ในระดับมากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 (2) ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ พบว่าผู้ประกอบการที่มีอายุ ระดับการศึกษา ประเภทใบอนุญาต และสถานที่ตั้งสถานประกอบการ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนผู้ประกอบการที่มีเพศ แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ (3) ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม ส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ผ่านทางเจ้าหน้าที่สรรพสามิต (ประจำสำนักงาน) มากที่สุด (4) แนวทางการแก้ปัญหาในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ สรุปได้ดังนี้ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ จันทบุรีจัดคู่มือในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ขนาดพกพา ให้กับผู้ประกอบการที่มารับบริการ ณ สำนักงานฯ จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ที่หลากหลายให้เข้าถึงผู้ประกอบการทุกเพศทุกวัย เช่น เพจ เฟสบุ๊ก, ไลน์ไอเอ ของสำนักงานฯ เพื่อตอบคำถามที่พบบ่อย สุดทำยกรมสรรพสามิตควรพิจารณาเพิ่มช่องทางจุดบริการรับชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเพิ่มขึ้น เช่นร้านสะดวกซื้อ ซีเจซูเปอร์มาร์เก็ต โดตัสโกเฟรช มินิบิ๊กซี เป็นต้น

คำสำคัญ ความรู้ ความเข้าใจ ความคิดเห็น การขอใบอนุญาตขาย สุรา ยาสูบ และไฟ ผู้ประกอบการ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม

Independent Study title: “A Study of Knowledge, Understanding and Opinions in Application for Licenses to Sell Liquor, Tobacco and Playing Cards among Entrepreneurs in the area Excise Office Area of Chanthaburi, Na Yai Am Branch, Chanthaburi Province”

Author: “Miss. PHORUNG CHAMROENTHIP”; ID: “2643001593”;

Degree: Master of Public Administration

Independent Study Advisor: Assoc. Prof. Dr.Kittipong Keatwatcharachai; Academic year: 2023

Abstract

This study aimed to: (1) study the level of knowledge and understanding in application for licenses to sell liquor, tobacco and playing cards among entrepreneurs in the Excise Office Area of Chanthaburi, Na Yai Am Branch, Chanthaburi Province, (2) to compare the level of knowledge and understanding in application for licenses to sell liquor, tobacco and playing cards among entrepreneurs in the Excise Office Area of Chanthaburi, Na Yai Am Branch, Chanthaburi Province, classified by personal factors, (3) to investigate the channels for receiving information regarding the application for the licenses, and (4) to study problems and opinions in applying for the licenses.

This study was a quantitative research. The population of the study consisted of 2,725 entrepreneurs in the Excise Office Area of Chanthaburi, Na Yai Am Branch, Chanthaburi Province. The sample size was determined using Taro Yamane's calculation formula, resulting in a sample size of 349 individuals. Research tools included questionnaires and quizzes. Descriptive statistics, such as frequency, percentage, mean, and standard deviation, were utilized for data analysis, along with inferential statistics such as one-way analysis and determination of T-test values.

The results indicated that entrepreneurs in the Excise Office Area of Chanthaburi, Na Yai Am Branch, Chanthaburi Province, possessed knowledge and understanding in applying for a license to sell liquor, tobacco, and playing cards at a level exceeding the 80 percent threshold overall. (2) The results of the comparison between personal factors and the knowledge and understanding of licenses to sell liquor, tobacco, and playing cards revealed that entrepreneurs' age, education level, license type, and location of establishment had a statistically significant effect on their knowledge and understanding in applying for such licenses at the 0.05 level of significance. However, gender did not have a significant impact on the knowledge and understanding in applying for a license to sell liquor, tobacco, and playing cards. (3) The entrepreneurs primarily acquired knowledge and understanding in applying for a license to sell liquor, tobacco, and playing cards through the channel of the excise officers (4) Guidelines for problem-solving include preparing a handbook for applying for a license to sell liquor, tobacco, and playing cards in a small size for entrepreneurs who come to receive services at the office, creating various public relations media to reach entrepreneurs of all genders and ages, such as the office's Facebook page and Line official to address frequently asked questions. Lastly, the Excise Department should consider adding more service points to accept payment of license fees, such as convenience stores, CJ Super Market, Lotus, Go Fresh, Mini Big C, etc.

Keywords : Understanding, Opinions, Applying for a license to sell liquor, tobacco and playing cards, entrepreneur, the Excise Office Area of Chanthaburi, Na Yai Am Branch, Chanthaburi Province

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระเฉพาะบุคคลในครั้งนี้ เรื่อง การศึกษาความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม โดยผู้ศึกษาขอกล่าวถึงในที่นี้ เพื่อเป็นการแสดงความเคารพ และรำลึกถึงความชอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงษ์ เกียรติวัชรชัย อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญยัง กรรมการสอบ ซึ่งได้เสียสละเวลา ให้ความรู้ คำชี้แนะแนวทางการศึกษา ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องในงาน ตลอดจนการให้คำปรึกษาในการดำเนินการซึ่งเป็นประโยชน์จนทำให้การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้มีความสมบูรณ์ ครบถ้วน สำเร็จไปได้ด้วยดี ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณ ท่านอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนให้ความรู้ทางวิชาการแก่ผู้ศึกษา

ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณ ท่านสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี(นายสิทธิชัย เพาะปลุก) ท่านสรรพสามิตพื้นที่สาขานายายอาม (นายธนภุต อุยบวรรัตนกุล) ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรง และหัวหน้าฝ่ายปราบปรามสาขานายายอาม(นายสิทธิศักดิ์ ศรีเมือง) ที่เสียสละเวลา ให้คำปรึกษา ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ และขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานทุกคนในสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม ที่คอยช่วยเหลือและสนับสนุนรายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระเฉพาะบุคคลฉบับนี้

ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และสมาชิกทุกคนในครอบครัวที่คอยให้กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนในทุกๆ ด้านด้วยดีเสมอมา

รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระบุคคลฉบับนี้ ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจและผู้ที่เปิดอ่านไม่มากนักน้อย หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้ศึกษาค้นคว้าอิสระขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

นางสาวพอรุ่ง จำเริญทิพย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามในการศึกษา.....	5
วัตถุประสงค์การศึกษา.....	5
กรอบแนวคิดการศึกษา.....	6
สมมติฐานการศึกษา.....	7
ขอบเขตของการศึกษา.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	10
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	11
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ.....	11
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	16
แนวคิดเกี่ยวกับมาตรการการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และผลิตภัณฑ์ยาสูบ.....	18
แนวคิดเกี่ยวกับกรมสรรพสามิต.....	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	48
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา.....	51
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	51
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	54
การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	60
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	63
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
ระยะเวลาในการศึกษา.....	64

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ และข้อมูล ช่องทางการรับรู้ข่าวสารการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ จากแบบสอบถาม โดยใช้การแจกแจงความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage).....	66
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการเกี่ยวกับ การขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ตามวัตถุประสงค์ จำนวน 4 ด้าน จากแบบทดสอบ โดยใช้การวัดค่าความถี่ของคะแนน ที่ได้จากแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจแบบเลือกตอบ (Multiple choices) และหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อแสดงผลรายด้านและในภาพรวม.....	71
ตอนที่ 3 ทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล.....	81
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	92
สรุปผลการศึกษา.....	92
อภิปรายผล.....	95
ข้อเสนอแนะ.....	103
บรรณานุกรม.....	106
ภาคผนวก.....	110
ก แบบสอบถามและแบบทดสอบ.....	111
ข หนังสือถึงผู้ทรงคุณวุฒิ.....	111
ประวัติผู้ศึกษา.....	125

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 แสดงตารางเปรียบเทียบกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุม การขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในต่างประเทศกับประเทศไทย.....	21
ตารางที่ 2.2 ตารางเปรียบเทียบมาตรการการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของประเทศในอาเซียน.....	29
ตารางที่ 3.1 จำนวนผู้ประกอบการที่ขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ รายนามและรายใหม่ ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม.....	51
ตารางที่ 3.2 แสดงการสุ่มตัวอย่างโควต้าแบบเป็นสัดส่วนในแต่ละตำบล จำนวน 3 อำเภอ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม....	53
ตารางที่ 4.1 ค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านเพศ.....	66
ตารางที่ 4.2 ค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านอายุ.....	66
ตารางที่ 4.3 ค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระดับการศึกษา.....	67
ตารางที่ 4.4 ค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านประเภทใบอนุญาต.....	67
ตารางที่ 4.5 ค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านที่ตั้งสถานประกอบการ.....	68
ตารางที่ 4.6 ค่าร้อยละและค่าความถี่ของช่องทางการรับทราบข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการขออนุญาต ขายสุรา ยาสูบ และไฟ.....	68
ตารางที่ 4.7 ค่าร้อยละและค่าความถี่ของข้อมูลช่องทางการรับทราบข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ (ในภาพรวม).....	70
ตารางที่ 4.8 ความถี่และร้อยละความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาต ขายสุรา ยาสูบ และไฟ แยกเป็นรายข้อ.....	71
ตารางที่ 4.9 แสดงค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของผู้ประกอบการที่ตอบแบบทดสอบเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ ในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ (ในภาพรวม).....	76

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.10 แสดงค่าร้อยละ และค่าความถี่ ระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการ ที่ตอบแบบทดสอบเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ	77
ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย(\bar{x})และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความรู้ความเข้าใจ ในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ (แยกออกเป็นรายด้าน).....	78
ตารางที่ 4.12 ค่าร้อยละและความถี่ของปัญหาในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ.....	79
ตารางที่ 4.13 ค่าร้อยละและค่าความถี่ของช่องทางการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ (ในภาพรวม).....	80
ตารางที่ 4.14 แสดงผลการทดสอบเพื่อวัดระดับความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟของผู้ประกอบการ โดยใช้สถิติ One sample t-test ในการทดสอบสมมติฐานเทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 80 (คะแนนเต็ม 20 คะแนน เกณฑ์คือ 16 คะแนน).....	81
ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ ขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำแนกตามเพศ.....	82
ตารางที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำแนกตามเพศ.....	82
ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ ขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำแนกตามอายุ.....	83
ตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำแนกตามอายุ.....	84
ตารางที่ 4.19 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่(Post Hoc) ของความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการ ในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำแนกตามอายุ	84

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	85
ตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	86
ตารางที่ 4.22 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำแนกตามระดับการศึกษา	87
ตารางที่ 4.23 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำแนกตามประเภทใบอนุญาต.....	88
ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอามจำแนกตามที่ตั้งสถานประกอบการ.....	89
ตารางที่ 4.25 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำแนกตามที่ตั้งสถานประกอบการ.....	89
ตารางที่ 4.26 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่(Post Hoc)ของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำแนกตามที่ตั้งสถานประกอบการ	90
ตารางที่ 4.27 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานในภาพรวม.....	91

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา.....	7
ภาพที่ 2.1 ภูเขาน้ำแข็งแห่งความรู้.....	12

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยมีมาตรการในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เริ่มต้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2515 โดยจอมพลถนอม กิตติขจร หัวหน้าคณะปฏิวัติ ออกประกาศฉบับที่ 253 ลงวันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 ให้มีการกำหนดเวลาการจำหน่ายสุราและเครื่องดื่ม ณ สถานที่ขายสุราใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับยุคสมัยนั้นใจความสำคัญ ข้อ 2 “ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตขายสุราประเภทที่ 3 ถึงประเภทที่ 6 ตามในกฎหมายว่าด้วยสุรา หรือบุคคลใดซึ่งกระทำการเพื่อประโยชน์ของผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราดังกล่าวจำหน่ายสุราทุกชนิดในเวลาอื่น นอกจากตั้งแต่เวลา 11.00 นาฬิกา ถึงเวลา 14.00 นาฬิกา เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมตำรวจสำหรับนครหลวงกรุงเทพธนบุรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด” (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา) ต่อมามีการแก้ไขกฎหมายเพื่อให้สอดคล้องและเป็นปัจจุบัน ครอบคลุมและมีการกำหนดเวลาและสถานที่จำหน่ายสุราไว้ชัดเจน โดยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่การห้ามขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตาม พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 ,คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 22/2558 มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการห้ามมิให้มีสถานที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียงสถานศึกษาหรือหอพักใกล้เคียงสถานศึกษา (4) (5) โดยนายกรัฐมนตรีมีนโยบายที่ชัดเจนว่า เจ้าหน้าที่จะต้องดำเนินการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดเพื่อดูแลสวัสดิภาพและความปลอดภัยของเด็กและเยาวชน รวมถึงประชาชนที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง โดยขอให้ทุกส่วนยึดถือแนวทางปฏิบัติตามคำสั่ง หน.คสช. ที่ 22/2558 ซึ่งในปี พ.ศ. 2558 จนถึงปัจจุบัน,พระราชบัญญัติ จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มีบทกำหนดโทษมาแล้วซ้ำ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก มีบทบัญญัติห้ามจำหน่ายสุราแก่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ประกาศกรมประชาสัมพันธ์ พ.ศ. 2546 มีการห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางสถานีวิทยุและโทรทัศน์ ในเวลา 05.00 – 22.00 น. กฎกระทรวงการคลัง พ.ศ. 2548 การห้ามจำหน่ายสุราในศาสนสถาน โรงเรียน และสถานเติมน้ำมัน ประกาศกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2549 การห้ามดื่มสุราในโรงพยาบาลและสถานบริการด้านสาธารณสุขของรัฐ ต่อมาปี พ.ศ. 2544 มีการจัดตั้ง “สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ” (สสส.) เป็นองค์กรมหาชนที่ได้รับงบประมาณจากภาษีสรรพสามิต ที่เก็บจากสินค้า

เครื่องตีมแอลกอฮอล์และผลิตภัณฑ์ยาสูบ จำนวนร้อยละ 2 ซึ่งถือเป็นองค์การที่มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ จากนั้นในปี พ.ศ. 2551 ได้มีการตราพระราชบัญญัติสำคัญเพื่อใช้ในการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ คือ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขึ้นมาเพื่อกำหนดมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์รวมทั้งการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตีมแอลกอฮอล์ เพื่อช่วยลดปัญหา และผลกระทบทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจ ช่วยสร้างเสริมสุขภาพของประชาชนโดยให้ตระหนักถึงพิษภัยของเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ตลอดจนช่วยป้องกันเด็กและเยาวชนมิให้เข้าถึงเครื่องตีม แอลกอฮอล์ได้ง่าย ต่อมากรมสรรพสามิตได้ทำการปรับปรุงกฎหมายการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตให้มีความทันสมัยและทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง โดยการนำเอากฎหมายในความรับผิดชอบของกรมสรรพสามิต ทั้งสิ้น 7 ฉบับ มารวมไว้ในฉบับเดียวคือ พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560

การควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบในประเทศไทย เริ่มต้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 ด้วยการตีพิมพ์คำเตือนบนซองบุหรีว่า “บุหรีอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ” ปี พ.ศ. 2519 ออกข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครห้ามสูบบุหรีในโรงพยาบาลนตร์และรถประจำทาง ปี พ.ศ. 2531 คณะรัฐมนตรีกำหนดนโยบายควบคุมการสูบบุหรี และมีมติคณะรัฐมนตรีห้ามโฆษณาบุหรี และในปีเดียวกันนี้มีการกำหนดวันงดสูบบุหรีโลกและการห้ามสูบบุหรีบนเครื่องบินภายในประเทศ ปี พ.ศ. 2532 คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมการบริโภคยาสูบแห่งชาติ (คบยช.) ปี พ.ศ. 2535 สภานิติบัญญัติแห่งชาติผ่านร่างกฎหมายพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบและพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรีปีพ.ศ. 2537 กระทรวงการคลังขึ้นภาษีบุหรีจาก ร้อยละ 55 เป็นร้อยละ 60 พร้อมทั้งคัดค้านการผลิตบุหรีสำหรับผู้หญิง ปี พ.ศ.2542 รัฐบาลมีมติให้ปรับภาษีสรรพสามิตสำหรับสินค้าบุหรีขึ้นเป็นร้อยละ 71.5 เพื่อนำไปชดเชยการลดภาษีสรรพสามิต สำหรับสินค้าน้ำมันดีเซลและขึ้นภาษีบุหรีเป็นร้อยละ85 ในปี พ.ศ. 2552 จากนั้นในปี พ.ศ. 2553 กระทรวงสาธารณสุข มีประกาศฉบับที่ 19 ประกาศให้พื้นที่ต่าง ๆ ปลอดภัยจากบุหรีทั้งหมด เช่น โรงพยาบาล โรงแรม หอพัก อพาร์ทเมนต์ บริเวณโรงพักคอยและบริเวณทางเดินทั้งหมด ในอาคารให้เป็นเขตปลอดบุหรี ปี พ.ศ. 2555 รัฐบาลมีมติขึ้นภาษีบุหรีจากร้อยละ 85 เป็นร้อยละ 87 ปี พ.ศ. 2558 ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ ซึ่งเป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ ฉบับเดิม โดยสาระสำคัญของร่างฉบับใหม่ กำหนดอายุขั้นต่ำของผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ยาสูบจากเดิมอายุ 18 ปี เป็นอายุ 20 ปี และ การห้ามแบ่งขายยาสูบ อีกทั้งยังห้ามผู้ค้าผู้ผลิตทำการโฆษณาด้วยวิธีการต่าง ๆ

สินค้าไฟ แม้จะถึงแม้จะไม่มีกฎหมายควบคุมโดยตรงเหมือนกับเครื่องตีมแอลกอฮอล์ และ ผลิตภัณฑ์ยาสูบ แต่ก็ถือว่าเป็นสินค้าที่มีลักษณะพุ่มเฟิยและขัดต่อศีลธรรมอันดีจึงเป็นสินค้าที่ถูกควบคุมตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 โดยผู้ที่จะประสงค์ขายสินค้าไฟต้อง

ดำเนินการขออนุญาตขายต่ออธิบดีกรมสรรพสามิตเสียก่อน ทั้งนี้สินค้าไฟที่นำมาจำหน่ายหรือขายได้ ต้องเป็นไฟ ที่เสียภาษีแล้ว ซึ่งในปัจจุบันโรงงานไฟ สังกัดกรมสรรพสามิต เป็นหน่วยงานเพียง หน่วยงานเดียว ที่ได้รับอนุญาตให้ผลิตสินค้าไฟในประเทศไทย

จะเห็นได้ว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผลิตภัณฑ์ยาสูบ และไฟ เป็นสินค้าที่มีลักษณะ พุ่มเฟือย และขัดต่อศีลธรรมอันดี ภาครัฐจึงต้องสร้างมาตรการขึ้นมาควบคุมในรูปแบบของกฎหมาย ระเบียบ และข้อปฏิบัติ มีการกำหนดให้ผู้ประกอบการที่มีความประสงค์จำหน่ายหรือขายเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ ผลิตภัณฑ์ยาสูบ และสินค้าไฟ ต้องขออนุญาตจากอธิบดีกรมสรรพสามิต ซึ่งการควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผลิตภัณฑ์ยาสูบและไฟ ในประเทศไทย ได้มีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งปี พ.ศ. 2560 มีการปรับปรุงกฎหมายฉบับใหม่เพื่อให้เกิดความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ ที่เปลี่ยนแปลงไปมาบังคับใช้ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผลิตภัณฑ์ยาสูบ และสินค้าไฟ ได้แก่ พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2560 และพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 ส่วนการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบันยังคงใช้ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ร่วมกับพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 ซึ่งผลจากการปรับปรุง กฎหมายใหม่นี้ ทำให้ผู้ประกอบการที่มีความประสงค์จำหน่ายสุราและยาสูบ เกิดความ สับสนและยังไม่เข้าใจในสาระสำคัญของกฎหมายทั้งหมด ส่งผลให้เกิดการกระทำความผิดหรือการกระทำที่ฝ่าฝืน บทบัญญัติของกฎหมายในพื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายาย อาม บ่อยครั้งจนนำไปสู่การถูกดำเนินคดีและการเปรียบเทียบปรับในที่สุด กรมสรรพสามิต ในฐานะ เป็นหน่วยงานในสังกัดของกระทรวงการคลัง มีบทบาท หน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารการ จัดเก็บภาษีจากสินค้าและบริการที่มีเหตุความจำเป็นเฉพาะอย่างเพื่อเป็นรายได้ให้แก่ภาครัฐ ในการดูแล และรับผิดชอบต่อผลกระทบทางลบที่เกิดขึ้นจากสินค้าและบริการเหล่านั้น เนื่องจากสินค้าและ บริการเฉพาะอย่างนั้น ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ร่างกาย จริยธรรมในสังคม สิ่งแวดล้อมและพลังงาน ซึ่งถือเป็นต้นทุนทางสังคม นอกจากนี้ กรมสรรพสามิตยังมีหน้าที่ตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม การหลีกเลี่ยงภาษีที่กรมสรรพสามิตดำเนินการจัดเก็บ เสนอแนะนโยบายการจัดเก็บภาษีที่อยู่ใน อำนาจหน้าที่ของกรมสรรพสามิตต่อกระทรวงการคลัง ดำเนินการเกี่ยวกับการประสานแผนงาน กำกับเร่งรัด ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัดและสารสนเทศ บริหาร กิจการขององค์การสุราและโรงงานไฟ และปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจ หน้าที่ของกรมสรรพสามิตกรมสรรพสามิต ซึ่งเป็นภาษีทางอ้อมประเภทหนึ่งที่รัฐจัดเก็บเป็นรายได้ที่ รองจากกรมสรรพากร สินค้าที่จัดเก็บ เช่น สุรา ยาสูบ และไฟ หรือสินค้าที่ก่อให้เกิดมลพิษต่อ สิ่งแวดล้อม รวมไปถึงค่าธรรมเนียมใบอนุญาตต่าง ๆ ในการผลิตและจำหน่ายสินค้าเหล่านั้น อีกทั้ง ยังมีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 ทำให้ ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะทำการศึกษาถึงความรู้และความเข้าใจของผู้ประกอบการที่มาขอใบอนุญาต

ขายสุรา ยาสูบ และไฟ ว่ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ทั้งในแง่ของกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ มากน้อยเพียงใดผู้ประกอบการมีความคิดเห็นอย่างไร เกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ และมีปัญหาอุปสรรคหรือไม่ อย่างไร

สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี เป็นหน่วยราชการสังกัดกรมสรรพสามิต มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ในการจัดเก็บภาษี และดำเนินการป้องกันและปราบปราม จับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายสรรพสามิตโดยอาศัยอำนาจ ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 โดยแบ่งความรับผิดชอบทั้งหมด 4 ฝ่าย 3 สาขา ซึ่งสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม ก็เป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี มีเขตพื้นที่รับผิดชอบ 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอนายายอาม อำเภอท่าใหม่ และอำเภอแก่งหางแมว มีอำนาจหน้าที่ที่ต้องดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยสุรา กฎหมายว่าด้วยยาสูบ กฎหมายว่าด้วยไฟ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับภาษีที่กรมจัดเก็บ ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข่าวสาร ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีที่กรมจัดเก็บ และปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย (ข้อมูลจากสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี,2565)

สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีการจัดเก็บภาษีจากผู้ประกอบการในการชำระภาษีใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 เป็นหลัก โดยผู้ประกอบการที่มีความประสงค์ที่ต้องการจำหน่ายสุรา ยาสูบและไฟ ในกรณีเป็นการขออนุญาตขายครั้งแรก ให้ติดต่อที่สรรพสามิตพื้นที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่และต้องใช้ออกสารประกอบการขอใบอนุญาตหลายอย่าง เช่น บัตรประชาชนผู้ขอใบอนุญาต ทะเบียนบ้านที่ต้องการขาย เป็นต้น ซึ่งผู้ประกอบการที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลข้อมูลข่าวสารอาจจะยังไม่ทั่วถึง ทำให้เสียเวลาในการเดินทาง และในกรณีผู้ประกอบการรายเดิมที่เคยได้รับใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ จะต้องดำเนินการต่อใบอนุญาตฯ เพื่อชำระภาษีในทุก ๆ ปี ซึ่งสามารถนำใบอนุญาตฯ ของปีปัจจุบันไปชำระภาษีผ่านช่องทางต่าง ๆ ได้ เช่น เคาน์เตอร์เซอร์วิสร้านสะดวกซื้อ(7-Eleven) ธนาคารกรุงไทย เป็นต้น เนื่องจากใบอนุญาตฯ มีอายุ 1 ปี หากผู้ประกอบการรายเดิมไม่ได้ต่อใบอนุญาตฯ จะส่งผลให้ใบอนุญาตนั้นสิ้นสุดลง ทำให้ผู้ประกอบการเสียสิทธิ์ ต้องดำเนินการขอใบอนุญาตฯ ใหม่ทำให้เสียเวลา เสียค่าใช้จ่าย และอาจมีโทษปรับตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 โดยผู้ศึกษาได้กำหนดพื้นที่เป้าหมาย ในการศึกษาครั้งนี้ คือผู้ประกอบการที่ขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีพื้นที่ รับผิดชอบในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิต ทั้งหมด 3 อำเภอของจังหวัดจันทบุรี ได้แก่ อำเภอนายายอาม อำเภอท่าใหม่ และ อำเภอแก่งหางแมว โดยในปีงบประมาณ 2565 มีจำนวน

ผู้ประกอบการที่ขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ รายเดิมและรายใหม่ จำนวนทั้งสิ้น 2,725 คน (ข้อมูลระบบงานใบอนุญาตของกรมสรรพสามิต, 2565)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาในฐานะที่ปฏิบัติงานอยู่ในสำนักงานฯ จึงสนใจที่จะศึกษาในเรื่องความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในเขตพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จากสื่อประชาสัมพันธ์ผ่านทางช่องทางต่าง ๆ เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นแนวทางพัฒนาการให้บริการ ในการเข้าถึงผู้ประกอบการและตอบสนองต่อความต้องการของผู้มารับบริการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีและเพิ่มภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กรต่อไป

2. คำถามในการศึกษา

2.1 ระดับความรู้ ความเข้าใจของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม อยู่ในระดับใด

2.2 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ แตกต่างกันหรือไม่

2.3 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ผ่านทางช่องทางใดบ้าง

2.4 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีปัญหาและความคิดเห็นอย่างไรต่อการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ

3. วัตถุประสงค์การศึกษา

3.1 เพื่อศึกษาระดับความรู้ ความเข้าใจของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม

3.2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3.3 เพื่อศึกษาช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม

3.4 เพื่อศึกษาปัญหาและความคิดเห็นของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม

4. กรอบแนวคิดการศึกษา

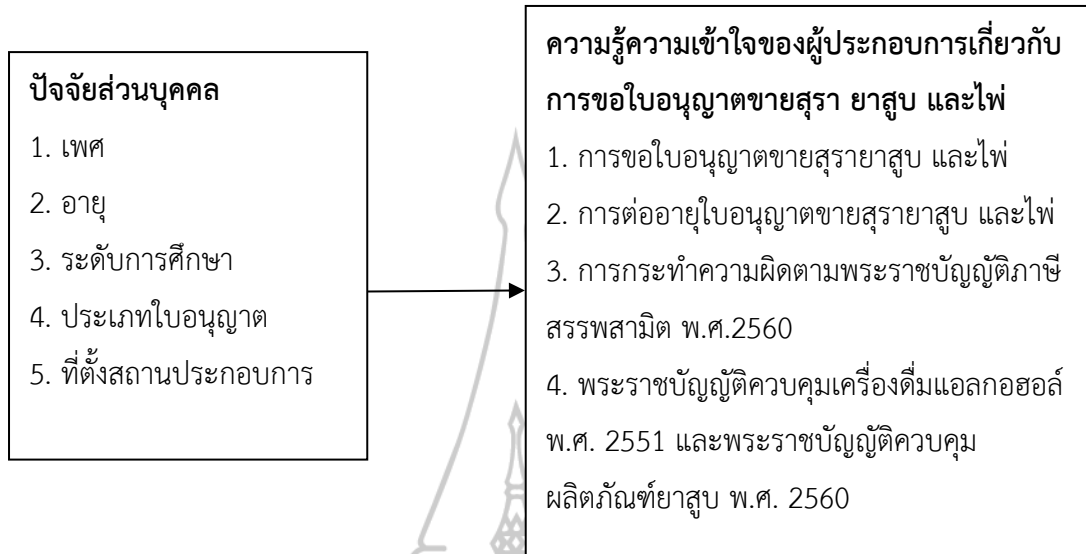
การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้สร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยจากการศึกษาข้อกำหนด ได้แก่ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2560 และพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 กฎกระทรวง ได้แก่ กฎกระทรวง การอนุญาตขายสุรา พ.ศ. 2560 กฎกระทรวงการอนุญาตขายยาสูบ พ.ศ. 2560 และกฎกระทรวง การอนุญาตขายไฟ พ.ศ. 2560 รวมถึงระเบียบข้อปฏิบัติต่าง ๆ ในการออกใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของกรมสรรพสามิต มาสร้างกรอบในการวิจัยและได้กรอบแนวคิด ดังนี้

ทั้งนี้ มีตัวแปรอื่นหรือประเด็นอื่น ๆ ที่จะศึกษาเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในกรอบแนวคิด ได้แก่

1. ช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ประกอบด้วย 1) ด้านเจ้าหน้าที่สรรพสามิตประจำสำนักงานฯ 2) ด้านเจ้าหน้าที่สรรพสามิตสายตรวจ 3) จดหมายแจ้งเตือนการต่อใบอนุญาตขายฯ 4) เว็บไซต์กรมสรรพสามิต www.excise.go.th 5) ด้านสื่อโซเชียลมีเดีย (Facebook, Line) 6) ด้านวิทยุ/โทรทัศน์ 7) ด้านผู้ใกล้ชิด
2. ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

5. สมมติฐานการศึกษา

5.1 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ อยู่ในระดับมากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

5.2 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม ที่มีเพศต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ แตกต่างกัน

5.3 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม ที่มีอายุ ต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ แตกต่างกัน

5.4 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม ที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ แตกต่างกัน

5.5 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม ที่มีประเภทใบอนุญาต ต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ แตกต่างกัน

5.6 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม ที่มีที่ตั้งสถานประกอบการ ต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรាយาสูบ และไฟ แตกต่างกัน

6. ขอบเขตของการศึกษา

6.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นในการขอใบอนุญาตขายสุรាយาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม โดยความรู้ความเข้าใจที่ผู้ศึกษามุ่งทำการศึกษาได้แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรាយาสูบ และไฟ 2) ความรู้ความเข้าใจในการต่ออายุใบอนุญาต ขายสุรាយาสูบ และไฟ 3) ความรู้ความเข้าใจในการกระทำความผิดกฎหมายตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 และ 4) พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2560 นอกจากนี้แล้ว ผู้ศึกษายังมุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการขอใบอนุญาตขายสุรាយาสูบ และไฟ เพื่อจะได้ทราบถึงปัญหาและข้อเสนอแนะในการขอใบอนุญาตขายสุรាយาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการทั้งรายใหม่และรายเดิม

6.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตให้ขายสุรាយาสูบ และไฟ ในพื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำนวน 3 อำเภอ ในจังหวัดจันทบุรี ได้แก่ อำเภอนายายอาม อำเภอท่าใหม่ และอำเภอแก่งหางแมว ซึ่งมีผู้ประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตขายสุรាយาสูบ และไฟ ทั้งรายใหม่และรายเดิม รวมทั้งสิ้น 2,725 คน (ข้อมูลระบบงานใบอนุญาตของกรมสรรพสามิต, 2565) ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้ศึกษาคำนวณโดยใช้สูตร ทาโรยามาเน่ (Taro Yamane, 1973 ;125) ขนาดของความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 สามารถคำนวณจำนวนกลุ่มประชากรตัวอย่าง 349 ราย จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโควตาแบบเป็นสัดส่วนในการเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการโดยเก็บข้อมูลจากตัวแทนของผู้ประกอบการละ 1 ราย ได้แก่ เจ้าของร้านหรือผู้ดูแลร้าน ผู้จัดการสถานประกอบการหรือผู้ที่มีบทบาทในกรรมการบริหารสถานประกอบการนั้น

6.3 ขอบเขตด้านสถานที่ การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการสำรวจ โดยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการที่เดินทางมาติดต่อราชการที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม และผู้ศึกษาลงเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ในพื้นที่ จำนวน 3 อำเภอ ในจังหวัดจันทบุรี ได้แก่ อำเภอนายายอาม อำเภอท่าใหม่ และอำเภอแก่งหางแมว

6.4 ขอบเขตด้านตัวแปร การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งตัวแปรในการศึกษาดังนี้

6.4.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย

- 1) เพศ
- 2) อายุ
- 3) ระดับการศึกษา
- 4) ประเภทใบอนุญาต
- 5) ที่ตั้งสถานประกอบการ

6.4.2 ตัวแปรตาม คือ ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ

- 1) การขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ
- 2) การต่ออายุใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ
- 3) การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560
- 4) พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2560

6.5 ขอบเขตด้านเวลา การวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการศึกษาระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงเดือนกันยายน 2566 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 3 เดือน

7. นิยามศัพท์เฉพาะ

7.1 ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ, ด้านการต่อใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ, ด้านการกระทำความผิดกฎหมายตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 และด้านพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2560

7.2 ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ทศนคติ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จากประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ

7.3 ใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ หมายถึง เอกสารอนุญาตให้ขายสุรา ยาสูบ และไฟ ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560

7.4 ผู้ประกอบการหมายถึง ผู้ที่เปิดสถานประกอบการร้านค้าเพื่อจำหน่ายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่เขตรับผิดชอบของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม

7.5 การต่ออายุใบอนุญาต หมายถึง การต่ออายุใบอนุญาตขายสุรา การต่ออายุใบอนุญาตขายยาสูบ การต่ออายุใบอนุญาตขายไฟ ตามประกาศกรมสรรพสามิต เรื่องการออกใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ สำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตต่อเนื่องจากที่ได้รับใบอนุญาต ณ สถานประกอบการเดิม

7.6 เจ้าหน้าที่สรรพสามิต หมายถึง ข้าราชการ พนักงานราชการและลูกจ้าง ที่สังกัดสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม

7.7 เจ้าหน้าที่สรรพสามิตสายตรวจ หมายถึง ข้าราชการ พนักงานราชการและลูกจ้าง ที่ปฏิบัติหน้าที่ออกตรวจ ประชาสัมพันธ์ และปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมายสรรพสามิต ในพื้นที่เขตรับผิดชอบของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม

7.8 สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม หมายถึง หน่วยงานที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี มีเขตพื้นที่รับผิดชอบ 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอนายายอาม อำเภอท่าใหม่ และอำเภอแก่งหางแมว

7.9 ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร หมายถึง สื่อกลางที่นำข้อมูลข่าวสารไปยังผู้รับสาร เช่น บุคคล จดหมาย โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

8.1 เพื่อให้ทราบถึงระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม ที่มีต่อการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ

8.2 เพื่อให้ทราบถึงผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม ที่มีต่อการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

8.3 เพื่อให้ทราบถึงช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม

8.4 เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและความคิดเห็นของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม ที่มีต่อการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง การศึกษาความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของ ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอามครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี กฎหมาย และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น
3. แนวคิดเกี่ยวกับมาตรการการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และผลิตภัณฑ์ยาสูบ
4. แนวคิดเกี่ยวกับกรมสรรพสามิต
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

1.1 ความหมายของความรู้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554: เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 4 ธันวาคม 2554 (ราชบัณฑิตยสถาน 2556, น. 52) บัญญัติคำว่า “ความรู้” หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียนการค้นคว้า หรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะความเข้าใจที่ได้รับจากประสบการณ์ที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิด หรือการปฏิบัติองค์วิชาชีพในแต่ละสาขา

Ikujiro Nonaka ได้นิยามความรู้ด้วยการเปรียบเทียบกับภูเขาน้ำแข็งกล่าวคือ ความรู้มีลักษณะที่ความแตกต่างจากปิรามิดแห่งความรู้ซึ่งเปรียบเทียบกับภูเขาน้ำแข็งโดยจำแนกออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. ส่วนที่อยู่เหนือน้ำ สามารถสังเกตเห็นได้ง่ายเรียกว่า Explicit Knowledge แปลว่าความรู้แจ้งชัด) คือ ความรู้ที่เป็นเหตุเป็นผล หรือ ความรู้เชิงทฤษฎีที่บันทึกไว้ในสื่อต่าง ๆ เช่น เอกสารตำรา และคู่มือการปฏิบัติงาน เป็นความรู้ที่ง่ายต่อการอธิบายถ่ายทอด ซึ่งทำให้ผู้อื่นสามารถเข้าถึงความรู้นั้นได้ง่าย จึงเปรียบได้กับภูเขาน้ำแข็งส่วนที่โผล่พ้นน้ำขึ้นมามองเห็นได้ชัดเจน มีปริมาณ 20% ของความรู้ทั้งหมดของคนเรา

2. ส่วนภูเขาน้ำแข็งที่จมอยู่ใต้น้ำ ไม่สามารถมองเห็นได้ เรียกว่า Tacit Knowledge แปลว่า ความรู้ฝังลึก (ที่อยู่ในตัวคน)คือ ความรู้เชิงประสบการณ์ ที่ซ่อนอยู่ในตัวคน ในลักษณะของความชำนาญหรือความเชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นความสามารถพิเศษเฉพาะบุคคลหรือพรสวรรค์ ซึ่งยากแก่การอธิบายถ่ายทอดให้เป็นลายลักษณ์อักษร แต่ก็สามารถพัฒนาและแบ่งปันกันได้ ด้วยเหตุผลที่เป็นความรู้ที่ซ่อนอยู่ในตัวคน มองเห็นไม่ชัดเจน จึงเปรียบได้กับภูเขาน้ำแข็ง ส่วนที่จมอยู่ใต้น้ำซึ่งมองไม่เห็นมีปริมาณ 80% ของความรู้ ทั้งหมดของคนเรา

ภาพที่ 2.1 ภูเขาน้ำแข็งแห่งความรู้

ฮอสเปอร์ (อ้างถึงโนมาโนซ เวชพันธ์ 2532, น. 15-16) กล่าวว่า ความสามารถในการจดจำนับเป็นขั้นแรกของความรู้ ซึ่งอาจจะโดยการได้ยิน ได้ฟัง การมองเห็น นึกได้ การเรียนรู้ก็ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของความรู้ โดยประกอบไปด้วยคำจำกัดความหรือความหมาย โครงสร้าง ทฤษฎี ข้อเท็จจริง มาตรฐานและการแก้ปัญหา เป็นต้น

1. ระดับของความรู้

Bloom และคณะ (1975, p. 65-197) ได้แยกระดับความรู้ไว้ 6 ระดับ คือ

1) ระดับที่จดจำได้ หมายถึง ความสามารถในการนำข้อมูลจากความจำออกมาใช้ได้

2) ระดับที่รวบรวมประเด็นสำคัญไว้ หมายถึง ความสามารถในการจำบางสิ่ง บางอย่างได้มากกว่าเนื้อหาทั้งหมด สามารถบรรยายสิ่งเหล่านั้นด้วยสำนวนของตนเอง สามารถแสดงให้เห็นด้วยการให้ความหมาย เปรียบเทียบ และการคาดคะเนผลในอนาคตได้

3) ระดับการนำไปใช้ เป็นระดับที่ผู้เรียนสามารถนำเอาข้อเท็จจริง ตลอดจนความคิดที่เป็นนามธรรมไปปฏิบัติได้จริง

4) ระดับการวิเคราะห์ เป็นระดับที่สามารถใช้ความคิดในรูปของการนำแนวคิด มาแยกเป็นส่วน ประเภท หรือนำข้อมูลต่าง ๆ มาประกอบกันเพื่อปฏิบัติได้

5) ระดับการสังเคราะห์ คือ การนำข้อมูลและแนวความคิดต่าง ๆ ประกอบกัน แล้วนำไปสู่การสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นสิ่งใหม่จากเดิม

6) ระดับการประเมินผล คือ ความสามารถใช้ความรู้ เพื่อจัดเกณฑ์การรวบรวม ข้อมูล การจัดข้อมูลตามมาตรฐาน เพื่อให้ข้อตัดสินถึงระดับของประสิทธิผลของกิจกรรมแต่ละ ประเภท

จากที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความรู้ เกิดจากประสบการณ์ อย่างมีเหตุมีผล เป็นข้อเท็จจริงสามารถนำมาอธิบายและปฏิบัติได้ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าจนเกิด เป็นความรู้ที่แท้จริง

1.2 ความหมายของความเข้าใจ

มานพ วีระอาชากุล (2538, น. 6) ให้ความหมายว่า ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถ ทางปัญญา และทักษะในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขยายให้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล

จักรกริช ใจดี (2542, น. 8-9) ให้ความหมาย ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการตีความ แปลความและขยายความจากแหล่งข้อมูลที่ได้พบเห็นและรับรู้มา ซึ่งก็คือพฤติกรรมด้าน ความเข้าใจ เป็นพฤติกรรมที่สามารถดัดแปลง แก้ไข สิ่งที่ยากมาเป็นสิ่งที่ย่าง สิ่งที่ยับยั้งให้เป็นสิ่ง ธรรมดา ความเข้าใจจึงแตกต่างจากความรู้ และความจำ แต่ความเข้าใจต้องมีพื้นฐานมาจากการ เรียนรู้ รู้ และการจำมาก่อน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และได้แยกความเข้าใจออกเป็น 3 ลักษณะดังนี้

1. การแปลความ เป็นความสามารถในการจับใจความให้ถูกต้องกับสิ่งที่สื่อความหมาย หรือความสามารถในการถ่ายทอดความหมายจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง หรือจากการสื่อสาร รูปแบบหนึ่งไปเป็นอีกรูปแบบหนึ่ง

2. การตีความ เป็นความสามารถในการอธิบาย หรือแปลความหมายหลายๆ อันมา เรียบเรียงโดยจัดระเบียบ สรุปเนื้อความใหม่ โดยยึดเนื้อหาเดิมเป็นหลัก

3. การขยายความ เป็นการขยายเนื้อหาข้อมูลที่ได้รับรู้มาให้มากขึ้น หรือเป็น ความสามารถในการทำนายหรือคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าโดยอาศัยข้อมูลอ้างอิง หรือแนวโน้มที่ เกิดจากข้อมูลเดิม

จากที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความเข้าใจหมายถึง ความสามารถในการแปลความ ตีความและขยายความ จากความรู้ที่ได้รับจากประสบการณ์ เพื่ออธิบายให้เข้าใจได้

1.3 ความหมายของความรู้ความเข้าใจ

คาร์เตอร์ วี กู๊ด (Carter V. Good, 1973, p. 113) ได้ให้ความหมายของคำว่า ความรู้ ความเข้าใจ (Connition) โดยทั่วไป หมายถึง ขบวนการของการรับรู้ที่มีลักษณะพิเศษ ซึ่งมีพื้นฐานอยู่บน ความเข้าใจ การคิดใคร่ครวญหรือความจำ

กันยา สุวรรณแสง (2532, น. 14) ให้ความหมายว่า ความรู้ความเข้าใจ ต้องเริ่มจากการเรียนรู้ เมื่อเกิดการเรียนรู้มากขึ้น ก็เกิดความรู้ความเข้าใจในที่สุด ซึ่งการเรียนรู้คือ กระบวนการ ที่ประสบการณ์ตรงหรือประสบการณ์อ้อม จึงเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ค่อนข้างถาวร

ธาวิณ อินทร์จำนงค์ (2550, น. 45) ให้ความหมายว่าความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความรู้ คือ ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้รับการศึกษา ค้นคว้า หรือการสังเกต แล้วนำมารวบรวมเป็น ความทรงจำ เก็บสะสมไว้ และแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมที่ระลึกถึงได้ โดยอาศัยความสามารถ และ ทักษะทางสติปัญญา ส่วนความเข้าใจ หมายถึง เมื่อได้รับความรู้แล้ว ผู้ที่ได้รับความรู้ดังกล่าวจะนำมา แปลความ ตีความ และทำการขยายความ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และจะแสดงพฤติกรรมออกมาในรูปแบบ ของการถ่ายทอดเรื่องราวดังกล่าวให้บุคคลอื่นต่อไป

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการ จดจำประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่ได้รับรู้มา พร้อมทั้งสามารถถ่ายทอดความรู้หรือประสบการณ์ นั้นด้วยการแปลความหมาย ตีความ หรือขยายความให้บุคคลอื่นเข้าใจได้

2.2 การวัดระดับความรู้ความเข้าใจ

ซวาล แพร์ตกุล (2516, น. 201-205) ได้กล่าวว่าเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่องที่เคยมี ประสบการณ์ เคยทำมาก่อนหรือเคยพบเห็นสามารถนำมาวัดระดับความรู้ความเข้าใจได้ทั้งสิ้น การวัดความรู้ ความจำ สามารถสร้างคำถามเพื่อวัดสมรรถภาพได้หลายลักษณะด้วยกัน และแบ่ง คำถามที่แตกต่างกันตามชนิดของความจดจำและความรู้ สิ่งที่ได้พบเจอมา โดยแบ่งคำถามออกได้ดังนี้

1. คำถาม ถามความรู้เกี่ยวกับศัพท์ และนิยาม ได้แก่ โจทย์คำถาม ที่ถามว่า คำ หรือ กลุ่มคำนั้น ๆ คืออะไร มีความหมายทั่วไป หรือความหมายเฉพาะอย่างไร และสิ่งนั้น ๆ มีคุณสมบัติอะไร

2. คำถาม ถามความรู้เกี่ยวกับกฎ ข้อเท็จจริง และความจริง ได้แก่ โจทย์คำถาม ที่ถามเกี่ยวกับใจความ หรือเนื้อความสำคัญต่าง ๆ ตามที่ได้พิสูจน์ การคำนวณ มาตรฐาน ความจริง ข้อเท็จจริง เรื่องราว

3. คำถาม ถามความรู้ในวิธีการดำเนินการ ได้แก่ โจทย์คำถาม ที่ถามเรื่องราวนั้น ๆ เหตุการณ์นั้น ๆ หรือข้อความต่าง ๆ ที่ได้รับมานั้นมีที่มาที่ไปอย่างไร ใช้ระเบียบวิธีอะไร และมีการ ดำเนินการ หรือมีวิธีการขั้นตอนอย่างไร

4. คำถาม ถามความรู้เกี่ยวกับระเบียบแบบแผน ได้แก่ โจทย์คำถาม ที่ถามถึง ระเบียบ แบบแผนแบบฟอร์ม ตามจารีตประเพณี ที่เคยประพฤติปฏิบัติมา

5. คำถาม ถามความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ ได้แก่ โจทย์คำถาม ที่ถามเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ การวินิจฉัย การตรวจสอบข้อเท็จจริงต่าง ๆ ในแต่ละเรื่องราวควรจะใช้กฎเกณฑ์ใด หรือหลักการใดในการตัดสินใจ ตรวจสอบ จึงจะเหมาะสม

6. คำถาม ถามความรู้เกี่ยวกับลำดับชั้น และแนวโน้มเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นได้แก่ โจทย์คำถาม ที่ถามถึงความเคลื่อนไหว ความโน้มเอียง ความเจริญ หรือความเสื่อมของเหตุการณ์ต่าง ๆ จะเป็นไปในทิศทางใดตามกาลเวลา และเรื่องต่าง ๆ มีสิ่งใดที่เกิดขึ้น ก่อน หลัง และมีลำดับชั้น และมีลำดับชั้นเป็นขั้นเป็นตอนอย่างไร

กิติมา ปริติติติก (2520) เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความรู้ความเข้าใจ มีหลายชนิด แต่ละชนิดมี ความเหมาะสมกับการวัดความรู้ตามคุณลักษณะซึ่งแตกต่างกันออกไป เครื่องมือที่ใช้วัดความรู้ความเข้าใจ ที่นิยมใช้วัดกันมาก คือ แบบทดสอบ แบบทดสอบถือว่าเป็นสิ่งเร้า เมื่อนำไปให้ผู้ถูกสอบ ให้แสดง อาการตอบสนองออกมาด้วยพฤติกรรมบางอย่าง เช่น การพูด การเขียน การทำท่าทาง ฯลฯ เพื่อให้สามารถสังเกตเห็นหรือสามารถนับจำนวนปริมาณได้ เพื่อนำไปแทนอันดับหรือคุณลักษณะ ของบุคคลนั้น รูปแบบของข้อสอบหรือแบบทดสอบมี 3 ลักษณะ ได้แก่

1. ข้อสอบปากเปล่า เป็นการทดสอบด้วยวาจา หรือคำพูดระหว่างผู้ทำการสอบ กับผู้ถูกสอบโดยตรงหรือบางครั้ง เรียกว่า “การสัมภาษณ์”

2. แบบสอบข้อเขียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ แบบความเรียง เป็นแบบที่ต้องการให้ผู้อธิบาย บรรยาย ประพันธ์หรือวิจารณ์ เรื่องราวที่เกี่ยวกับความรู้ นั้น แบบจำกัด คำตอบ เป็นข้อสอบที่ให้ผู้สอบพิจารณาเปรียบเทียบ ตัดสินข้อความ หรือรายละเอียดต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่ 4 แบบ คือ แบบถูก ผิด แบบจับคู่ และแบบเลือกตอบ

3. ข้อสอบภาคปฏิบัติเป็นข้อสอบที่ไม่ต้องการให้ผู้ถูกสอบตอบสนองออกมา ด้วยคำพูดหรือเขียนเครื่องหมายใด ๆ แต่มุ่งให้แสดงพฤติกรรมด้วยการกระทำจริง

2.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้ความเข้าใจ

สรรพวุฒิ พิพัฒพันธ์ (2538, น. 13, อ้างถึงใน ศยามล สืบเนื่อง, 2557, น. 23) สรุปไว้ 2 ปัจจัย ดังนี้

2.3.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย

1) ความเชื่อ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของแต่ละบุคคล ในการยอมรับต่อสิ่งต่าง ๆ ซึ่งอาจแตกต่างกันออกไป

2) ระดับการศึกษา การศึกษามีอิทธิพลต่อการแสดงออก เพราะจะทำให้บุคคลมีความรู้และมีความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุและมีผล

3) ประสบการณ์ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและส่งผลต่อความคิดเห็น

4) สถานภาพทางสังคม หมายถึง สิทธิและหน้าที่ที่มีต่อผู้อื่น และสังคม

2.3.2 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

1) ครอบครัว หมายถึง การสะสมความรู้โดยทางตรง หรือทางอ้อมจากระเบียบ วิธีปฏิบัติกฎเกณฑ์และค่านิยมต่าง ๆ ที่กลุ่มได้กำหนดไว้เป็นระเบียบของความประพฤติและความสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคมนั้น

2) กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง มีอิทธิพลต่อบุคคลอย่างมาก เพราะเมื่อบุคคลอยู่ในกลุ่มหรือสังคมใดต้องยอมรับ และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มและสังคมนั้น

3) สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์วิทยุ โทรทัศน์ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากต่อการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของบุคคลสำหรับปัจจัยและแนวคิดดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ความรู้ ความเข้าใจแต่ละบุคคลจะมากหรือน้อยอยู่ที่ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านเศรษฐกิจสังคมครอบครัวและการจูงใจ

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

2.1 ความหมายของความคิดเห็น

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554: เถลิงพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 4 ธันวาคม 2554 (ราชบัณฑิตยสถาน 2556, น. 50) บัญญัติคำว่า “ความเห็น” น. ข้อวินิจฉัยหรือความเชื่อที่แสดงออกตามที่เห็น รู้ หรือ คิด เช่น ฉันมีความเห็นว่าเขาเรียนเก่งมากเมื่อดูจากคะแนนที่สอบได้ ผมมีความเห็นว่าเขาจะทำงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จเพราะฉันเห็นเขาเป็นคนขยัน

"ความคิด" (1) น. สิ่งที่นึกหรือรู้ขึ้นในใจ (2) น. ความรู้ที่เกิดขึ้นภายในใจ ก่อให้เกิดการแสวงหาความรู้ต่อไป เช่น รถยนต์ไฟฟ้าสร้างขึ้นได้จากความคิดของคน (3) น. สติปัญญาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างถูกต้องและสมควร เช่น เขาตั้งใจเรียนมากจึงเรียนจบภายในสองปี

สงวน คำรศ (อ้างถึงใน วารัณยูธรณ์ หาญกลาง, 2564, น.20)อธิบายว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกโดยการพูดหรือการเขียนเกี่ยวกับ ทัศนคติหรือความเชื่อหรือค่านิยมของบุคคลความคิดเห็นมีความต่างจากทัศนคติตรงที่ไม่จำเป็นต้องแสดงความรู้ อารมณ์หรือพฤติกรรมที่

ตอบสนองต่อสิ่งหนึ่งเป็นคำพูดพร้อมเหตุผลที่บุคคลคิดค้นมา ซึ่งถ้าไม่มีคนเห็นด้วยก็อาจเปลี่ยนคำพูดดังกล่าวได้ตั้งนั้นบุคคลที่มีทัศนคติหรือความเชื่อหรือค่านิยมอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ถ้าไม่แสดงความคิดเห็นออกมาก็จะไม่มีบุคคลใดทราบเลยว่า บุคคลนั้นมีทัศนคติความเชื่อ หรือค่านิยมอย่างไร

2.2 ประเภทของความคิดเห็น

ได้มีนักวิชาการได้แบ่งไว้ ดังนี้

เรมเมอร์ (อ้างถึงใน ดวงอุมา โสภา, 2551, น. 20) ได้แบ่งความคิดเห็นเป็น 2 ประการ คือ

1. ความคิดเห็นจากความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Content) การมีความรู้ความเข้าใจต่อสิ่งที่ต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับความเห็นที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วย
2. ความคิดเห็นเชิงบวกสุด-เชิงลบสุด (Extreme opinion) เมื่อเราทราบทิศทางที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ว่าเรามี ทิศทางบวกสุด หรือทิศทางลบสุด ก็จะส่งผลต่อความคิดเห็นที่ได้

พัฒน์ สุจางงค์ (2523, น. 72) ได้กล่าวไว้ ดังนี้

1. มีทิศทาง (Direction) ที่แน่นอนต่อสิ่งแวดลอม โดยมีการประเมินค่าการรับรู้ ความรู้สึกและความพร้อมที่จะกระทำไปในด้านที่เป็นบวกหรือเป็นลบ
2. มีความเข้มข้น (Magnitude) คือเป็นไปในทางบวกหรือลบ มากหรือน้อยตาม ค่านิยมและความสำคัญของสิ่งนั้น
3. ความคงที่ (Consistency) คือ ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยง่าย

2.3 ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็น

ฟอสเตอร์ (Foster, 1952 p.119) สรุปได้เป็น 2 ประการ คือ

1. ระบบค่านิยมและการตัดสินค่านิยม หากมีค่านิยมของกลุ่มที่ต่างกันการตัดสินค่านิยมก็แตกต่างกันตามไปด้วย
2. ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งของบุคคล หมู่คณะ ซึ่งได้ยินได้ฟังหรือเกิดจากประสบการณ์ทางตรงหรือทางอ้อม

ออสแคมป์ (Oskamp, 1977, pp. 119 – 133) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความคิดเห็นนอกเหนือจากประสบการณ์ คือ

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและสรีระ ได้แก่ อวัยวะต่าง ๆ ของบุคคลที่ใช้รับรู้
2. อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ ผู้ปกครองเป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็กและมีอิทธิพลต่อความคิด ความเห็น

3. ทศนคติและความคิดเห็นต่อกลุ่ม คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตย่อม จะ ต้องมีกลุ่ม และสังคม ดังนั้น ความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการอบรมสั่งสอนในโรงเรียน หน่วยงาน ที่มีความคิดเห็นเหมือนหรือแตกต่างกันย่อม จะส่งผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย

4. สื่อมวลชน คือ สิ่งต่าง ๆ ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน อันได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสารเป็นปัจจัยอัน หนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลสำหรับปัจจัยด้านความรู้ ที่ส่งผลต่อความคิดเห็นนั้น

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดจากสิ่งที แต่ละบุคคลได้เรียนรู้จากหนังสือตำราหรือสิ่งที่ได้พบเจอรวมถึงเรื่องเล่าจากบุคคลอื่น ค่านิยม ความเชื่อต่าง ๆ แล้วจึงแสดงออกมาเป็นความคิดเห็นในสิ่งที่ได้รู้ได้เห็นมาทั้งในรูปแบบการพูดและ การเขียน

3. แนวคิดเกี่ยวกับมาตรการการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ และผลิตภัณฑ์ยาสูบ

3.1 การควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในประเทศไทย

ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ให้ไว้ ณ วันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 เล่ม 125 ตอนที่ 33 ก หน้า 34 ประกาศราชกิจจานุเบกษา วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2551

โดยสาระสำคัญของ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 มีดังนี้

“ผู้ตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์” หมายความว่า บุคคลที่ตีเครื่องตีม แอลกอฮอล์ จนก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพร่างกายหรือจิตใจ โดยการตีมนั้นมี ลักษณะที่ต้องเพิ่มปริมาณมากขึ้น และเมื่อหยุดตีมจะมีอาการแสดงของการ ขาดเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในร่างกาย

“เครื่องตีมแอลกอฮอล์” หมายความว่า สุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา ทั้งนี้ ไม่รวมถึงยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมาย ว่าด้วยการนั้น

“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น ได้ยินหรือ ทราบข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า

“ขาย” หมายความว่ารวมถึง จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ให้ เพื่อประโยชน์ ในทางการค้า

“การสื่อสารการตลาด” หมายความว่า การกระทำกิจกรรมในรูปแบบ ต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขายสินค้า บริการหรือภาพลักษณ์ การประชาสัมพันธ์ การเผยแพร่ข่าวสาร การส่งเสริมการขาย การแสดงสินค้า การจัดหรือสนับสนุน ให้มีการจัดกิจกรรมพิเศษ

“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ กระดาษหรือสิ่งอื่นใดที่ทำให้ ปรากฏข้อความเกี่ยวกับสินค้าซึ่งแสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อ บรรจุสินค้า หรือสอดแทรกหรือรวมไว้กับสินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบ

3.1.1 มาตรการในการควบคุมเครื่องตีเมล็ดแอลกอฮอล์

- 1) ข้อปฏิบัติของผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องตีเมล็ดแอลกอฮอล์
 - (1) จัดให้มีบรรจุภัณฑ์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับ เครื่องตีเมล็ดแอลกอฮอล์ที่ผลิตหรือนำเข้า
 - (2) การอื่นตามที่ คณะกรรมการควบคุมกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา
- 2) สถานที่หรือบริเวณต้องห้ามในการขายเครื่องตีเมล็ดแอลกอฮอล์ กฎหมายได้กำหนดห้ามมิให้ขายเครื่องตีเมล็ดแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือ บริเวณดังต่อไปนี้
 - (1) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา
 - (2) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา
 - (3) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร
 - (4) หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก
 - (5) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ
 - (6) สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม น้ำมันเชื้อเพลิง หรือร้านค้าในบริเวณสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง
 - (7) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของ ประชาชนโดยทั่วไป
 - (8) สถานที่อื่นที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ทั้งนี้ กฎหมายห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตีเมล็ดแอลกอฮอล์ในวัน หรือ เวลาที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ แต่ความ ดังกล่าวมิให้ใช้บังคับกับการขายของผู้ผลิต ผู้นำเข้าหรือตัวแทนของผู้ผลิตหรือ ผู้นำเข้าไปยังผู้ขายซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสุรา

3) การห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ให้แก่บุคคลต่าง ๆ กฎหมายได้กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์แก่ บุคคลดังต่อไปนี้

- (1) บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์
- (2) บุคคลที่มีอาการมึนเมาจนครองสติไม่ได้

4) วิธีการหรือลักษณะต้องห้ามในการขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ กฎหมายได้กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์โดย วิธีการหรือในลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (1) ใช้เครื่องขายอัตโนมัติ
- (2) การเร่ขาย
- (3) การลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย
- (4) ให้หรือเสนอให้สิทธิในการเข้าชมการแข่งขัน การแสดง การให้บริการ การชิงโชค การชิงรางวัล หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดเป็นการตอบแทนแก่ผู้ซื้อเครื่องตี้มแอลกอฮอล์
- (5) โดยแจก แถม ให้ หรือแลกเปลี่ยนกับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือกับสินค้าอื่น หรือการให้บริการอย่างอื่นแล้วแต่กรณี หรือแจกจ่ายเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ในลักษณะเป็นตัวอย่างของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ รวมถึงการกำหนดเงื่อนไขการขาย ในลักษณะที่เป็นการบังคับซื้อเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม
- (6) โดยวิธีหรือลักษณะอื่นใดตามที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

3.1.2 สถานที่หรือบริเวณที่ห้ามบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ กฎหมายได้กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ใน สถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

- 1) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา เว้นแต่เป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมทางศาสนา
- 2) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมาย ว่าด้วยสถานพยาบาลและร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา ยกเว้นบริเวณที่ จัดไว้เป็นที่พักผ่อนบุคคล
- 3) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักผ่อนบุคคล หรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี
- 4) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้น บริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักผ่อนบุคคลหรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือสถานศึกษาที่สอนการผสมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และได้รับอนุญาตตาม กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ
- 5) สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม น้ำมันเชื้อเพลิงหรือร้านค้าในบริเวณสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

6) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของ ประชาชน โดยทั่วไป

7) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของ คณะกรรมการ

3.1.3 ข้อห้ามในการโฆษณา

กฎหมายได้กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือ แสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณ หรือชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มโดยตรงหรือโดยอ้อม แต่การโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ ใด ๆ โดยผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกประเภทให้กระทำได้เฉพาะการให้ข้อมูล ข่าวสาร และความรู้เชิงสร้างสรรค์สังคม โดยไม่มีการปรากฏภาพของสินค้าหรือ บรรจุภัณฑ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น เว้นแต่เป็นการปรากฏของภาพสัญลักษณ์ ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นั้นเท่านั้น แต่บทบัญญัติดังกล่าวมิให้ใช้บังคับกับการโฆษณาที่มีต้นกำเนิดนอก ราชอาณาจักร ซึ่งสอดคล้องกับ พลภัทร ศรีกุล และสุพัตรา แผนวิจิต (2565) วิจัยพบว่า เครือรัฐออสเตรเลียและประเทศสหรัฐอเมริกาได้กำหนดห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเทศกาลวันสำคัญ สาธารณรัฐฝรั่งเศสห้ามโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม

3.1.4 การควบคุมการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในต่างประเทศกับประเทศไทย

ตารางที่ 2.1 แสดงตารางเปรียบเทียบกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในต่างประเทศกับประเทศไทย

1. มาตรการเกี่ยวกับการควบคุมสถานที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	
ประเทศ	มาตรการ
เครือรัฐออสเตรเลีย	- โดยหลักห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เว้นแต่จะได้รับอนุญาตให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ - กฎหมายกำหนดสถานที่ที่จะต้องขอใบอนุญาตหรือสถานที่ที่ต้องได้รับอนุญาตให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น โรงแรม ร้านอาหาร สถานบันเทิง บ้านพักอาศัย สโมสรร้านค้าปลีกร้านค้าส่ง เป็นต้น
สหราชอาณาจักร	- ในใบอนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะมีผู้ควบคุมการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สำหรับสถานที่ที่ขายนั้น ด้วย - ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บนยานพาหนะขบวนรถไฟ พื้นที่ให้บริการหรืออู่ซ่อมรถ

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

1. มาตรการเกี่ยวกับการควบคุมสถานที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	
ประเทศ	มาตรการ
สาธารณรัฐฝรั่งเศส	- กำหนดเรื่องการจัด ตั้งสถานที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยจำกัดจำนวนสถานที่ขาย 1 แห่ง ต่อประชากร 450 คน
นิวซีแลนด์	- ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ผลิตและจำหน่ายนม ร้านสะดวกซื้อ - ห้ามผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประเภท Off - Licences ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานบริการน้ำมัน อยู่ช่อมรดก สถานที่ผลิตและจำหน่ายนม ร้านสะดวกซื้อร้านค้าปลีกที่เช่าพื้นที่ส่วนหนึ่งของร้านค้ายานพาหนะเป็นต้น
2. มาตรการเกี่ยวกับการควบคุมวันและเวลาขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	
ประเทศไทย	- ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัน ตั้งแต่ไปนี้ วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา และวันออกพรรษา - ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเวลาอื่น นอกจาก เวลา ตั้งแต่ 11.00 น. ถึง 14.00 น. และ 17.00 น. ถึง 24.00 น.
เครือรัฐออสเตรเลีย	- ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัน Good Friday วัน Christmas ระหว่างเวลา 08.00 น ถึง 21.00 น
สหราชอาณาจักร	ไม่ได้จำกัดและเวลา
สาธารณรัฐฝรั่งเศส	ไม่ได้จำกัดและเวลา
นิวซีแลนด์	1.ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในวัน Good Friday, วัน Easter Sunday วัน Christmas ก่อนเวลา 13.00 น. ของวัน Anzac 2. ใบอนุญาตแบบ On-Licences ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ตั้งแต่ 08.00 น. ถึง 04.00 น. 3. ใบอนุญาตแบบ Off-Licences ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ตั้งแต่ 07.00 น. ถึง 23.00 น. 4. ใบอนุญาตแบบ Off-Licences for remote sellers of alcohol ขายได้ทุกวัน และเวลา
3. มาตรการควบคุมอายุขั้นต่ำในการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	
ประเทศไทย	20 ปี
เครือรัฐออสเตรเลีย	18 ปี
สหราชอาณาจักร	18 ปี

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

3. มาตรการควบคุมอายุขั้นต่ำในการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	
ประเทศ	มาตรการ
สาธารณรัฐฝรั่งเศส	16 ปี
นิวซีแลนด์	18 ปี
4. ระบบใบอนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	<p>ใบอนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบ่งเป็น 5 ประเภท ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. General Licence ใบอนุญาตให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน สถานที่อาศัยที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต 2. On-Licence ใบอนุญาตที่ให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อ บริโภคในสถานที่จำหน่ายนั้น 3. Off-Licence ใบอนุญาตที่ให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อ บริโภคนอกสถานที่จำหน่าย 4. Club Licence ใบอนุญาตที่ให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสโมสร 5. Special Licence ใบอนุญาตที่ให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ กำหนดไว้โดยเฉพาะ
สหราชอาณาจักร	<p>ใบอนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบ่งเป็น 4 ประเภท ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Permits Licences ใบอนุญาตสำหรับสถานประกอบการ สถานบันเทิง 2. Club Premise Certificates ใบอนุญาตสถานประกอบการประเภทคลับ 3. Personal Licence ใบอนุญาตส่วนบุคคล 4. Temporary event Licence ใบอนุญาตสำหรับกิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นการชั่วคราว <p>- ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องผ่านการทดสอบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยใบอนุญาตขายสุราและความรู้เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม (APLH)</p>

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

4.ระบบใบอนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	
ประเทศ	มาตรการ
สาธารณรัฐฝรั่งเศส	<p>ใบอนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีทั้งหมด 4 ประเภท ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ใบอนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีสถานที่สำหรับดื่ม 2. ใบอนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สำหรับภัตตาคาร 3. ใบอนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ไม่มีสถานที่สำหรับดื่ม 4. การขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการชั่วคราว <p>- ให้ความสำคัญกับตัวบุคคลผู้ขออนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมาก</p> <p>- ห้ามมิให้ผู้ที่เคยต้องโทษอาญาในการกระทำความผิดเกี่ยวกับการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งทางตรงและทางอ้อมขอใบอนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์</p> <p>- ผู้ขอใบอนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต้องผ่านการอบรมพิเศษ</p>
นิวซีแลนด์	<p>ใบอนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งหมด 4 ประเภท ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. On-Licences ใบอนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อบริโภคใน สถานที่นั้น 2. Off-Licences ใบอนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ไม่ได้มีสถานที่ ดื่ม ผู้บริโภคนำไปบริโภคสถานที่อื่น รวมถึงการขายผ่านอินเทอร์เน็ตจัด อยู่ในประเภทนี้ 3. Club Licences ใบอนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในคลับหรือสโมสร 4. Special Licences ใบอนุญาตพิเศษในโอกาสหรือการรวมกิจกรรม
นิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา	<p>ใบอนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งหมด 2 ประเภท ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ใบอนุญาตขายส่ง 2. ใบอนุญาตขายปลีก แยกออกเป็นหลายประเภท เช่น <ul style="list-style-type: none"> - Drug Store Beer เป็นใบอนุญาตขายเบียร์ที่ออกให้ กับร้านขายยาผ่าน การรับรองเท่านั้น - Grocery Beer/Wine Product เป็นใบอนุญาตขายเบียร์และไวน์ที่ดีกรี แอลกอฮอล์ไม่เกิน 6 เปอร์เซ็นต์ ที่ออกให้กับร้านโชวห่วย

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

4.ระบบใบอนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	
ประเทศ	มาตรการ
	- Hotel Beer เป็นใบอนุญาตขายเบียร์ในโรงแรมหรืออพาร์ทเมนต์ที่มีบริการอาหาร รวมทั้งบริการ room service และการซื้อไปดื่มภายนอก เป็นต้น
ญี่ปุ่น	ใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจสุรา มี 4 ประเภท คือ 1.ใบอนุญาตนำเข้า (import license) 2.ใบอนุญาตขายส่ง (wholesale license) 3.ใบอนุญาตขายปลีก (retail sale license) 4.ใบอนุญาตขายสุราตลาดทางไกล (telemarketing liquor sales license) ที่ผู้รับอนุญาตสามารถขายสุราแก่ผู้บริโภคผ่านทางโทรศัพท์ โทรสาร และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ได้
สิงคโปร์	ใบอนุญาตจำหน่าย/บริการสุราในสิงคโปร์แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ 1. ใบอนุญาตแบบปกติ หรือ Liquor Licence ออกให้สำหรับผู้ประสงค์ที่จะดำเนินธุรกิจขายสุราติดต่อกันเกินกว่า 30 วัน ทั้ง on premise และ off premise -ใบอนุญาตประเภท on premise แบ่งเป็น 4 ประเภท 1) Public House Licence ใบอนุญาตประเภทนี้ออกให้กับสถานบริการที่ขายและให้บริการสุราทุกประเภท ซึ่งยังแบ่งออกเป็น 2 ชั้น ใบอนุญาตชั้น (1) กำหนดการบริการในระหว่างเวลา 06.00 – 12.00 น. และใบอนุญาตชั้น (2) ระหว่างเวลา 06.00-10.00 น. 2) Drug Store Beer เป็นใบอนุญาตขายเบียร์ที่ออกให้ กับร้านขายยาผ่านการรับรองเท่านั้น 3) Beer House Licence เป็นใบอนุญาตสำหรับสถานบริการที่ขายและให้บริการ เฉพาะเบียร์และ/หรือเบียร์ดีกรีแรง กำหนดเวลา 6.00 – 12.00 น. เท่านั้น 4) Outdoor Beer Stall Licence เป็นใบอนุญาตสำหรับร้านเร่ขายและให้บริการเบียร์หรือเบียร์ดีกรีแรงเท่านั้นกำหนดระหว่างเวลา 6.00 – 3.00 น.

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

4.ระบบใบอนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	
ประเทศ	มาตรการ
สิงคโปร์	<p>2. ใบอนุญาตประเภท off premiseแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ 1.) Retail Liquor Shop Licence เป็นใบอนุญาตสำหรับร้านขายปลีกเหล้าทุกชนิด 2) Wholesale Liquor Shop Licence เป็นใบอนุญาตสำหรับร้านขายส่งเหล้าทุกชนิด 3)Retail Beer Shop Licence เป็นใบอนุญาตสำหรับร้านขายปลีกเฉพาะเบียร์และ/หรือเบียร์ดีกรีแรงทุกชนิด</p> <p>4) Wholesale Beer Shop Licence เป็นใบอนุญาตสำหรับร้านขายปลีกเฉพาะเบียร์และ/หรือเบียร์ดีกรีแรงทุกชนิด โดยทั้ง 4 ประเภทนี้ กำหนดเวลาขายไว้ 06.00 - 12.00 เช่นกัน</p>
5.การควบคุมการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผ่านอินเทอร์เน็ต (ออนไลน์)	
ประเทศไทย	<p>ยังไม่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ</p>
เครือรัฐออสเตรเลีย	<p>1.กำหนดการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผ่านทางอินเทอร์เน็ตหรือการสื่อสาร อื่นไว้ใน</p> <p>Liquor Act 2007 Section 114</p> <p>2.ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางอินเทอร์เน็ตต้องแสดงเลขที่ใบอนุญาตอย่างชัดเจนทางเว็บไซต์</p> <p>3.ขณะซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต้องหุ้ชื่อแสดงวัน เดือน ปีเกิด เพื่อยืนยันว่าอายุเกิน 18 ปี</p> <p>4. การควบคุมการจัดส่งสินค้าห้ามผู้เยาว์รับมอบเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ขายผ่านทางอินเทอร์เน็ต</p> <p>5.บุคคลใดต้องไม่สั่งหรือขอให้ผู้เยาว์สั่งมอบเครื่องดื่มแอลกอฮอล์</p>
สหราชอาณาจักร	ไม่มี
สาธารณรัฐฝรั่งเศส	ไม่มี

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

5.การควบคุมการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผ่านอินเทอร์เน็ต (ออนไลน์)	
ประเทศ	มาตรการ
นิวซีแลนด์	<p>The Sale and Supply of Alcohol Act 2012 Section 40 กำหนดการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระยะไกล (Remote sales of alcohol) สรุปลงสาระสำคัญ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผ่านทางอินเทอร์เน็ตจะต้องได้รับใบอนุญาตประเภท Off-Licences 2.ผู้ขายสามารถขายได้ทุกวันและเวลาแต่ต้องไม่จัดส่งเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระหว่างวันและเวลาที่กฎหมายกำหนดห้าม <ul style="list-style-type: none"> - ผู้ขายต้องแสดงใบอนุญาตบนเว็บไซต์ - ผู้ขายต้องดำเนินการเพื่อยืนยันตัวผู้ซื้อและผู้รับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่ามีอายุ 18 ปีขึ้นไป
6. มาตรการควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	
ประเทศไทย	<p>พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มาตรา 32 ห้ามผู้ใดโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือแสดงชื่อเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มโดยตรงหรือโดยอ้อม</p>
เครือรัฐออสเตรเลีย	<p>ประมวลหลักการโฆษณาขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (Alcoholic Beverage Advertising Code) โดยจะใช้กับสื่อทุกประเภทครอบคลุมไปถึงสื่ออินเทอร์เน็ตด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลักการโฆษณาที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คือไม่ชักจูงใจให้บริโภคเกินขนาด ไม่ชักจูงใจผู้เยาว์ต่ำกว่า 18 ปี ไม่แสดงพฤติกรรมรุนแรง เป็นต้น - การควบคุมการจัดส่งสินค้าห้ามผู้เยาว์รับมอบเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ขายผ่านทางอินเทอร์เน็ต - บุคคลใดต้องไม่สั่งหรือขอให้ผู้เยาว์สั่งมอบเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

6. มาตรการควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	
ประเทศ	มาตรการ
สหราชอาณาจักร	<p>- ใช้มาตรการควบคุม 2 หลักเกณฑ์ดังนี้</p> <p>1.หลัก เกณฑ์ของ The British Code of Advertising Practice (BCAP) ควบคุมโฆษณาทางการกระจายเสียงทางวิทยุและโทรทัศน์</p> <p>2.หลักเกณฑ์ของ The UK Code of Non-Broadcast Advertising, Sales Promotion and Direct Marketing (The CAP Code) ควบคุมโฆษณาทางหนังสือพิมพ์นิตยสารแผ่นพับใบปลิวไปรษณีย์ E-mail สื่ออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>- หลักเกณฑ์ทั้งสองมีหลักการสำคัญ ในการควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ ต้องไม่มุ่งเน้นไปยังกลุ่มบุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปี ต้องไม่แสดงข้อความกระตุ้นการดื่มในจำนวนที่เกินขนาดหรือโฆษณาเกินขอบเขตที่รับผิดชอบ</p>
สาธารณรัฐฝรั่งเศส	<p>- มีมาตรการเข้มงวดและเคร่งครัด ตามประมวลกฎหมายสาธารณสุข มาตรา L.3323-2</p> <p>กำหนดห้ามโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่ เข้าข่ายยกเว้นที่กฎหมายกำหนด</p> <p>- ห้ามมิให้โฆษณาหรือประชาสัมพันธ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต ที่มีกลุ่มเป้าหมายคือเยาวชนอย่างเด็ดขาด</p>
นิวซีแลนด์	<p>- ควบคุมโดย The Sale and Supply of Alcohol Act 2012 และ หลักเกณฑ์การโฆษณาและส่งเสริมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (Code For Advertising and Promotion of Alcohol)</p> <p>- มีหลักการโฆษณา คือ ตั้งอยู่บนความรับผิดชอบต่อสังคม ไม่สนับสนุนการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้เยาว์</p>

ที่มาจาก: ปรีตา ปิติวัฒนะภัก(2562,.72-78)

ตารางที่ 2.2 ตารางเปรียบเทียบมาตรการการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ของประเทศในอาเซียน

ประเทศ	มาตรการ
ไทย	<p>1.อายุต้องไม่ต่ำกว่า 20 ปี</p> <p>2.ผู้ใดขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์แก่บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>3.อนุญาตให้จำหน่าย ได้สองช่วงเวลา คือระหว่างเวลา 11.00 – 14.00 น. และ 17.00 – 24.00 น. ยกเว้น การจำหน่ายในอาคารของท่าอากาศยานนานาชาติ และสถานบริการ</p> <p>4.เปิดและปิดตามกฎหมาย ว่าด้วยสถานบริการผู้ฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>5.กำหนดวันห้ามจำหน่ายด้วย ได้แก่ วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา และวันเข้าพรรษา</p> <p>6.กำหนดสถานที่ห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ คือ วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนาสถานบริการสาธารณสุขของรัฐสถานที่ราชการ หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพักสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง</p> <p>7.สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ</p> <p>- ผู้ใดฝ่าฝืนมีโทษ จำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>8.ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์โดยใช้เครื่องขายอัตโนมัติ</p> <p>- หากฝ่าฝืนมีความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>9.ห้าม การเร่ขายการลดราคาและการจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ ในการส่งเสริมการขาย</p> <p>- ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ประเทศ	มาตรการ
บรูไน	<ol style="list-style-type: none"> 1.อายุไม่ต่ำกว่า 17 ปีและไม่ใช่ชาวมุสลิม 2.การจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งผิดกฎหมาย 3.การดื่มในที่สาธารณะเป็นสิ่งผิดกฎหมาย
กัมพูชา	<ol style="list-style-type: none"> 1.อยู่ระหว่างการออกกฎหมายเพื่อกำหนดอายุขั้นต่ำที่ 21 ปี 2.การห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระหว่างเวลา 24.00 - 6.00 น 3.การห้ามดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่สาธารณะ 4.การจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเวลาห้ามจำหน่ายมีโทษปรับระหว่าง 4-20 ล้านเรียล หรือประมาณ 35,000 - 175,000 บาท หรือ โทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน 5.อยู่ระหว่างการออกกฎหมายเพื่อควบคุมการค้าปลีก
อินโดนีเซีย	<ol style="list-style-type: none"> 1.อายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป 2.การจำหน่ายต้องจำหน่าย ณ สถานที่ที่ได้รับใบอนุญาต ตามที่ได้จัดกลุ่มประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 3.การจัดกลุ่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามปริมาณแอลกอฮอล์ โดยกลุ่ม A เป็นเครื่องดื่มที่มีระดับแอลกอฮอล์ไม่เกินร้อยละ 5 เช่น เบียร์ กลุ่ม B มีแอลกอฮอล์เกินร้อยละ 5 แต่น้อยกว่าร้อยละ 20 เช่น ไวน์ และกลุ่ม C มีแอลกอฮอล์เกินร้อยละ 20 แต่ไม่เกินร้อยละ 55 เช่น สุรา 4.ห้ามบริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียนในอินโดนีเซียลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในอินโดนีเซีย 5.การควบคุมการนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยกำหนดให้บริษัทที่นำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต้องได้รับใบอนุญาตการนำเข้าจากทางการก่อน 6.ห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กลุ่ม A ซึ่งมี ปริมาณแอลกอฮอล์ไม่เกินร้อยละ 5 ตามร้านค้าปลีก ได้แก่ มินิมาร์ทและร้านสะดวกซื้อ ยกเว้นเกาะ บาห์ลี
ลาว	<ol style="list-style-type: none"> 1.อายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ 2.จำหน่ายซื้อขายได้เฉพาะเวลา 16.00-23.00 น. 3.การนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อจัดจำหน่ายนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นี้จะต้องได้รับการอนุมัติจากกรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ประเทศ	มาตรการ
	4.ควบคุมการตั้งร้านค้าที่จำหน่ายเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์โดยห้ามตั้งร้านใกล้กับสถานที่ที่กำหนด 11 แห่งตามกฎหมาย ส่วนใหญ่เป็นสถานที่ สาธารณะ
มาเลเซีย	1.อายุต้องไม่ต่ำกว่า 21 ปี 2.กำหนดให้ร้านค้าปลีกหรือภัตตาคารที่ประสงค์จะจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต้องมีใบอนุญาต จำหน่ายที่ออกโดยรัฐบาลก่อนจึงจะสามารถจำหน่ายได้
เมียนมา	1.อายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี 2.การผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทเบียร์ส่วนใหญ่ อยู่ภายใต้การดูแลของรัฐบาลและไม่อนุญาตให้นำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากต่างประเทศ 3.ห้ามดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่สาธารณะ เช่น โรงพยาบาลหรือสถานีนอนามัย สถาบันการศึกษา ที่ตั้งของหน่วยงานราชการ
ฟิลิปปินส์	1.อายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ 2.ห้ามการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตั้งแต่เวลา 02.00 – 08.00 น. 3.ร้านค้าที่จำหน่ายให้หยุดจำหน่ายตั้งแต่เวลา 01.00 น. 4.ห้ามจำหน่ายและบริโภคเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ในสถานบริการสุขภาพ เช่น โรงพยาบาล สถานศึกษา สถานที่ราชการ การขนส่งสาธารณะ เป็นต้น - ร้านค้าที่จำหน่ายจะถูกปรับเป็นเงิน 10,000 เปโซ 5.จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต้องทำการยื่นขอใบอนุญาตจำหน่ายจำแนกตามประเภทของ ร้านที่จำหน่ายซึ่งแต่ละประเภท
สิงคโปร์	1.บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี 2.ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำหน่ายหรือจัดหาเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์แก่บุคคลที่มีอาการมึนเมาจนครองสติมิได้ 3.ห้ามมิให้สถานประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตจ้างแรงงานหญิงที่อายุไม่ถึง 17 ปี 4.จำกัดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่สาธารณะ 5.ทุกวัน ตั้งแต่เวลา 22.30 - 07.00 น. ผู้ที่ฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน 1,000 ดอลลาร์

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ประเทศ	มาตรการ
	<p>6.หากมีการกระทำผิดซ้ำอีกจะมีโทษปรับไม่น้อยกว่า 1,000 ดอลลาร์สิงคโปร์ แต่ไม่เกิน 2,000 ดอลลาร์สิงคโปร์ (ประมาณ 5,000 บาท) หรือจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือ ทั้งจำทั้งปรับ สำหรับร้านค้าที่เปิดเกินเวลามีโทษปรับสูงถึง 10,000 ดอลลาร์สิงคโปร์</p> <p>6.ประชาชนสิงคโปร์ก็สามารถ ผลิตเปียร์ในครัวเรือนเองได้ในปริมาณที่ไม่เกิน กฎหมายกำหนดโดยไม่ต้องขอใบอนุญาต</p>
เวียดนาม	<p>1.อายุขั้นต่ำผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไว้ที่ 18 ปี</p> <p>2.การควบคุม การผลิตและการจัดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วยการกำหนด ประเภทผู้จัดจำหน่ายเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้จัดจำหน่ายระดับชาติ ผู้จัดจำหน่ายระดับ จังหวัด และผู้ค้าปลีก ผู้จัดจำหน่ายแต่ละรายต้องขึ้น ทะเบียนเพื่อขอรับใบอนุญาต จำหน่ายอย่างถูกต้อง และจำนวนผู้ได้รับใบอนุญาตจัดจำหน่ายทั้งแบบค้า ส่งและ ค้าปลีกก็ต้องสอดคล้องกับจำนวนประชากรในแต่ละพื้นที่ด้วย</p> <p>3.ห้ามการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หลังเวลา 22.00 น. และ การจำหน่ายตาม ร้านคาราโอเกะ ทางเท้า โรงเรียน สถานที่ทำงานของรัฐ และโรงพยาบาล ตลอดจน การห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่สตรีมีครรภ์ด้วย</p>

ที่มาจาก : อัครวิทย์ ศาสตราจารย์พิเศษและคณะ (2559, น. 221-225)

3.2 การควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ

เดิมที่ประเทศไทยมีกฎหมายที่เกี่ยวกับการควบคุมการบริโภคยาสูบแต่เดิม 2 ฉบับ คือพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. 2535 ซึ่งใช้บังคับกันมานานกว่า 25 ปีแล้ว ดังนั้นคณะรัฐมนตรีโดยพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชานายกรัฐมนตรีจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 และ ปัจจุบันกฎหมายที่ใช้ในการควบคุมการบริโภคยาสูบ คือพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2560 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2560 และจะมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือ วันที่ 4 กรกฎาคม 2560

สาระสำคัญของกฎหมาย

1. นิยามศัพท์ที่สำคัญมีหลายความหมาย ได้แก่

“ผลิตภัณฑ์ยาสูบ” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนประกอบของใบยาสูบหรือพืชนิโคทีนาทาแบกุ่ม (Nicotiana tabacum) และให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์อื่นใดที่มีสารนิโคตินเป็นส่วนประกอบซึ่งบริโภคโดยวิธีสูบ ดูด ดม อม เคี้ยว กิน เป่า หรือพ่นเข้าไปในปากหรือจมูก ทา หรือโดยวิธีอื่นใดเพื่อให้ได้ผลเป็นเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ไม่รวมถึงยาตามกฎหมายว่าด้วยยา “ผู้ประกอบการ” หมายความว่า ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ และให้หมายความรวมถึงผู้ได้รับใบอนุญาตขายยาสูบสำหรับการขายส่งตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

“ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง” หมายความว่า บุคคลหรือองค์กรที่ทำการแทนผู้ประกอบการ สมาคมหรือชมรมผู้เพาะปลูก ผู้บ่ม ผู้ค้าใบยาสูบ หรือสมาคมหรือชมรมผู้ค้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ

“เสพติดผลิตภัณฑ์ยาสูบ” หมายความว่า ภาวะที่ร่างกายต้องบริโภคผลิตภัณฑ์ยาสูบเป็นประจำและตกอยู่ในสภาพที่จำเป็นต้องพึ่งผลิตภัณฑ์ยาสูบ “สูบบุหรี่” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ซึ่งมีผลทำให้เกิดควันหรือไอระเหยจากผลิตภัณฑ์ยาสูบหรือการครอบครองผลิตภัณฑ์ยาสูบขณะเกิดควันหรือไอระเหย “เขตปลอดบุหรี่” หมายความว่า บริเวณที่ห้ามสูบบุหรี่

“เขตปลอดบุหรี่” หมายความว่า บริเวณที่จัดไว้ให้เป็นที่ยุติการสูบบุหรี่ภายในเขตปลอดบุหรี่

“สถานที่สาธารณะ” หมายความว่า สถานที่ซึ่งประชาชนมีความชอบธรรมที่จะเข้าไปได้ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการเชื่อเชิญหรือต้องจ่ายค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบแห่งชาติ

2. คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบบมีด้วยกัน 3 คณะ ดังนี้

2.1 คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบแห่งชาติ ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการสํานักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ผู้จัดการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ ด้านการแพทย์การสาธารณสุข การคุ้มครองสิทธิสตรีหรือสิทธิเด็ก จำนวน 5 คน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับการเสนอชื่อโดยองค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์มิใช่เป็นการแสวงหาก ไร ดำเนินกิจกรรมด้านการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน จำนวน 4 คน

2.2 คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่เสนอนโยบาย และแผนยุทธศาสตร์ กำหนดมาตรการเกี่ยวกับการควบคุม การคุ้มครองสุขภาพผู้ไม่สูบบุหรี่ การบำบัดรักษาฟื้นฟูสุขภาพของผู้เสพ การให้คำแนะนำคำปรึกษาในการออกประกาศ รวมถึงการติดตาม ประเมินผล ตรวจสอบการดำเนินการของคณะกรรมการ

2.3 คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นรองประธานกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สรรพสามิตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานการแพทย์กรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาสังคม ผู้อำนวยการสำนักวัฒนธรรม ผู้อำนวยการสำนักเทศกิจ ผู้อำนวยการสำนักอนามัย ผู้อำนวยการกองประชาสัมพันธ์ ผู้แทนกรมควบคุมโรค ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีความรู้ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ด้านการแพทย์หรือการสาธารณสุข สื่อสารมวลชน และด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ในการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน จำนวน 6 คน

2.4 คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบกรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ในเขตกรุงเทพมหานครคือบังคับใช้กฎหมาย ดำเนินการตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ กำหนดแนวทางปฏิบัติติดตาม ประเมินผลเฝ้าระวังและป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนเข้าถึงผลิตภัณฑ์ยาสูบ เสนอความเห็นเกี่ยวกับการใช้กฎหมายและมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ การคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ การบำบัดรักษาและฟื้นฟูสุขภาพของผู้เสพติด

2.5 คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจังหวัด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ รองผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นรองประธานกรรมการ อัยการจังหวัด ปลัดจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธร จังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรค พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ประชาสัมพันธ์จังหวัด สรรพสามิตพื้นที่ ผู้อำนวยการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ด้านการแพทย์กฎหมายนิเทศศาสตร์ การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ จำนวน 6 คน

2.6 คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัดคือดำเนินการให้มีการบังคับใช้กฎหมาย กำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์กำหนดแนวทางปฏิบัติ ติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินการเกี่ยวกับการเฝ้าระวังและป้องกัน การลด และเลิก การบริโภค การเสนอความเห็นเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายและมาตรการต่าง ๆ

3. การควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ ดังนี้

- ห้ามผู้ใดขายหรือให้ซึ่งผลิตภัณฑ์ยาสูบแก่บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์

- ห้ามผู้ขายปลีกกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ได้แก่ ขายโดยใช้เครื่องขาย ขายโดยผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (แบบออนไลน์) ขายนอกสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตขายโดย แจก แคม เสนอให้สิทธิ์เข้าชมการแข่งขัน การแสดง การให้บริการ การชิงโชค ชิงรางวัล หรือการแสดงราคาในลักษณะจูงใจให้บริโภค

- ห้ามผู้ใดแจกจ่ายในลักษณะเป็นตัวอย่างหรือให้แพร่หลายหรือเป็นการจูงใจสาธารณชนให้บริโภค

- ห้ามผู้ใดขายผลิตภัณฑ์ยาสูบในสถานที่ต่อไปนี้ได้แก่ วัด สถานที่สำหรับปฏิบัติ พิธีกรรมทางศาสนา สถานบริการสาธารณสุข ร้านขายยา สถานศึกษา สวนสาธารณะ สวนสัตว์และ สวนสนุก

- ห้ามผู้ใดนำชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์ยาสูบ ไปแสดงบนผลิตภัณฑ์อื่นใดที่มีใช้ผลิตภัณฑ์ยาสูบ หรือนำชื่อมาดัดแปลงข้อความให้เป็นส่วนหนึ่งของผลิตภัณฑ์เพื่อการโฆษณา

- ห้ามผู้ประกอบการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้การอุปถัมภ์บุคคล กลุ่มบุคคล หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนในลักษณะเป็นการสร้างภาพลักษณ์ การส่งผลต่อการแทรกแซงนโยบายการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ การโฆษณาและการส่งเสริมการบริโภคยาสูบ

- ห้ามผู้ขายปลีกผลิตภัณฑ์ยาสูบแสดงหรือยินยอมให้แสดงผลิตภัณฑ์ยาสูบ ณ สถานที่ขายปลีกที่ทำให้ผู้บริโภคหรือประชาชนมองเห็น

- ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบเพื่อขายในราชอาณาจักรต้องดำเนินการให้หีบห่อผลิตภัณฑ์ยาสูบ มีขนาดสี สัญลักษณ์ ฉลาก รวมทั้งลักษณะการแสดงเครื่องหมายการค้า สัญลักษณ์ รูปภาพ ข้อความตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข

- ห้ามผู้ใดผลิตหรือนำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ เพื่อขายประเภทบุหรี่ซิการ์เรตที่มีขนาดบรรจุต่ำกว่ายี่สิบมวนต่อซอง ห้ามไม่ให้มีการแบ่งขายผลิตภัณฑ์ยาสูบประเภทบุหรี่ซิการ์เรต

4. การคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่

- ห้ามผู้ใดสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ เว้นแต่เป็นเขตที่กำหนด

- เมื่อสถานที่ใดถูกจัดให้เป็นเขตปลอดบุหรี่ต้องจัดให้มีเครื่องหมายแสดงให้เห็นชัดเจนว่าเป็นเขตปลอดบุหรี่ ต้องปราศจากอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการสูบบุหรี่

- กรณีที่สถานที่นั้นถูกกำหนดให้เป็นเขตปลอดบุหรี่ได้ ต้องมีลักษณะดังนี้ คือ มีเครื่องหมายติดแสดงให้เห็นชัดเจนว่าเป็นเขตปลอดบุหรี่ ไม่อยู่ในบริเวณทางเข้าออกของสถานที่ที่มีพื้นที่เป็นสัดส่วนชัดเจน ไม่มีลักษณะก่อความรำคาญเดือดร้อนแก่ผู้อื่น มีการแสดงสื่อรณรงค์เพื่อการลดละเลิกการบริโภคผลิตภัณฑ์ยาสูบ

5. พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่เข้าไปในสถานที่ใด ๆ เพื่อตรวจค้นกรณีมีเหตุอันควรสงสัยการนำผลิตภัณฑ์ยาสูบไปตรวจสอบ การยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์ยาสูบกรณีที่มีการกระทำความผิด การถ่ายภาพนิ่งภาพเคลื่อนไหวหรือเก็บรวบรวมวัตถุเพื่อเป็นพยานหลักฐาน รวมถึงการมีหนังสือสอบถามหรือหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ

6. บทกำหนดโทษ

- กรณีสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ ปรับไม่เกิน 5,000 บาท
- กรณีที่มีการขายบุหรี่แก่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือนหรือปรับไม่เกิน 30,000 บาท
- กรณีที่ใช้จ้างวานหรือยินยอมให้ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ขายบุหรี่ มีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 30,000 บาท
- กรณีมีการแบ่งขายบุหรี่เป็นมวน มีโทษปรับไม่เกิน 40,000 บาท
- กรณีมีการตั้งโชว์หรือแสดงบุหรี่ ณ สถานที่ขายเพื่อให้ผู้ซื้อหรือประชาชนมองเห็นมีโทษปรับไม่เกิน 40,000 บาท
- กรณีมีการโฆษณาสูบบุหรี่ มีโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 500,000 บาท
- กรณีที่บริษัทมีการจัดกิจกรรม CSR อุปลักษณ์สนับสนุนบุคคลหรือองค์กร เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ของบุหรี่ ผู้ประกอบการ ผู้รับจ้างมีโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี ปรับไม่เกินกึ่งหนึ่งของค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมแต่ไม่ต่ำกว่า 1,500,000 บาท ส่วนผู้เกี่ยวข้องมีโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 500,000 บาท
- กรณีที่มีการขายบุหรี่บริเวณวัด โรงเรียน สวนสาธารณะ สวนสนุก มีโทษปรับไม่เกิน 40,000 บาท
- กรณีที่เจ้าของผู้จัดการ ผู้รับผิดชอบพื้นที่สาธารณะที่ห้ามสูบบุหรี่ไม่ได้มีการประชาสัมพันธ์ ดูแลไม่ให้มีการฝ่าฝืนในเขตปลอดบุหรี่ มีโทษปรับไม่เกิน 30,000 บาท

4. แนวคิดเกี่ยวกับกรมสรรพสามิต

4.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกรมสรรพสามิต

กรมสรรพสามิต เป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงการคลัง มีภารกิจในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตเพื่อเป็นรายได้ให้แก่ภาครัฐ จากสินค้าและบริการที่มีเหตุผลความจำเป็นเฉพาะอย่างในการดูแลรับผิดชอบต่อผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นจากสินค้าและบริการ ทั้งด้านสังคมสิ่งแวดล้อม

พลังงาน และสุขภาพร่างกาย เพราะเป็นต้นทุนทางสังคม ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์(Vision) ของกรมสรรพสามิต คือเป็นผู้นำการจัดเก็บภาษีเพื่อสังคม สิ่งแวดล้อมและพลังงาน The leader of tax collection for society, environment and energy. นอกจากนี้ยังดำเนินการด้านตรวจสอบ ป้องกันและปราบปรามการหลีกเลี่ยงภาษีที่กรมสรรพสามิตกำกับดูแล เพื่อให้การบริหารการจัดเก็บภาษีมีประสิทธิภาพ อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานตามกฎหมายและรองรับกับเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้สอดคล้องกับพันธกิจของกรมสรรพสามิต ได้แก่ พัฒนามาตรการภาษีเพื่อสิ่งแวดล้อม และสังคม โดยยึดหลักธรรมาภิบาล ,เป็นองค์กรต้นแบบด้าน Innovation Culture , เพิ่มประสิทธิภาพมาตรฐานการดำเนินงานและการให้บริการด้วยเทคโนโลยี และส่งเสริมการให้บริการด้วยระบบดิจิทัล (Digital Service) โดยวางยุทธศาสตร์กรมสรรพสามิต (Strategy) ได้แก่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ด้วยมาตรการภาษี พัฒนาองค์กรและบุคลากรให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงทุกมิติ ยกระดับมาตรฐานการดำเนินงาน และการให้บริการสู่ระดับสากล เพื่อความยั่งยืนของเศรษฐกิจไทยพัฒนาระบบการให้บริการแบบไร้รอยต่อ

กรมสรรพสามิตได้ปรับปรุงกฎหมายที่ใช้ในการบริหารการจัดเก็บภาษี โดยยกเลิกกฎหมายเดิมจำนวน 7 ฉบับ ตราเป็นพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 รวมถึงมีการออกกฎหมายอนุบัญญัติต่าง ๆ จำนวน 161 ฉบับ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2560

4.2 ใบนุญาตสำหรับสินค้าสุรา ยาสูบ และไฟ ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 (ราชกิจจานุเบกษา,2560, น.1-47)

4.2.1 หมวด 2 ใบนุญาตสำหรับสินค้าสุรา ยาสูบ และไฟ ไว้ดังนี้

ส่วนที่ 1 สินค้าสุรา (มาตรา152 ถึง 158) อธิบายถึงความหมายของสุรา การผลิตสุรา การนำเข้าสุรา การขายสุรา ประเภทของใบนุญาตขายสุรา การเปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุราและการเปลี่ยนแปลงสุรา มีรายละเอียดดังนี้

1. ความหมายของสุรา(มาตรา 152)ได้ให้ความหมายของสุราไว้ดังนี้
“สุรา” ให้ความหมายรวมถึงวัตถุทั้งหลายหรือของผสมที่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุรา หรือซึ่งดื่มกินไม่ได้แต่เมื่อได้ผสมกับน้ำหรือของเหลวอย่างอื่นแล้วสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุรา แต่ไม่รวมถึงเครื่องดื่มที่มีปริมาณแอลกอฮอล์ไม่เกินศูนย์จุดห้าดีกรี

“สุราแช่” หมายความว่า สุราที่ไม่ได้กลั่น และให้ความหมายรวมถึงสุราแช่ที่ได้ผสมกับสุรากลั่นแล้ว แต่ยังมีแรงแอลกอฮอล์ไม่เกินสิบห้าดีกรีด้วย

“สุรากลั่น” หมายความว่า สุราที่ได้กลั่นแล้ว และให้ความหมายรวมถึงสุรากลั่นที่ได้ผสมกับสุราแช่แล้ว แต่มีแรงแอลกอฮอล์เกินกว่าสิบห้าดีกรีด้วย

2. การผลิตสุรา (มาตรา 153) ได้อธิบายไว้ว่า ผู้ใดประสงค์จะผลิตสุราหรือมีเครื่องกลั่นสำหรับผลิตสุราไว้ในครอบครองให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด ซึ่งการขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และใบอนุญาตที่ออกตามมาตราี้ให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

3. การนำเข้าสุรา (มาตรา 154) ได้อธิบายไว้ว่า ผู้ใดประสงค์จะนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี

3.1 ซึ่งการขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

3.2 การนำสุราเข้ามาตามวรรคหนึ่งเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้าหรือมิใช่เพื่อการค้า อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันให้นำเข้ามาได้โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาต ทั้งนี้ ตามจำนวนและทางด้านศุลกากรที่อธิบดีประกาศกำหนด

3.3 บทบัญญัติในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ทำการตามหน้าที่ผู้ขนส่งโดยสุจริต หรือกรณีการนำเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการกำกับดูแลสินค้าตามมาตรานี้ได้ตามที่เห็นสมควร

4. การขายสุรา (มาตรา 155) ได้อธิบายไว้ว่า ผู้ใดประสงค์จะขายสุรา ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต

4.1 การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งใบอนุญาตที่ออกตามมาตราี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

4.2 บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการขายสุราในกรณีดังต่อไปนี้

(1) การขายทั้งหมดในคราวเดียวภายใต้ความควบคุมของเจ้าพนักงานสรรพสามิต ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตายหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต

(2) การขายในการบังคับคดี

4.3 การขายโดยคำสั่งของอธิบดีกรมศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

4.4 กรณีอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

5. ประเภทใบอนุญาตขายสุรา(มาตรา 156)

5.1 ใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 1 หมายถึง ใบอนุญาตสำหรับการขายสุราทุกชนิด ครั้งหนึ่งจำนวนตั้งแต่ 10 ลิตรขึ้นไป

5.2 ใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 2 หมายถึง ใบอนุญาตสำหรับการขายสุราทุกชนิด ครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่า 10 ลิตร

6. การเปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุรา(มาตรา 157) ได้อธิบายไว้ว่า ห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุราเพื่อการค้า เว้นแต่เป็นผู้ได้รับใบอนุญาต ให้ผลิตสุรา หรือเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 2 เฉพาะกรณีผู้ซื้อได้ร้องขอให้เปลี่ยนแปลง ภาชนะบรรจุสุราเพื่อดื่มในขณะนั้น

7. การเปลี่ยนแปลงสุรา (มาตรา 158) ได้อธิบายไว้ว่า ห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลงสุรา โดยนำสุราอื่นใด หรือน้ำ หรือของเหลว หรือวัตถุอื่นใดเจือปนลงในสุราเพื่อการค้า เว้นแต่เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตสุรา หรือเป็นผู้ได้รับ ใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 2 เฉพาะกรณีผู้ซื้อได้ร้องขอให้เปลี่ยนแปลงสุราเพื่อดื่มในขณะนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ส่วนที่ 2 สินค้ายาสูบ (มาตรา159 ถึงมาตรา169) ได้อธิบายความหมายไว้ดังนี้

1. ความหมายของยาสูบ(มาตรา159)

“ยาสูบ” หมายความว่า บุหรี่ซิการ์แรต บุหรี่ซิการ์ บุหรี่อื่น ยาเส้น ยาเส้นปรุง ยาเคี้ยวและให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์อื่นใดที่บริโภคได้เช่นเดียวกับยาสูบตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ต้นยาสูบ” หมายความว่า พืชนิโคเทียนาตาแบกกัม (NICOTIANATABACUM)

“ใบยา” หมายความว่า ใบยาสดหรือใบยาแห้งของต้นยาสูบ
 “บุหรี่ซิการ์แรต” หมายความว่า ยาเส้นหรือยาเส้นปรุง ไม่ว่าจะมียาแห้งหรือยาอัดเจือปนหรือไม่ซึ่งมวนด้วยกระดาษหรือวัตถุที่ทำขึ้นใช้แทนกระดาษ หรือใบยาแห้งหรือยาอัด

“บุหรี่ซิการ์” หมายความว่า ใบยาแห้งหรือยาอัด ซึ่งมวนด้วยใบยาแห้งหรือยาอัด

“บุหรี่อื่น” หมายความว่า ยาเส้นหรือยาเส้นปรุง ซึ่งมวนด้วยใบตอง กลีบบัว กาบหมากใบมะกา ใบจาก หรือวัตถุอื่นที่มีใช้กระดาษหรือวัตถุที่ทำขึ้นใช้แทนกระดาษและที่มีใช้ใบยาแห้งหรือยาอัด

“ยาเส้น” หมายความว่า ใบยาหรือยาอัด ซึ่งได้หั่นเป็นเส้นและแห้งแล้ว

“ยาเส้นปรุง” หมายความว่า ใบยาหรือยาอัด ซึ่งได้หั่นเป็นเส้นและปรุงหรือปนด้วยวัตถุอื่นนอกจากน้ำ

“ยาเคี้ยว” หมายความว่า ส่วนใดส่วนหนึ่งของใบยาแห้ง ซึ่งได้ปรุงหรือปนด้วยวัตถุอื่นนอกจากน้ำเพื่ออมหรือเคี้ยว

“ยาอัด” หมายความว่า ส่วนใดส่วนหนึ่งของต้นยาสูบซึ่งได้ปั่นหรือย่อยและทำเป็นแผ่นโดยมีวัตถุอื่นเจือปนด้วยหรือไม่ก็ตาม

“ผู้เพาะปลูกต้นยาสูบ” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการเพาะปลูกต้นยาสูบ

“ผู้บ่มใบยา” หมายความว่า ผู้ทำการบ่มใบยาสดเป็นใบยาแห้ง

“ซอง” ให้หมายความรวมถึงห่อ กระบุง ก่อง ขวด หรือสิ่งบรรจุอื่นซึ่งใช้บรรจุหรือผูกมัดยาสูบ

2. การเพาะปลูกต้นยาสูบ (มาตรา 160) อธิบายไว้ว่า ผู้ใดประสงค์จะทำการเพาะปลูกต้นยาสูบ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต

2.1 การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

2.2 ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา 160 นี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

3. การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตใบยาสูบแห้ง (มาตรา 161) อธิบายไว้ว่า ผู้ใดประสงค์จะซื้อใบยาแห้ง ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต

3.1 การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งตลอดทั้งการทำบัญชีให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

3.2 ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา 161 นี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

4. การขออนุญาตผลิตยาสูบ (มาตรา 162) อธิบายไว้ว่า เมื่อเจ้าพนักงานสรรพสามิตต้องการทราบชนิดและปริมาณของเมล็ดพันธุ์ยาสูบ ใบยา ยาสูบ หรือต้องการทราบรายละเอียดในการดำเนินงานเกี่ยวกับการเพาะปลูกต้นยาสูบ การผลิตยาสูบ ให้ผู้เพาะปลูกต้นยาสูบ ผู้บ่มใบยา หรือผู้ประกอบการแล้วแต่กรณี แจ้งให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตทราบ

4.1 (มาตรา 163) ผู้ใดประสงค์จะผลิตยาสูบ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(1) การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(2) ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้ให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่
ได้รับอนุญาต

4.2 (มาตรา 164) การผลิตบุหรี่ยาสูบเป็นกิจการผูกขาดของรัฐ

4.3 (มาตรา 165) ห้ามมิให้ผู้ใดครอบครองยาสูบที่มีได้เสียภาษี
ตามพระราชบัญญัตินี้เกินกว่าห้าร้อยกรัม หรือยาสูบประเภทยาเส้นที่มีได้เสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้เกินกว่าหนึ่งกิโลกรัม เว้นแต่เป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตยาสูบไว้ในโรง
อุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน

4.4 (มาตรา 166) ผู้ใดประสงค์จะนำเข้ามาในหรือส่งออกป็นอก
ราชอาณาจักรซึ่งใบยา ยาอัดหรือยาสูบ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี

(1) การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(2) การนำเข้ามาในหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักรซึ่งใบยา
ยาอัด หรือยาสูบตามวรรคหนึ่ง เพื่อเป็นตัวอย่างสินค้าหรือมิใช่เพื่อการค้า อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันได้
โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาต ทั้งนี้ตามจำนวนและทางด้านศุลกากรที่อธิบดีประกาศกำหนด

(3) บทบัญญัติในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ทำการตามหน้าที่
ผู้ขนส่งโดยสุจริต หรือกรณีการนำเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร
ทั้งนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการกำกับดูแลสินค้าตามมาตรานี้ได้
ตามที่เห็นสมควร

5. การขออนุญาตขายยาสูบและประเภทใบอนุญาตขายยาสูบ
(มาตรา 167) ได้อธิบายไว้ว่า ผู้ใดประสงค์จะขายยาสูบ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต

(1) การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(2) ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่
ได้รับอนุญาต

5.1 ใบอนุญาตขายยาสูบ (มาตรา 168)

(1) ใบอนุญาตขายยาสูบประเภทที่ 1 หมายถึง ใบอนุญาต
สำหรับการขายส่งยาสูบ ครั้งหนึ่งจำนวน หนึ่งพัน มวนขึ้นไปถ้าเป็นยาสูบประเภทยาเส้น ครั้งหนึ่ง
จำนวนสองกิโลกรัมขึ้นไป ยาสูบประเภทยาเส้นปรุงหรือยาเคี้ยว ครั้งหนึ่งจำนวนสองร้อยกรัมขึ้นไป

(2) ใบอนุญาตขายยาสูบประเภทที่ 2 หมายถึง ใบอนุญาตสำหรับ
การขายปลีกยาสูบ ครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่าหนึ่งพันมวน ถ้าเป็นยาสูบประเภทยาเส้น ครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่า
สองกิโลกรัม ยาสูบประเภทยา เส้นปรุงหรือยาเคี้ยว ครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่าสองร้อยกรัม

(3) ใบอนุญาตขายยาสูบประเภทที่ 3 หมายถึง ใบอนุญาต
สำหรับการขายผลิตภัณฑ์ยาสูบ

5.2(มาตรา 169) การขายยาสูบต้องขายตามขนาดของที่ได้เสีย
ภาษีแล้ว ห้ามแบ่งขาย

ส่วนที่ 3 สินค้าไฟ (มาตรา 170 ถึง มาตรา 177)อธิบายถึงความหมายของไฟ
การผลิตไฟ การครอบครองแม่พิมพ์สำหรับพิมพ์ไฟ การครอบครองไฟและการตัดแปลงไฟ
การนำไฟเข้ามาในราชอาณาจักรการขายไฟและประเภทของใบอนุญาตขายไฟซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ความหมายของไฟ(มาตรา 170)

“ไฟ” หมายความว่า สิ่งที่สามารถใช้เล่นการพนันมีลักษณะเป็น
แผ่นบาง ๆ มีเครื่องหมายแสดงแต้มต่าง ๆ ซึ่งทำด้วยกระดาษ พลาสติก หนังหรือวัตถุเทียมหนัง
หรือวัตถุอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

3.2 การผลิตไฟ(มาตรา 171)ได้อธิบายไว้ว่า ผู้ใดประสงค์จะผลิตไฟ
ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี

(1) การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(2) ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้ให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่
ได้รับอนุญาต

3.3 การครอบครองแม่พิมพ์สำหรับพิมพ์ไฟ การครอบครองไฟและ
การตัดแปลงไฟ(มาตรา 171) อธิบายไว้ว่า ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งแม่พิมพ์สำหรับ
พิมพ์ไฟ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

(1) การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

3.3.1 (มาตรา 173) ห้ามมิให้ผู้ใดมีไฟที่ยังมิได้เสียภาษีไว้ใน
ครอบครองเกินกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบใบเว้นแต่ไฟนั้นเป็นไฟซึ่งกรมสรรพสามิตทำขึ้น หรือเป็นไฟที่มี
เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของกรมสรรพสามิต

3.3.2 (มาตรา 174) ห้ามมิให้ผู้ใดตัดแปลงแก้ไขหรือกระทำด้วย
ประการอื่นใดแก่ไฟซึ่งกรมสรรพสามิตทำขึ้น เพื่อขายอย่างไร

(1) ห้ามมิให้ผู้ใดขายหรือมิไว้เพื่อขายซึ่งไฟที่กระทำขึ้น
โดยฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง

3.4 การนำไฟเข้ามาในราชอาณาจักร(มาตรา 175) อธิบายไว้ว่าผู้ใดประสงค์จะนำไฟเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี

(1) การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(2) การนำไฟเข้ามาตามวรรคหนึ่งเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้าหรือมิใช่เพื่อการค้า อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันให้นำเข้ามาได้โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาต ทั้งนี้ ตามจำนวนและทางด้านศุลกากรที่อธิบดีประกาศกำหนด

(3) บทบัญญัติในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ทำการตามหน้าที่ผู้ขนส่งโดยสุจริต หรือกรณีการนำเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการกำกับดูแลสินค้าตามมาตรานี้ได้ตามที่เห็นสมควร

3.5 การขออนุญาตขายไฟและประเภทใบอนุญาตขายไฟ (มาตรา 177) อธิบายไว้ว่า ผู้ใดประสงค์จะขายไฟ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต

(1) การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(2) ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

(3)ให้นำบทบัญญัติมาตรา 155 วรรคสี่ มาใช้บังคับกับการขายไฟด้วยโดยอนุโลม

3.5.1 ใบอนุญาตขายไฟ (มาตรา 177) มี 2 ประเภท ได้แก่

(1) ใบอนุญาตขายไฟประเภทที่ 1 หมายถึง ใบอนุญาตสำหรับการขายไฟ ครั้งหนึ่งจำนวนตั้งแต่สี่สิบสี่ขึ้นขึ้นไป

(2) ใบอนุญาตขายไฟประเภทที่ 2 หมายถึง ใบอนุญาตสำหรับการขายไฟ ครั้งหนึ่งต่ำกว่าสี่สิบสี่ขึ้น

ส่วนที่ 4 การแสดงใบอนุญาต การเปลี่ยนแปลงสถานที่ และการโอนใบอนุญาต(มาตรา 179 ถึง มาตรา 181) อธิบายถึง การแสดงใบอนุญาต การเปลี่ยนแปลงสถานที่ และการโอนใบอนุญาต ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การแสดงใบอนุญาต (มาตรา 178) อธิบายไว้ว่า ใบอนุญาตผลิตหรือขายสุรา ยาสูบ และไฟ ให้ใช้ได้เฉพาะในสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตและต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย

1.1 ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตขอใบแทนใบอนุญาตจากผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ

1.2 ใบแทนใบอนุญาตตามวรรคสอง ให้ถือเป็นใบอนุญาต

2. การเปลี่ยนแปลงสถานที่ขาย (มาตรา 179) อธิบายไว้ว่าการเปลี่ยนแปลงสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตผลิตหรือขายสุรา ยาสูบ และไฟ จะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต

2.1 ใบแทนใบอนุญาตตามวรรคสอง ให้ถือเป็นใบอนุญาต

3. การโอนใบอนุญาต(มาตรา 180) อธิบายไว้ว่า การโอนใบอนุญาตตามหมวดนี้จะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต

3.1 การขอและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ส่วนที่ 5 การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต (มาตรา 181 ถึง มาตรา 182)

1. การพักใช้ใบอนุญาต(มาตรา 181) อธิบายไว้ว่า ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตตามหมวดนี้ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามข้อกำหนดในใบอนุญาต ให้ผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้มีกำหนดครั้งละไม่เกินหกเดือน

2. การเพิกถอนใบอนุญาต (มาตรา 182) อธิบายไว้ว่า ให้ผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามหมวดนี้

2.1 ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

2.2 ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามข้อกำหนดในใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

2.3 (มาตรา 183) ผู้ใดถูกเพิกถอนใบอนุญาต จะขออนุญาตใหม่ อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง

4.3 การอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ตามกฎกระทรวงฯ พ.ศ. 2560

4.3.1 ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

ผู้ขออนุญาตยื่นคำขอและหลักฐานประกอบ ดังต่อไปนี้

กรณีผู้ขออนุญาตรายใหม่

ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตขายสุราจะต้องไม่ใช่สถานประกอบการที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นสถานประกอบการขายสุรา

1) กรณีขอใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 1

(ก) สถานประกอบการขายสุราของผู้ที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตและอยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(ข) สถานที่ต้องห้ามขายสุราตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือกฎหมายอื่น

2) กรณีขอใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 2

(ก) ที่ตั้งสถานศึกษาที่จัดการศึกษาในระบบตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งบริเวณที่ต่อเนื่องและติดกับสถานที่ดังกล่าว

(ข) ที่ตั้ง มัสยิด วัดบาทหลวง หรือสถานที่ประกอบศาสนกิจในนิกายหรือศาสนาใดศาสนาหนึ่งรวมทั้งบริเวณที่ต่อเนื่องและติดกับสถานที่ดังกล่าว

(ค) ที่ตั้งสถานีน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง รวมทั้งบริเวณที่ต่อเนื่องและติดกับสถานที่ดังกล่าว

(ง) สถานที่ที่เคยเป็นสถานประกอบการขายสุราของผู้ที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต เว้นแต่ได้พ้นกำหนดระยะเวลาห้าปี นับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

(จ) สถานประกอบการขายสุราของผู้ที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตและอยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(ฉ) สถานที่ต้องห้ามขายสุราตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือกฎหมายอื่น

- ในกรณีที่เจ้าพนักงานสรรพสามิตตรวจสอบแล้วเห็นว่ารายละเอียดในคำขอ เอกสารและหลักฐานถูกต้องและครบถ้วนให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตพิจารณาเพื่อออกใบอนุญาตต่อไป โดยให้ยื่นแบบคำขออนุญาตขายสุรา (ภส.08-05) แบบคำขออนุญาตขายยาสูบ (ภส.08-16) และ แบบคำขออนุญาตขายไฟ (ภส.08-22) พร้อมหลักฐานประกอบ ดังนี้

1) บัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรที่ทางราชการออกให้ ซึ่งมีภาพถ่ายของผู้ประสงค์จะขายสุรา ยาสูบ และไฟ (กรณีเป็นบุคคลธรรมดา)

2) หนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลของกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งออกให้ไม่เกิน 6 เดือน (กรณีเป็นนิติบุคคล)

3) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรที่ทางราชการออกให้ ซึ่งมีภาพถ่ายของผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล กรณีเป็นนิติบุคคล

4) สำเนาทะเบียนบ้านของสถานที่ที่จะขาย หรือเอกสารของทางราชการ ที่แสดงสิทธิในบริเวณสถานที่ที่จะขาย

5) หนังสือมอบอำนาจพร้อมเอกสารตามกฎหมาย ในกรณีที่มีการมอบอำนาจให้กระทำการแทน

6) ใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ถ้ามี)

7) สัญญาเช่าและหนังสือแสดงความยินยอมของผู้ให้เช่า (กรณีเช่าสถานที่)

8) แผนผังแสดงบริเวณสถานที่ขาย และสถานที่ใกล้เคียง

4.3.2 กรณีผู้ขออนุญาตรายเดิม (สุรา ยาสูบ และไฟ ประเภทที่ 2)

ยื่นแบบคำขออนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ (ภส.08-06) พร้อมใบอนุญาตขายประจำปีที่ผ่านมา ก่อนใบอนุญาตหมดอายุ กรมสรรพสามิต จะส่งแบบคำขอบริษัทขออนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟสำหรับผู้ได้รับใบอนุญาต ต่อเนื่องจากที่ได้รับใบอนุญาต ณ สถานประกอบการเดิมตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 (ภส.08-06) ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทางไปรษณีย์ เพื่อให้ผู้ได้รับใบอนุญาตที่ประสงค์ จะขอใบอนุญาตต่อเนื่องดำเนินการยื่นคำขอบริษัทขออนุญาต และชำระค่าธรรมเนียมได้ ดังต่อไปนี้

- 1) สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม
- 2) ตัวแทนรับชำระที่กำหนดไว้ในแบบ ภส.08-06 โดยชำระค่าธรรมเนียมตามจำนวนที่ระบุ
- 3) ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เว็บไซต์กรมสรรพสามิต ที่ <http://www.excise.go.th> หรือ แอปพลิเคชัน Excise Smart Service ของกรมสรรพสามิต
- 4) ที่ทำการไปรษณีย์ โดยให้ส่งแบบคำขอบริษัทขออนุญาตตามแบบ ภส.08-06 พร้อมธนาค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามจำนวนที่ระบุกลับไปสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม

4.3.3 เจ้าพนักงานจัดเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ดังนี้

- ใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 1

(ก) ประเภทที่ 1 สำหรับการขายสุราทุกชนิด ครั้งหนึ่งตั้งแต่สัปดาห์ขึ้นไป

1) สำหรับโรงอุตสาหกรรมสุรากลั่นชนิดสุรากลั่นที่ใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมต่ำกว่าห้าแรงม้าหรือใช้คนงานน้อยกว่าเจ็ดคน หรือกรณีใช้เครื่องจักร และคนงาน เครื่องจักรต้องมีกำลังรวมต่ำกว่าห้าแรงม้าและคนงานต้องน้อยกว่าเจ็ดคน ปีละ 1,320 บาท

2) สำหรับโรงอุตสาหกรรมสุราแช่ที่มีใช้สุราแช่ชนิดเบียร์ ที่ใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมต่ำกว่าห้าแรงม้า หรือใช้คนงานน้อยกว่าเจ็ดคน หรือกรณีใช้เครื่องจักรและคนงาน เครื่องจักรต้องมีกำลังรวมต่ำกว่าห้าแรงม้า และคนงานต้องน้อยกว่าเจ็ดคน ปีละ 660 บาท

- 3) สำหรับการขายสุรากรณีอื่น ๆ นอกจาก 1) และ 2) ปีละ 5,500 บาท
- ใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 2
- (ข) ประเภทที่ 2 สำหรับการขายสุราทุกชนิด ครั้งหนึ่งต่ำกว่าสิบลิตร
- 1) สำหรับคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ปีละ 2,200 บาท
 - 2) สำหรับสถานที่ขายที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ปีละ 2,200 บาท
 - 3) สำหรับสถานที่ขายที่ผู้ประกอบการมิได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ปีละ 330 บาททั้งนี้ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2 ดังกล่าวได้บวกค่าธรรมเนียมใบอนุญาตที่เก็บเพิ่มเพื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สถานที่ขายสุราตั้งอยู่อีกร้อยละ 10 ของค่าธรรมเนียมแล้ว
- ใบอนุญาตขายยาสูบประเภทที่ 1
- (ก) ประเภทที่ 1 สำหรับการขายส่งยาสูบ ครั้งหนึ่งจำนวนหนึ่งพันมวนขึ้นไป ถ้าเป็นยาสูบ ประเภทยาเส้น ครั้งหนึ่งจำนวนสองกิโลกรัมขึ้นไป ยาสูบประเภทยาเส้นปรุงหรือยาเคี้ยว ครั้งหนึ่ง จำนวนสองร้อยกรัมขึ้นไป
- 1) สำหรับผู้ขายบุหรี่ยิกาแรตและบุหรี่ยิการ์ ปีละ 1,200 บาท
 - 2) สำหรับผู้ขายยาเคี้ยว ยาเส้นปรุง ยาเส้น และบุหรี่ยื่น
- (ก) สำหรับผู้ขายยาเส้นที่ผู้ขายเป็นผู้เพาะปลูกต้นยาสูบและผลิตเอง ปีละ 100 บาท
- (ข) สำหรับผู้ขายยาเส้นอื่น นอกจาก ก) ปีละ 500 บาท
- ใบอนุญาตขายยาสูบประเภทที่ 2
- (ข) ประเภทที่ 2 สำหรับการขายปลีกยาสูบ ครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่าหนึ่งพันมวน ถ้าเป็นยาสูบประเภทยาเส้น ครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่าสองกิโลกรัม ยาสูบประเภทยาเส้นปรุงหรือยาเคี้ยว ครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่าสองร้อยกรัม
- 1) สำหรับผู้ขายบุหรี่ยิกาแรตและบุหรี่ยิการ์
- (ก) คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ปีละ 500 บาท
- (ข) สถานที่ขายที่ ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ปีละ 500 บาท
- (ค) สถานที่ขายที่ผู้ประกอบการมิได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ปีละ 100 บาท

2) สำหรับผู้ขายยาเคี้ยว ยาเส้นปรุง ยาเส้น และบุหรี่อื่น ปีละ 100 บาท

1) ใบอนุญาตขายยาสูบประเภทที่ 3

(ค) ประเภทที่ 3 สำหรับการขายผลิตภัณฑ์ยาสูบ ปีละ 1,200 บาท

- ใบอนุญาตขายไฟประเภทที่ 1

(ก) ประเภทที่ 1 สำหรับการขายไฟ ครั้งหนึ่งจำนวนตั้งแต่สี่สิบสำหรับ

ชั้นปี ปีละ 1,200 บาท

- ใบอนุญาตขายไฟประเภทที่ 2

(ข) ประเภทที่ 2 สำหรับการขายไฟ ครั้งหนึ่งต่ำกว่าสี่สิบสำหรับ

1) ในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ปีละ 500 บาท

2) ในสถานที่ขายที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ปีละ 500 บาท

3) ในสถานที่ขายที่ผู้ประกอบการมิได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ปีละ 100 บาท

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อัญธิกา จันทรเครือ และคณะ (2566,บทคัดย่อ) ความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลพ.ศ.2562 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ระดับความรู้ต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (2) ระดับการรับรู้จะส่งผลต่อความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ผลการวิจัยพบว่า (1) ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 มีระดับความรู้ความเข้าใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ศรียุตา เพชรพลอย (2561,บทคัดย่อ) การศึกษาการรับรู้ ความเข้าใจและการยอมรับนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 ของประชาชนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ(1) ศึกษาการรับรู้ของประชาชนต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พ.ศ.2551 (2) ศึกษาความเข้าใจที่มีต่อเนื้อหาของนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551(3) ศึกษาการยอมรับของประชาชนต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 และ(4) ศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ ความเข้าใจและการยอมรับของประชาชนต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 ผลการศึกษาพบว่า(1) การรับรู้ของประชาชนต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของประชาชนภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (2)ระดับความเข้าใจที่มีต่อเนื้อหาของนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของประชาชน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง(3)ระดับการยอมรับของประชาชนต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง(4)การรับรู้ ความเข้าใจและการยอมรับของประชาชนมีความสัมพันธ์ต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของประชาชน

อัจฉราพร ปะที (2559,บทคัดย่อ) ความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นของประชาชนในชุมชนต่อการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง: กรณีศึกษาประชาชนในตำบลผาสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดน่าน มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจของประชาชนในชุมชนต่อการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในชุมชนต่อการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจต่อการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง ด้านการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง ความหมายของคนไร้ที่พึ่งและคนขอทาน ศูนย์คุ้มครอง คนไร้ที่พึ่ง โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะ ส่วนด้านกฎหมายคนไร้ที่พึ่งและคนขอทาน ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในกฎหมายการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง อยู่ในระดับน้อย

พงษ์ศักดิ์ อ้นมอยและคณะ (2560,บทคัดย่อ) การประเมินผลมาตรการบังคับใช้ควบคุมการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดอุดรธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเป็นเยาวชนอายุ 15-19 ปี จำนวน 11,000 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายเพื่อเก็บข้อมูลเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามระหว่างเดือนมิถุนายน-ธันวาคม พ.ศ.2559 ผลการวิจัย พบว่ามีเยาวชนเคยซื้อและซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 68.2 เคยซื้อแต่ไม่ขายให้ ร้อยละ 25.2 การซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยซื้อในช่วงเวลา 24.00-11.00 น. หรือ 14.00-17.00 น. ซึ่งเป็นเวลาที่ห้ามจำหน่าย เคยซื้อและซื้อได้ ร้อยละ 38.4 เคยพบเยาวชนอายุต่ำกว่า 20 ปี มาซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 64.20 ในด้านการรับรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบและมาตรการบังคับใช้ควบคุมการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนมีระดับการรับรู้อยู่ในระดับมากในทุกด้าน ได้แก่ด้านการห้ามจำหน่าย ช่วงเวลาห้ามจำหน่าย ร้อยละ 86.2 ด้านสถานที่ห้ามจำหน่าย ร้อยละ 52.4 ด้านการห้ามโฆษณา ร้อยละ 60.0 และด้านบุคคลห้ามจำหน่าย ร้อยละ 59.2 และผลการศึกษาพบว่ายังมีการฝ่าฝืนมาตรการการเข้าถึงและการซื้อ ภาครัฐควรพัฒนากระบวนการบังคับใช้กฎหมายเพื่อจำกัดการเข้าถึงและการซื้อถึงสถานที่ห้ามจำหน่ายและเวลาห้ามจำหน่ายเพื่อจำกัดการเข้าถึงและการซื้ออย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สุรพงศ์ วัฒนา (2559, บทคัดย่อ)ความรู้ของประชาชนต่อกฎหมายสรรพสามิตในเขตพื้นที่ตราด มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ของประชาชนต่อกฎหมายสรรพสามิตในเขตพื้นที่ตราด และเพื่อเปรียบเทียบความรู้ของประชาชนต่อกฎหมายสรรพสามิตในเขตพื้นที่ตราด จำแนกตามข้อมูล

ส่วนบุคคล ผลการวิจัย พบว่า ความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อกฎหมายสรรพสามิตในเขต พื้นที่ ทรานด์ มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้วพบว่าความรู้ของ ประชาชนอยู่ในระดับน้อย รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง และสุดท้ายอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการ ทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มี เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ต่างกัน มีความรู้ต่อ กฎหมายสรรพสามิตในเขตพื้นที่ทรานด์ ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอายุ ต่างกัน มีความรู้ต่อ กฎหมายสรรพสามิตในเขตพื้นที่ทรานด์ แตกต่างกัน

พลัญธุ์ แก้วศุภาสวัสดิ์ (2559, บทคัดย่อ)การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 รอบเขตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้และการ ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของนิสิตมหาวิทยาลัย มหาสารคาม และผู้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบเขตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อศึกษาถึง การรับรู้และการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของเจ้าหน้าที่ ตามกฎหมายรอบเขตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม และเพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างกันใน การรับรู้และการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ผลการศึกษา พบว่า นิสิตมีการรับรู้กฎหมายในภาพรวมอยู่ในสัดส่วนเกินครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างและมีการปฏิบัติ ตามกฎหมายในภาพรวมอยู่ในสัดส่วนที่สูง ผู้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีการรับรู้ กฎหมายใน สัดส่วนที่น้อยและและมีการปฏิบัติตามกฎหมายในภาพรวมอยู่ในสัดส่วนที่น้อยเช่นกัน เจ้าหน้าที่ตาม กฎหมายมีการรับรู้กฎหมายจำนวนมากแต่มีการบังคับใช้กฎหมายแก่ผู้กระทำผิดใน สัดส่วนที่น้อย ปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่าง ในการรับรู้และการปฏิบัติตามกฎหมายของนิสิต มหาวิทยาลัย มหาสารคาม ได้แก่เพศ รายได้ต่อเดือน และค่าใช้จ่ายต่อเดือน โดยแตกต่างกันในด้านสถานที่จำหน่าย และสถานที่ดื่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ(Survey Research) เพื่อศึกษา (1)ระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม ที่มีต่อการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ (2)เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (3)ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม (4) ปัญหาและความคิดเห็นของผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม ที่มีต่อการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตให้ขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในเขตพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีพื้นที่ รับผิดชอบในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิต ใน 3 อำเภอของจังหวัดจันทบุรี ได้แก่ อำเภอนายายอาม อำเภอท่าใหม่ และ อำเภอแก่งหางแมว มีจำนวนผู้ประกอบการที่ขออนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ รายใหม่และรายเดิมจำนวนทั้งสิ้น 2,725 คน รายละเอียดตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนผู้ประกอบการที่ขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ รายเดิมและรายใหม่ ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม

พื้นที่ตั้งสถานประกอบการ	จำนวนผู้ประกอบการ(ราย)
อำเภอนายายอาม	669
อำเภอท่าใหม่	1,300
อำเภอแก่งหางแมว	756
รวมทั้งสิ้น	2,725

ที่มา: ระบบงานใบอนุญาตกรมสรรพสามิต, 2565.

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างผู้ศึกษาคำนวณโดยใช้สูตร ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane 1973, p. 125) ขนาดของความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 หรือที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สามารถคำนวณกลุ่มประชากรได้ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

โดย n คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N คือ จำนวนผู้ประกอบการที่ขออนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ
รายเดิมและรายใหม่

e คือ ค่าสัมประสิทธิ์ความคลาดเคลื่อน 0.05 หรือ
ค่าความเชื่อมั่น 95%

แทนค่าสูตรได้ ดังนี้

$$n = \frac{2,725}{1+(2,725 \times 0.05^2)}$$

$$n = \frac{2,725}{1+6.81}$$

$$n = 348.91 \text{ ราย}$$

$$\text{ดังนั้น ได้กลุ่มตัวอย่าง} = 349 \text{ ราย}$$

จากนั้นนำ กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณมาทำการสุ่มตัวอย่างโควต้าแบบเป็นสัดส่วน โดยสามารถแบ่งสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนผู้ประกอบการในแต่ละตำบลของ 3 อำเภอ ที่อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอามตามสูตรการสุ่มตัวอย่าง

สุ่มตัวอย่างแบบโควต้าแบบเป็นสัดส่วน คือ

จำนวนประชากรในกลุ่มตัวอย่าง x ขนาดทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนประชากรทั้งหมด

ตัวอย่าง การนำข้อมูลจากตารางที่ 1 ลำดับที่ 1 ตำบลนายายอาม อำเภอนายายอาม มาสุ่ม ตัวอย่างแล้วจะได้สัดส่วนกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ตัวอย่างตำบลนายายอาม อำเภอนายายอาม} &= \frac{216 \times 349}{2,725} \\ &= 27.66 \end{aligned}$$

เมื่อทำการสุ่มตัวอย่างครบทุกตำบล ในพื้นที่ 3 อำเภอแล้ว จะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ตามตารางด้านล่างนี้

ตารางที่ 3.2 แสดงการสุ่มตัวอย่างโควตาแบบเป็นสัดส่วนในแต่ละตำบล จำนวน 3 อำเภอ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม

อำเภอ	ตำบล	จำนวนผู้ประกอบการ(ราย)	สัดส่วนการสุ่มโควตา(ราย)
นายายอาม	นายายอาม	216	28
นายายอาม	ช้างข้าม	88	11
นายายอาม	สนามไชย	113	15
นายายอาม	กระแจะ	59	8
นายายอาม	วังใหม่	114	15
นายายอาม	วังโตนด	79	10
ท่าใหม่	ท่าใหม่	151	20
ท่าใหม่	คลองขุด	193	25
ท่าใหม่	เขาแก้ว	118	15
ท่าใหม่	เขาวิ้ว	127	16
ท่าใหม่	สองพี่น้อง	109	14
ท่าใหม่	พลอยแหวน	26	3
ท่าใหม่	เขาบายศรี	119	15
ท่าใหม่	ทุ่งเบญจา	221	28
ท่าใหม่	ตะกาดเจ้า	109	14
ท่าใหม่	โขม่ง	33	4

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

อำเภอ	ตำบล	จำนวนผู้ประกอบการ(ราย)	สัดส่วนการสูมโคเวต้า(ราย)
ท่าใหม่	สีพยา	18	2
ท่าใหม่	บ่อพุก	4	1
ท่าใหม่	รำพัน	48	6
ท่าใหม่	ยายร้า	24	3
แก่งหางแมว	พวา	142	18
แก่งหางแมว	ขุนซ่อง	235	30
แก่งหางแมว	แก่งหางแมว	211	27
แก่งหางแมว	เขาวงกต	66	8
แก่งหางแมว	สามพี่น้อง	102	13
รวม		2,725	349

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ การใช้แบบสอบถามและแบบทดสอบแบบมีโครงสร้าง การจัดทำแบบสอบถามและแบบทดสอบ มีวิธีการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเทคนิคและวิธีการสร้างแบบสอบถามและแบบทดสอบจากงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือข้อปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขายสุรา ยาสูบ และไฟ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
2. ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร วารสาร สื่อประชาสัมพันธ์ สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ และเว็บไซต์ของหน่วยงานที่กำกับดูแลและออกมาตรการในการควบคุมเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผลิตภัณฑ์ยาสูบ และสินค้าไฟ
3. รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ในการออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน ตามปัจจัยและตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
4. ศึกษาสภาพความเป็นจริงและปัญหาที่พบในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานประจำสำนักงานและเจ้าหน้าที่ที่ออกตรวจแนะนำร้านค้าผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม

5. สร้างแบบสอบถามและแบบทดสอบให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสอดคล้องกับปัจจัยหรือตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย สร้างแบบสอบถามและแบบทดสอบฉบับร่าง แล้วนำไปให้ผู้มีประสบการณ์และผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบ และแนะนำข้อบกพร่อง จากนั้นจึงนำมาปรับปรุงแก้ไข และพิมพ์เป็นแบบสอบถามและแบบทดสอบที่สมบูรณ์ต่อไป

6. ลักษณะแบบสอบถามและแบบทดสอบที่ใช้เก็บข้อมูล ดังนี้

6.1 แบบสอบถาม มีทั้งหมด 3 ตอน มีดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ศึกษาถึงข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา ประเภทใบอนุญาต และที่ตั้งสถานประกอบการ เป็นการวัดคำถามแบบปิด ซึ่งลักษณะของคำถามจะเป็นคำตอบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับช่องทางการรับรู้ข่าวสารในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ มีทั้งสิ้น 7 ช่องทาง ได้แก่ 1)ด้านเจ้าหน้าที่สรรพสามิตประจำสำนักงานฯ 2)ด้านเจ้าหน้าที่สรรพสามิตสายตรวจ 3)จดหมายแจ้งเตือนการต่อใบอนุญาตขายฯ 4)เว็บไซต์กรมสรรพสามิต www.excise.go.th 5)ด้านสื่อโซเชียลมีเดีย (Facebook, Line) 6)ด้านวิทยุ/โทรทัศน์ 7)ด้านผู้ใกล้ชิด เป็นการวัดคำถามแบบปิด ซึ่งลักษณะของคำถามจะเป็นคำตอบตรวจสอบรายการโดยสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 รายการ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นในเรื่องปัญหาของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ และข้อเสนอแนะโดยแยกออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ 1)ความคิดเห็นเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ 2)ความคิดเห็นเกี่ยวกับการต่ออายุใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ 3)ความคิดเห็นเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 ลักษณะของแบบสอบถามในส่วนของปัญหาเป็นการวัดคำถามแบบปิด ซึ่งลักษณะของคำถามจะเป็นคำตอบตรวจสอบรายการ และข้อเสนอแนะเป็นแบบปลายเปิด

6.2 แบบทดสอบ มีดังนี้

ตอนที่ 4 เป็นแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบและไฟ ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1)ความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ 2)ความรู้ความเข้าใจในการต่ออายุใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ 3)ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 และ 4)ความรู้ความเข้าใจตามพระราชบัญญัติภาษีควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และพระราชบัญญัติภาษีควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2560 มีจำนวนด้านละ 5 ข้อ รวมทั้งสิ้น 20 ข้อ ซึ่งลักษณะของคำถามจะเป็นแบบเลือกตอบ โดยเก็บข้อมูลจากตัวแทนของผู้ประกอบการละ 1 ราย

ได้แก่ เจ้าของร้านหรือผู้ดูแลร้าน ผู้จัดการสถานประกอบการหรือผู้ที่มีบทบาทในกรรมการบริหาร
สถานประกอบการนั้น โดยตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

เฉลยแบบทดสอบ

ด้านที่ 1 ความรู้ความเข้าใจในการขออนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ

ข้อ	ตัวเลือก	เฉลย
1. ผู้ที่จะขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ต้องมีอายุเท่าใด	ก. 18 ปีขึ้นไป ข. 20 ปีขึ้นไป ค. 22 ปีขึ้นไป	ข. 20 ปีขึ้นไป
2. ใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ มีอายุกี่ปี	ก. 1 ปี ข. 3 ปี ค. 5 ปี	ก. 1 ปี
3. เมื่อได้ใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ต้องเก็บไว้ที่ใด	ก. ไม่ต้องเก็บรักษา ข. เก็บไว้ในที่เปิดเผย สามารถตรวจสอบได้ ค. เก็บไว้ในที่ปลอดภัย	ข. เก็บไว้ในที่เปิดเผย สามารถตรวจสอบได้
4. ข้อใดกล่าว ไม่ถูกต้อง	ก.สามารถขายสุรา ยาสูบ และไฟ บนรถเร็ว/แผงลอยได้ ข.ใบอนุญาตขายสุรามี 2 ประเภท ขายปลีก กับขายส่ง ค.สถานที่ขายต้องตรงกันกับที่ระบุไว้ในใบอนุญาตฯ	ก.สามารถขายสุรา ยาสูบ และไฟ บนรถเร็ว/แผงลอยได้
5. ข้อใดคืออัตราค่าธรรมเนียมของใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ประเภท 2 (ขายปลีก) ตามลำดับ	ก. 200 บาท 100 บาท 50 บาท ข. 330 บาท 100 บาท 100 บาท ค. 500 บาท 200 บาท 100 บาท	ข. 330 บาท 100 บาท 100 บาท

ด้านที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในการต่ออายุใบอนุญาตขายสุรாயาสูบ และไฟ

ข้อ	ตัวเลือก	เฉลย
6. ท่านสามารถต่อใบอนุญาตขายสุร่า ยาสูบ และไฟล่วงหน้า ได้กี่วัน	ก. 30 วัน ข. 60 วัน ค. 90 วัน	ค. 90 วัน
7. ท่านสามารถชำระค่าธรรมเนียมได้ทางใดบ้าง	ก. บัตรอิเล็กทรอนิกส์ และบัตรเดบิต(ATM) ข. บัตรเครดิต, โอนผ่านบัญชีธนาคาร และ คิวอาร์โค้ด ค. ถูกทุกข้อ	ค. ถูกทุกข้อ
8. ข้อใดกล่าวถูกต้อง	ก. การต่อใบอนุญาตขายฯ ต้องต่อทุกปี ข. สามารถขายสุร่า ยาสูบ และไฟ ก่อนค่อยขอใบอนุญาตขายฯ ก็ได้ ค. การต่อใบอนุญาตขายฯ ต้องเป็นเจ้าของสถานประกอบการเท่านั้น	ก. การต่อใบอนุญาตขายฯ ต้องต่อทุกปี
9. กรณีใบอนุญาตขายฯ สูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญสามารถยื่นขอใบแทนใบอนุญาตขายฯ ได้ที่ใด	ก. สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขานายายอาม ข. เคาน์เตอร์เซอร์วิส ค. ไม่ต้องขอใบแทนก็ได้	ก. สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขานายายอาม
10. หลักฐานที่ใช้ในการต่อใบอนุญาตขายฯ ข้อใดถูก	ก. บัตรประจำตัวประชาชนผู้ได้รับใบอนุญาต ข. ใบอนุญาตขายสุร่า ยาสูบ และไฟ ของปีปัจจุบัน ค. ถูกทุกข้อ	ค. ถูกทุกข้อ

ด้านที่ 3 ความรู้ความเข้าใจในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติสรรพสามิต พ.ศ.2560

ข้อ	ตัวเลือก	เฉลย
11. ข้อใดกล่าวถูกต้อง	ก. ห้ามเปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุรา ข. ยาสูบห้ามแบ่งขาย ค. ถูกทุกข้อ	ค. ถูกทุกข้อ
12. สินค้าใดต่อไปนี้นักขายจะมีความผิด	ก. ยาตอง ข. แป้งข้าวหมาก ค. ไม่มีข้อถูก	ก. ยาตอง
13. ข้อใดต่อไปนี้เป็นข้อถูกต้อง	ก. สินค้าสุรา ยาสูบและไฟ ต้องปิดแสตมป์สรรพสามิตอย่างถูกต้อง ข. ใบอนุญาตขายต้องปิดไว้ในที่เปิดเผยสามารถตรวจสอบได้ ค. ถูกทุกข้อ	ค. ถูกทุกข้อ
14. ผู้ใดที่ขายสุรา ยาสูบ และไฟ โดยไม่มีใบอนุญาต มีโทษปรับเท่าไร	ก. 1,000 บาท ข. 3,000 บาท ค. 5,000 บาท	ค. 5,000 บาท
15. สถานที่ใดต่อไปนี้ ห้ามขายสุรา	ก. โรงเรียน ,วัดหรือสถานที่ประกอบกิจกรรมทางศาสนา ข. สถานีบริการน้ำมัน (ปั้มน้ำมัน) ค. ถูกทุกข้อ	ค. ถูกทุกข้อ

ด้านที่ 4 ความรู้ความเข้าใจตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 และพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.2560

ข้อ	ตัวเลือก	เฉลย
16.ห้ามขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ให้กับผู้ใด	ก.บุคคลที่อายุต่ำกว่า 20 ปี ข.บุคคลที่มีอาการมินเมา ครอบสติไม่ได้ ค.ถูกทุกข้อ	ค.ถูกทุกข้อ
17.ช่วงเวลาใด ที่สามารถจำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ได้	ก.ตั้งแต่เวลา 11.00 - 14.00 น. ข.ตั้งแต่เวลา 17.00 - 24.00 น. ค.ถูกทุกข้อ	ค.ถูกทุกข้อ
18.ห้ามขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์วันใดบ้าง	ก.วันมาฆบูชา, วันวิสาขบูชา, วันเข้าพรรษาและวันออกพรรษา ข.วันหยุด ค.วันพระ	ก.วันมาฆบูชา, วันวิสาขบูชา, วันเข้าพรรษาและวันออกพรรษา
19.ผู้ใดสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ มีโทษปรับเท่าใด	ก. ปรับไม่เกิน 1,000 บาท ข. ปรับไม่เกิน 2,000 บาท ค. ปรับไม่เกิน 5,000 บาท	ค. ปรับไม่เกิน 5,000 บาท
20.ข้อใด เป็นข้อห้ามในการจำหน่ายยาสูบ	ก. ขายยาสูบให้แก่บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า 20 ปี ข. ขายโดยใช้เครื่องขายยาสูบอัตโนมัติ ค. ถูกทุกข้อ	ค.ถูกทุกข้อ

3. การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และหลักการเกี่ยวกับพระราชบัญญัติวิชาชีพสรรพสามิต พ.ศ.2560 พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ ยาสูบ พ.ศ.2560 ข้อกฎหมาย กฎกระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการออกใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของกรมสรรพสามิต โดยแยกออกเป็นประเด็นเพื่อให้ครอบคลุมกับตัวแปร เนื้อหาและ วัตถุประสงค์ของการศึกษา รวมทั้งจากประสบการณ์และปัญหาที่พบในการปฏิบัติงานของผู้ศึกษาใน ด้านการให้บริการรับชำระภาษีค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ

2. สร้างแบบสอบถามและแบบทดสอบให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสอดคล้อง กับปัจจัยหรือตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย แล้วนำแบบสอบถามและแบบทดสอบฉบับร่างไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตและผู้มีประสบการณ์ด้านการปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมาย สรรพสามิตโดยตรง ตรวจสอบ และแนะนำข้อบกพร่องของแบบสอบถามและแบบทดสอบ จำนวน 2 ท่าน ได้แก่

2.1 นายธนกฤต อุษยบรรณกุล ตำแหน่ง เจ้าพนักงานสรรพสามิตอาวุโส เป็นสรรพสามิตพื้นที่สาขานายายอาม

2.2 นายสิทธิศักดิ์ ศรีเมือง ตำแหน่ง เจ้าพนักงานสรรพสามิตชำนาญงาน เป็นหัวหน้าสายตรวจปราบปรามสรรพสามิตพื้นที่สาขานายายอาม

3. ลักษณะแบบสอบถามและแบบทดสอบที่ใช้เก็บข้อมูล ดังนี้

3.1 แบบสอบถาม จำนวน 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ที่เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ

3.2 แบบทดสอบ ความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ แยกออกเป็น 4 ด้าน จำนวนด้านละ 5 ข้อ รวมทั้งสิ้น 20 ข้อ ได้แก่

ด้านที่ 1 ความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ

ด้านที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในการต่ออายุใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ

ด้านที่ 3 ความรู้ความเข้าใจในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ
ภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560

ด้านที่ 4 ความรู้ความเข้าใจตามพระราชบัญญัติ ควบคุมเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และพระราชบัญญัติ ควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2560

4. นำแบบสอบถามและแบบทดสอบที่ผ่านการปรับปรุงหรือแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญ
และผู้มีประสบการณ์โดยตรง เสนอผู้บริหารของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี คือ นายสิทธิชัย
เพาะปลูก ตำแหน่ง สรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องกับ
เนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

5. ปรับปรุง แก้ไขแบบสอบถามและแบบทดสอบตามคำแนะนำของท่านสรรพสามิต
พื้นที่จันทบุรี

6. นำแบบสอบถามและแบบทดสอบ ส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบ
ความถูกต้องและความสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

7. ปรับปรุงหรือแก้ไขแบบสอบถามและแบบทดสอบตามคำแนะนำของอาจารย์
ที่ปรึกษา ให้มีความสมบูรณ์ ทั้งในส่วนของเนื้อหาและความถูกต้องของการใช้ภาษา

3.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยหาค่าความเที่ยงตรง (Index of
consistency : IOC) ของเครื่องมือการวิจัย เรื่องการศึกษาความรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นของ
ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม เพื่อประเมินความคิดเห็น
ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถาม มีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวม
ข้อมูลในการศึกษา โดยได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเที่ยงตรง ดังนี้

+1 = แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสม

0 = ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่

-1 = แน่ใจว่าคำถามไม่มีความเหมาะสม

สำหรับผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามและแบบทดสอบ
มีจำนวน 3 ท่าน ดังนี้

(1)อาจารย์ ผศ.ดร. พันทิพา อมรฤทธิ อาจารย์ประจำวิชา ศูนย์วิชาการ
เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

(2) อาจารย์ ดร.พิชชา ชวกร ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร
บัณฑิต (รปศ.) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

(3) อาจารย์ ดร.ธีรจุฑาชาติ ยงสวัสดิ์

2. นำแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ซึ่งคำนวณจากความสอดคล้องระหว่างประเด็นที่ต้องการวัดกับคำถามที่สร้างขึ้น ดัชนีที่ใช้แสดงค่าความสอดคล้อง เรียกว่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item Objective-Congruence Index : IOC)

ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (วาทีนิ เทพวิระพงศ์, 2561, น. 41)

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

ΣR = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

R = ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

กำหนดให้ $\Sigma R = 20$

$N = 29$

ค่า IOC มีค่าเท่ากับ $= \frac{20}{29}$

ดังนั้น IOC มีค่าเท่ากับ $= 0.69$

จากผลการวิเคราะห์เลือกหาคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่าเป็นข้อคำถามที่อยู่ในเกณฑ์ความตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ ผลการวิเคราะห์เลือกหาคำถามที่มีค่า IOC จากผลของผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสมบูรณ์ และความครอบคลุมของเนื้อหาสรุปโดยรวม ค่า IOC เท่ากับ 0.69 จึงนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

3. ทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามและแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับผู้ประกอบการในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขาอื่น เพื่อทดสอบหาความเชื่อมั่น จำนวน 30 ตัวอย่าง ได้แก่ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขาเมืองจันทบุรี จำนวน 30 ราย และนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามและแบบทดสอบ เพื่อมาหาค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) โดยใช้ สูตรครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.774

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 4.1 การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยออกเป็น 2 แนวทาง ได้แก่
- 4.1.1 ขอความร่วมมือผู้ประกอบการที่เดินทางมาติดต่อราชการ ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรีสาขานายายอาม ตอบแบบสอบถามและแบบทดสอบการวิจัย
- 4.1.2 ผู้ศึกษาลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่เป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยเดินทางไปพร้อมกับสายตรวจสรรพสามิต ในการตรวจปฏิบัติการและให้คำแนะนำร้านค้า
- 4.2 ผู้ศึกษาติดตาม แบบสอบถามและแบบทดสอบให้ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ และตรวจสอบความสมบูรณ์ ถูกต้องและครบถ้วนของแบบสอบถามและแบบทดสอบ
- 4.3 จัดเก็บแบบสอบถามและแบบทดสอบแยกตามพื้นที่ของกลุ่มตัวอย่าง พร้อมลงลำดับและรหัสของแบบสอบถามและแบบทดสอบ เพื่อให้ง่ายต่อการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.4 ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมแบบสอบถามและแบบทดสอบ เดือนกรกฎาคม ถึง สิงหาคม พ.ศ. 2566 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 2 เดือน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษารวบรวมแบบสอบถามและแบบทดสอบจนครบถ้วนตามจำนวนแล้ว จากนั้น จึงนำข้อมูลมาประมวลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ จากแบบสอบถาม โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

5.2 วิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ จำนวน 4 ด้าน จากแบบทดสอบ โดยใช้การวัดความรู้ความเข้าใจแบบเลือกตอบ (Multiple choices) มีตัวเลือก 3 ตัวเลือก ซึ่งมีข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว หาค่าความถี่ของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ

ตอบถูกให้ 1 คะแนน

ตอบผิดให้ 0 คะแนน

จากนั้น นำคะแนนความรู้ความเข้าใจมารวมกัน และจัดอันดับความรู้ความเข้าใจ ออกเป็น 3 ระดับ โดยใช้เกณฑ์การแบ่งระดับคะแนนแบบอ้างอิงหลักการของบลูม (Bloom, 1971) ดังนี้

ได้คะแนน	ร้อยละ 80 - 100	มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก
ได้คะแนน	ร้อยละ 60 - 79	มีความรู้ความเข้าใจระดับปานกลาง
ได้คะแนน	ต่ำกว่าร้อยละ 60	มีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อย

5.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม ที่มีต่อการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา และที่ตั้งสถานประกอบการ ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้การเปรียบเทียบพหุคูณ Multiple comparison Procedure) (ตามวิธีการ Least Significant Difference (LSD) ในส่วนของระดับความรู้ความเข้าใจและปัจจัยส่วนบุคคล ด้านประเภทใบอนุญาต ใช้การวิเคราะห์หาค่า T-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน

5.5 วิเคราะห์ข้อมูลช่องทางการรับรู้ข่าวสารการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ โดยแสดงผลข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อนำเสนอในรูปแบบตารางและแปลผลโดยการบรรยาย

5.6 วิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและข้อเสนอแนะในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

6. ระยะเวลาในการศึกษา

ระยะเวลาในการดำเนินการศึกษาตั้งแต่เดือนสิงหาคม ถึง เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2566 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 3 เดือน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม ผู้ศึกษานำเสนอผลการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอน ตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 มีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ จากแบบสอบถาม โดยใช้การแจกแจงความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) หาค่าเฉลี่ย (Mean)

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลช่องทางการรับรู้ข่าวสารในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ จากแบบสอบถาม โดยแสดงผลข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อนำเสนอในรูปแบบตารางและแปลผลโดยการบรรยาย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ตามวัตถุประสงค์ จำนวน 4 ด้านจากแบบทดสอบ โดยใช้การวัดค่าความถี่ของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจแบบเลือกตอบ (Multiple choices) หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติการทดสอบค่าที (t-test) สำหรับตัวแปรที่มี 2 ค่า และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยสถิติการทดสอบค่าเอฟ (F-test) สำหรับตัวแปรที่มีค่ามากกว่า 2 ค่าขึ้นไป และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้การเปรียบเทียบพหุคูณ Multiple comparison Procedure) (ตามวิธีการ Least Significant Difference (LSD)

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ และข้อมูล
ช่องทางการรับรู้ข่าวสารการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ
จากแบบสอบถาม โดยใช้การแจกแจงความถี่ (frequency)
และค่าร้อยละ (percentage)

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันของผู้ประกอบการในการ
ขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ จากแบบสอบถาม โดยใช้การแจกแจงความถี่ (frequency)
และค่าร้อยละ (percentage)

ตารางที่ 4.1 ค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามด้านเพศ

เพศ	ความถี่	ร้อยละ
ชาย	162	46.40
หญิง	181	51.90
เพศทางเลือก	6	1.70
รวม	349	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงจำนวน 181 คน คิดเป็น
ร้อยละ 51.90 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 46.40 และเพศทางเลือก
จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70

ตารางที่ 4.2 ค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามด้านอายุ

อายุ	ความถี่	ร้อยละ
21-30 ปี	16	4.60
31-40 ปี	38	10.90
41-50 ปี	109	31.20
51-60 ปี	108	30.90
61-70 ปี	54	15.50
71 ปีขึ้นไป	24	6.90
รวม	349	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีอายุ 41-50 ปีจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 31.20 รองลงมาได้แก่ อายุ 51-60 ปี จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 30.90 อายุ 31-40 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 10.90 อายุ 71 ปีขึ้นไป จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.90 และอายุ 21-30 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.60

ตารางที่ 4.3 ค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
ด้านระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ความถี่	ร้อยละ
ต่ำกว่าประถมศึกษา	63	18.10
ประถมศึกษา (ป.6)	87	24.90
มัธยมศึกษาตอนต้น(ม.3)	91	26.10
มัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.6),ปวช.	39	11.20
อนุปริญญา,ปวส.	36	10.30
ปริญญาตรีขึ้นไป	33	9.50
รวม	349	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่าผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จบการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น(ม.3) จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 26.10 รองลงมาได้แก่ ระดับประถมศึกษา (ป.6) จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 24.90 ระดับต่ำกว่าประถมศึกษา จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 18.10 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.6),ปวช. จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 11.20 และระดับอนุปริญญา,ปวส. จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50

ตารางที่ 4.4 ค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
ด้านประเภทใบอนุญาต

ประเภทใบอนุญาต	ความถี่	ร้อยละ
ประเภทขายส่ง	29	8.30
ประเภทขายปลีก	320	91.70
รวม	349	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการประเภทขายปลีก จำนวน 320 คน คิดเป็นร้อยละ 91.70 รองลงมาเป็นสถานประกอบการประเภทขายส่ง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 8.30

ตารางที่ 4.5 ค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามด้านที่ตั้งสถานประกอบการ

ที่ตั้งสถานประกอบการ	ความถี่	ร้อยละ
อำเภอท่าใหม่	166	47.60
อำเภอนายายอาม	87	24.90
อำเภอแก่งหางแมว	96	27.50
รวม	349	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่าผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีที่ตั้งสถานประกอบการอยู่ในอำเภอท่าใหม่ จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 47.60 รองลงมาอยู่ในอำเภอแก่งหางแมว จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 และอยู่ในอำเภอนายายอาม จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 24.90

ตารางที่ 4.6 ค่าร้อยละและค่าความถี่ของช่องทางการรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขออนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ (แยกเป็นรายช่องทาง)

ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	ความถี่	ร้อยละ
1.เจ้าหน้าที่สรรพสามิต (ประจำสำนักงาน)		
รับข้อมูล	301	86.20
ไม่ได้รับข้อมูล	48	13.80
รวม	349	100.00
2.เจ้าหน้าที่สายตรวจสรรพสามิต		
รับข้อมูล	181	51.90
ไม่ได้รับข้อมูล	168	48.10
รวม	349	100.00

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	ความถี่	ร้อยละ
3.จดหมายแจ้งเตือนการต่อใบอนุญาตฯ		
รับข้อมูล	58	16.60
ไม่ได้รับข้อมูล	291	83.40
รวม	349	100.00
4.เว็บไซต์กรมสรรพสามิต www.excise.go.th		
รับข้อมูล	12	3.40
ไม่ได้รับข้อมูล	337	96.60
รวม	349	100.00
5.สื่อโซเชียลมีเดีย (Facebook, Line)		
รับข้อมูล	62	17.80
ไม่ได้รับข้อมูล	287	82.20
รวม	349	100.00
6.วิทยุโทรทัศน์		
รับข้อมูล	62	17.80
ไม่ได้รับข้อมูล	287	82.20
รวม	349	100.00
7.บุคคลใกล้ชิด		
รับข้อมูล	177	50.70
ไม่ได้รับข้อมูล	172	49.30
รวม	349	100.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ผ่านทางเจ้าหน้าที่สรรพสามิต (ประจำสำนักงาน) จำนวน 301 คน คิดเป็นร้อยละ 86.20 ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารฯ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 13.80 รับทราบข้อมูลข่าวสารฯ ผ่านทางเจ้าหน้าที่สายตรวจสรรพสามิต จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 51.90 ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารฯ จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 48.10 รับทราบข้อมูลข่าวสารฯ ผ่านทางจดหมายแจ้งเตือนการต่ออายุใบอนุญาตฯ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 16.60

ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารจำนวน 291 คน คิดเป็นร้อยละ 83.40 รับทราบข้อมูลข่าวสารผ่านทางเว็บไซต์ <http://www.excise.go.th> จำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 3.40 ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารจำนวน 337 คน คิดเป็นร้อยละ 96.60 รับทราบข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่อโซเชียลมีเดีย (Face book/Line) และรับทราบข้อมูลข่าวสารผ่านทางวิทยุ/โทรทัศน์ มีจำนวนเท่ากันคือ จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 17.80 ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารจำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 82.20 และรับทราบข้อมูลข่าวสารผ่านทางบุคคลใกล้ชิด จำนวน 177 คนคิดเป็นร้อยละ 50.70 ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 49.30

ตารางที่ 4.7 ค่าร้อยละและค่าความถี่ของข้อมูลช่องทางการรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ (ในภาพรวม)

ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	ความถี่	ร้อยละ
1.เจ้าหน้าที่สรรพสามิต (ประจำสำนักงาน)	301	35.29
2. เจ้าหน้าที่สายตรวจสรรพสามิต	181	21.21
3. จดหมายแจ้งเตือนการต่อใบอนุญาตฯ	58	6.80
4. เว็บไซต์กรมสรรพสามิต www.excise.go.th	12	1.40
5. สื่อโซเชียลมีเดีย (Facebook,Line)	62	7.27
6. วิทยุ/โทรทัศน์	62	7.27
7. บุคคลใกล้ชิด	177	20.76
รวม	853	100.00

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ผ่านทางเจ้าหน้าที่สรรพสามิต (ประจำสำนักงาน) จำนวน 301 คน คิดเป็นร้อยละ 35.29 รองลงมาได้แก่ รับทราบข้อมูลข่าวสารผ่านทางเจ้าหน้าที่สายตรวจสรรพสามิต จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 21.21 รับทราบข้อมูลข่าวสารผ่านทางบุคคลใกล้ชิด จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 20.76 รับทราบข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่อโซเชียลมีเดีย (Face book/Line) และรับทราบข้อมูลข่าวสารผ่านทางวิทยุ/โทรทัศน์ มีจำนวนเท่ากันคือ จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 7.27 รับทราบข้อมูลข่าวสารผ่านทางจดหมาย

แจ้งเตือนการต่ออายุใบอนุญาตฯ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 6.80 และรับทราบข้อมูลข่าวสารฯ ผ่านทางเว็บไซต์ <http://www.excise.go.th> น้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 1.40

**ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการเกี่ยวกับ
การขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ตามวัตถุประสงค์
จำนวน 4 ด้านจากแบบทดสอบ โดยใช้การวัดค่าความถี่ของคะแนน
ที่ได้จากแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจแบบเลือกตอบ (Multiple choices)
และหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
เพื่อแสดงผลรายด้านและในภาพรวม**

ตารางที่ 4.8 ความถี่และร้อยละความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ แยกเป็นรายข้อ

ข้อคำถาม	ความถี่ ร้อยละ ของการเลือกตอบ			ผลการเลือก	
	ข้อ ก	ข้อ ข	ข้อ ค	ตอบถูก	ตอบผิด
1. ผู้ที่จะขอใบอนุญาต ขายสุรา ยาสูบ และไฟ ต้องมีอายุเท่าใด	70 (20.06)	268 (76.79)	11 (3.15)	268 (76.79)	81 (23.21)
2. ใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบและไฟ มีอายุกี่ปี	342 (97.99)	4 (1.15)	3 (0.86)	342 (97.99)	7 (2.01)
3. เมื่อได้ใบอนุญาต ขายสุรา ยาสูบและไฟ ต้องเก็บไว้ที่ใด	9 (2.58)	308 (88.25)	32 (9.17)	308 (88.25)	40 (11.75)
4. ซื่อใดกล่าว ไม่ถูกต้อง	314 (89.97)	21 (6.02)	14 (4.01)	314 (89.97)	36 (10.03)
5. ซื่อใดคืออัตรา ค่าธรรมเนียมของ ใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ประเภท 2 (ขายปลีก) ตามลำดับ	27 (7.74)	278 (79.66)	44 (12.60)	278 (79.66)	71 (20.34)

ตารางที่ 4.8 ความถี่และร้อยละความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรกายาสูบ และไฟ แยกเป็นรายข้อ

ข้อคำถาม	ความถี่ ร้อยละ ของการเลือกตอบ			ผลการเลือก	
	ข้อ ก	ข้อ ข	ข้อ ค	ตอบถูก	ตอบผิด
6. ท่านสามารถต่อใบอนุญาตขายสุรกายาสูบ และไฟ ล่วงหน้าได้กี่วัน	87 (24.93)	33 (9.45)	229 (65.62)	229 (65.62)	120 (34.38)
7. ท่านสามารถชำระค่าธรรมเนียม ได้ทางใดบ้าง	69 (19.77)	5 (1.43)	275 (78.79)	275 (78.79)	74 (21.11)
8. ข้อใดกล่าวถูกต้อง	325 (93.12)	11 (3.15)	13 (3.73)	325 (93.12)	24 (21.11)
9. กรณีใบอนุญาตขายฯ สูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญสามารถยื่นขอใบแทนใบอนุญาตขายฯ ได้ที่ใด	330 (94.55)	5 (1.433)	14 (4.02)	330 (94.55)	19 (5.45)
10. หลักฐานที่ใช้ในการต่อ ใบอนุญาตขายฯ ข้อใดถูก	78 (22.35)	7 (2.00)	264 (75.65)	264 (75.65)	85 (24.35)
11. ข้อใดกล่าวถูกต้อง	7 (2.00)	4 (1.15)	338 (96.85)	338 (96.85)	11 (3.15)
12. สินค้าใดต่อไปนี้หากขายจะมีความผิด	253 (72.45)	20 (5.73)	76 (21.77)	253 (72.45)	96 (27.55)
13. ข้อใดต่อไปนี้ถูกต้อง	48 (8.02)	4 (1.14)	316 (90.54)	316 (90.54)	32 (9.16)

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความถี่ ร้อยละ ของการเลือกตอบ			ผลการเลือก	
	ข้อ ก	ข้อ ข	ข้อ ค	ตอบถูก	ตอบผิด
14.ผู้ใดที่ขายสุรายาสูบ และไฟ โดยไม่มีใบอนุญาต มีโทษปรับเท่าไร	48 (13.75)	67 (19.20)	234 (67.05)	234 (67.05)	115 (32.95)
15. สถานที่ใดต่อไปนี้ห้ามขายสุรา	39 (11.17)	9 (2.58)	301 (86.25)	301 (86.25)	48 (13.75)
16.ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับผู้ใด	3 (0.86)	54 (30.66)	292 (83.66)	292 (83.66)	57 (16.34)
17.ช่วงเวลาใด ที่สามารถจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้	11 (3.15)	107 (30.66)	231 (66.19)	231 (66.19)	118 (33.81)
18.ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ วันใดบ้าง	348 (99.71)	1 (0.29)	0 (0.00)	348 (99.71)	1 (0.29)
19.ผู้ใดสุบหรี่ในเขตปลอดบุหรี่มีโทษปรับเท่าใด	69 (19.77)	260 (74.50)	20 (5.73)	260 (74.50)	89 (25.50)
20.ข้อใด เป็นข้อห้ามในการจำหน่ายยาสูบ	20 (5.73)	14 (4.01)	315 (90.26)	315 (90.26)	34 (9.74)

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ตามลำดับ ดังนี้

อันดับที่ 1 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวันที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 (ข้อ 18) โดยมีผู้ประกอบการเลือกตอบข้อที่ถูกต้อง จำนวน 348 คน คิดเป็นร้อยละ 99.71

อันดับที่ 2 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอายุของใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ (ข้อ 2) โดยมีผู้ประกอบการเลือกตอบข้อที่ถูกต้อง จำนวน 342 คน คิดเป็นร้อยละ 97.99

อันดับที่ 3 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการห้ามเปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุรา และการห้ามแบ่งขายยาสูบ (ข้อ 11) โดยมีผู้ประกอบการเลือกตอบข้อที่ถูกต้อง จำนวน 338 คน คิดเป็นร้อยละ 72.45

อันดับที่ 4 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถานที่ที่สามารถยื่นขอใบแทนใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ใบเติม กรณีชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหาย (ข้อ 9) โดยมีผู้ประกอบการเลือกตอบข้อที่ถูกต้อง จำนวน 330 คน คิดเป็นร้อยละ 94.55

อันดับที่ 5 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการต่อใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ต้องต่อทุกปี (ข้อ 8) โดยมีผู้ประกอบการเลือกตอบข้อที่ถูกต้อง จำนวน 325 คน คิดเป็นร้อยละ 93.12

อันดับที่ 6 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสินค้าสุรา ยาสูบ และไฟ ต้องปิดแสตมป์สรรพสามิตอย่างถูกต้องและใบอนุญาตขายฯต้องปิดไว้ในที่เปิดเผยสามารถตรวจสอบได้ (ข้อ 13) โดยมีผู้ประกอบการเลือกตอบข้อที่ถูกต้อง จำนวน 316 คน คิดเป็นร้อยละ 90.54

อันดับที่ 7 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อห้ามในการจำหน่ายยาสูบให้กับบุคคลที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปี และขายโดยใช้เครื่องขายยาสูบอัตโนมัติ (ข้อ 19) โดยมีผู้ประกอบการเลือกตอบข้อที่ถูกต้อง จำนวน 315 คน คิดเป็นร้อยละ 90.26

อันดับที่ 8 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถานที่ที่ไม่สามารถขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ (ข้อ 4) โดยมีผู้ประกอบการเลือกตอบข้อที่ถูกต้อง จำนวน 314 คน คิดเป็นร้อยละ 89.97

อันดับที่ 9 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเก็บรักษาใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ หลังจากได้รับอนุญาตให้ขายสุรา ยาสูบ และไฟ (ข้อ 3) โดยมีผู้ประกอบการเลือกตอบข้อที่ถูกต้อง จำนวน 308 คน คิดเป็นร้อยละ 88.25

อันดับที่ 10 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถานที่ในการขายสุรา ซึ่งสถานที่ขายต้องไม่อยู่ต่อเนื่องหรือติดกับ

โรงเรียน วัด หรือสถานที่ประกอบกิจกรรมทางศาสนา และไม่อยู่ในสถานบริการน้ำมัน (ปั้มน้ำมัน)
(ข้อ 15) โดยมีผู้ประกอบการเลือกตอบข้อที่ถูกต้อง จำนวน 301 คน คิดเป็นร้อยละ 86.25

อันดับที่ 11 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อห้ามในการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับบุคคลที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีและมีอาการมึนเมาครองสติไม่ได้ (ข้อ 16) โดยมีผู้ประกอบการเลือกตอบข้อที่ถูกต้อง จำนวน 292 คน คิดเป็นร้อยละ 83.66

อันดับที่ 12 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอัตราค่าธรรมเนียมขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ประเภทขายปลีก (ข้อ 5) โดยมีผู้ประกอบการเลือกตอบข้อที่ถูกต้อง จำนวน 278 คน คิดเป็นร้อยละ 79.66

อันดับที่ 13 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับช่องทางการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ (ข้อ 7) โดยมีผู้ประกอบการเลือกตอบข้อที่ถูกต้อง จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 78.79

อันดับที่ 14 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอายุของผู้ที่จะขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ (ข้อ 1) โดยมีผู้ประกอบการเลือกตอบข้อที่ถูกต้อง จำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 76.79

อันดับที่ 15 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักฐานที่ใช้ในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ (ข้อ 10) โดยมีผู้ประกอบการเลือกตอบข้อที่ถูกต้อง จำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 75.65

อันดับที่ 16 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทลงโทษของผู้ที่ฝ่าฝืนการสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ (ข้อ 19) โดยมีผู้ประกอบการเลือกตอบข้อที่ถูกต้อง จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 74.50

อันดับที่ 17 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสินค้าที่หากขายแล้วจะมีความผิดตามพระราชบัญญัติสรรพสามิต พ.ศ.2560 (ข้อ 12) โดยมีผู้ประกอบการเลือกตอบข้อที่ถูกต้อง จำนวน 253 คน คิดเป็นร้อยละ 72.45

อันดับที่ 18 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทลงโทษของการขายสุรา ยาสูบ และไฟ โดยไม่มีใบอนุญาต (ข้อ 14) โดยมีผู้ประกอบการเลือกตอบข้อที่ถูกต้อง จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 67.05

อันดับที่ 19 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับช่วงเวลาใบอนุญาตให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ (ข้อ 17) โดยมีผู้ประกอบการเลือกตอบข้อที่ถูกต้อง จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 66.19

อันดับที่ 20 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการต่อใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ล่วงหน้า (ข้อ 6) โดยมีผู้ประกอบการเลือกตอบข้อที่ถูกต้อง จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 65.62

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย(\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)

ของผู้ประกอบการที่ตอบแบบทดสอบเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ
ในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ (ในภาพรวม)

คะแนน	ความถี่(คน)	ร้อยละ	ลำดับ
10	2	0.50	10
11	7	2.00	9
12	12	3.50	8
13	16	5.00	7
14	26	7.50	6
15	26	7.50	6
16	38	11.00	5
17	67	19.00	1
18	61	17.00	2
19	49	14.00	3
20	45	13.00	4
รวม		349	100.00
ค่าเฉลี่ย (\bar{x})		16.85	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)		2.360	

จากตาราง 4.9 พบว่า ผู้ประกอบการที่ตอบแบบทดสอบในภาพรวมโดยเรียงลำดับคะแนน ดังนี้ มากที่สุด อันดับที่ 1 คือ 17 คะแนน จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 อันดับที่ 2 คือ 18 คะแนน จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 อันดับที่ 3 คือ 19 คะแนน จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 อันดับที่ 4 คือ 20 คะแนน จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 อันดับที่ 5 คือ 16 คะแนน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 อันดับที่ 6 คือ 14 และ 15 คะแนน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 อันดับที่ 7 คือ 13 คะแนน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 อันดับที่ 8 คือ 12 คะแนน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 อันดับที่ 9 คือ 11 คะแนน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 และ อันดับที่ 10 คือ 10 คะแนน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ย(\bar{x}) เท่ากับ 16.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) เท่ากับ 2.360

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าร้อยละ และค่าความถี่ ระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการที่ตอบแบบทดสอบเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุร่า ยาสูบ และไฟ

ระดับความรู้ความเข้าใจ	ความถี่(คน)	ร้อยละ
มีความรู้ความเข้าใจระดับมาก	260	74.50
มีความรู้ความเข้าใจระดับปานกลาง	80	22.90
มีความรู้ความเข้าใจระดับน้อย	9	2.60
รวม	349	100.00

เกณฑ์การวัดผลคะแนนของระดับความรู้และความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุร่า ยาสูบ และไฟ

เกณฑ์วัดผลคะแนน(ร้อยละ)	เกณฑ์คะแนน	แปลผลระดับความรู้ความเข้าใจ
มากกว่าร้อยละ 80	16-20	มีความรู้ความเข้าใจระดับมาก
60-79	12-15	มีความรู้ความเข้าใจระดับปานกลาง
น้อยกว่าร้อยละ 60	0 -11	มีความรู้ความเข้าใจระดับน้อย

จากตาราง 4.10 ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุร่า ยาสูบ และไฟ อยู่ในระดับมาก คือมากกว่าร้อยละ 80 โดยวัดจากเกณฑ์คะแนน 16-20 คะแนน

จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 74.50 รองลงมาได้แก่ มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง คืออยู่ระหว่างร้อยละ 60-79 เกณฑ์คะแนน 12-15 คะแนน จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 22.90 และมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย คือน้อยกว่าร้อยละ 60 เกณฑ์คะแนน 0-11 คะแนน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.60

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย(\bar{x})และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ (แยกออกเป็นรายด้าน)

(N =349)

ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการในการ ขอสุรา ยาสูบ และไฟ	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ลำดับ
ด้านความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาต ขายสุรา ยาสูบ และไฟ	4.3725	0.82625	1
ด้านความรู้ความเข้าใจในการต่อใบอนุญาต ขายสุรา ยาสูบ และไฟ	4.1060	0.93630	4
ด้านความรู้ความเข้าใจในการกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติสรรพสามิต พ.ศ.2560	4.2092	0.86392	2
ด้านความรู้ความเข้าใจตาม พ.ร.บ.ควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และ พ.ร.บ. ควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2560	4.1605	0.84930	3

จากตาราง 4.11 พบว่า ผู้ประกอบการในเขตพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจเป็นอันดับแรก คือความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 4.3725 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.82625 รองลงมาได้แก่ผู้ประกอบการที่มีความรู้ความเข้าใจในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติสรรพสามิต พ.ศ.2560 โดยมีค่าเฉลี่ย(\bar{x}) เท่ากับ 4.2092 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) เท่ากับ 0.86392 ผู้ประกอบการที่มีความรู้ความเข้าใจตาม พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และ พ.ร.บ.ควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2560 โดยมีค่าเฉลี่ย(\bar{x}) เท่ากับ 4.1605 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.84930 และผู้ประกอบการที่มีความรู้ความเข้าใจในการต่อใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ น้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย(\bar{x}) เท่ากับ 4.1060 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) เท่ากับ 0.93630 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 ค่าร้อยละและความถี่ของปัญหาในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ

1. ปัญหาการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ	ความถี่	ร้อยละ
1.1 ไม่มีปัญหา	320	91.70
1.2 มีปัญหา	29	8.30
- เอกสารประกอบการขอใบอนุญาต	(20)	(5.74)
- การเดินทางมาขอใบอนุญาต	(9)	(2.56)
รวม	349	100.00
2. ปัญหาการต่อใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ และชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตฯ		
1.1 ไม่มีปัญหา	305	87.40
1.2 มีปัญหา	44	12.60
- ไม่มีระบบแจ้งเตือนทำให้ใบอนุญาต หมดอายุ	(24)	(6.87)
- ระบบการชำระค่าธรรมเนียมออนไลน์ ผ่านอินเทอร์เน็ตมีขั้นตอนยุ่งยาก	(11)	(3.15)
- ชำระค่าธรรมเนียมผ่านเคาน์เตอร์เซอร์วิส ไม่ได้รับใบอนุญาต	(9)	(2.58)
รวม	349	100.00
3. ปัญหาการกระทำความผิดในการขอใบอนุญาต ขายสุรา ยาสูบ และไฟ		
1.1 ไม่มีปัญหา	325	93.12
1.2 มีปัญหา	24	6.88
- การเปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุรา เพื่อการค้า	(12)	(3.44)
- การแบ่งขายยาสูบ	(6)	(1.72)
- ยังไม่ค่อยเข้าใจกฎหมาย	(6)	(1.72)
รวม	349	100.00

จากตารางที่ 4.12 ผู้ประกอบการมีปัญหาในด้านการต่อใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ และชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตฯ มากที่สุด โดยมีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 12.60 แยกเป็น 3 ประเด็นหลักได้แก่ ปัญหาการแจ้งเดือนวันหมดอายุ ทำให้สิ้นวันหมดอายุ ต้องขอใบอนุญาตฯใหม่ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.87 ปัญหาระบบการชำระค่าธรรมเนียมออนไลน์ผ่านอินเทอร์เน็ตมีขั้นตอนยุ่งยาก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.15 และปัญหาชำระค่าธรรมเนียมผ่านเคาน์เตอร์เซอร์วิสไม่ได้รับใบอนุญาต จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.58 รองลงมาได้แก่ ปัญหาการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 8.30 แยกเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ ปัญหาเรื่องเอกสารประกอบการขอใบอนุญาต จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.74 และปัญหาเรื่องการเดินทางมาสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีระยะทางที่ไกล จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.56 และสุดท้ายคือปัญหาด้านการกระทำความผิดในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.88 แยกออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุราเพื่อการค้า จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.44 และปัญหาด้านการแบ่งขายยาสูบกับปัญหาผู้ประกอบการยังไม่ค่อยเข้าใจกฎหมาย เท่ากันคือ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.72

ตารางที่ 4.13 ค่าร้อยละและค่าความถี่ของช่องทางการต่อใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ (ในภาพรวม)

ช่องทางการต่อใบอนุญาตฯ	ความถี่	ร้อยละ
1. สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขานายายอาม	335	61.14
2. ไปรษณีย์	27	4.93
3. เคาน์เตอร์เซอร์วิส, เซเว่น อีเลฟเว่น	123	22.45
4. ธนาคารกรุงไทย	48	8.75
5. อินเทอร์เน็ต เช่น www.excise.go.th หรือ แอปพลิเคชัน Excise Smart Service เป็นต้น	15	2.73
รวม	548	100.00

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต่อใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ผ่านช่องทางสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขานายายอาม จำนวน 335 คน คิดเป็นร้อยละ 61.14 รองลงมาได้แก่ ผู้ประกอบการต่อใบอนุญาตขายฯผ่านทางเคาน์เตอร์เซอร์วิส, เซเว่น อีเลฟเว่น จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 22.45 ต่อใบอนุญาตขายฯผ่านทางธนาคารกรุงไทย

จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 8.75 ต่อใบอนุญาตขายยาผ่านทางไปรษณีย์ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 4.93 และต่อใบอนุญาตขายยาผ่านอินเทอร์เน็ต เช่น www.excise.go.th หรือแอปพลิเคชัน Excise Smart Service น้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 2.73

ตอนที่ 3 ทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทใบอนุญาต และสถานที่ตั้งของผู้ประกอบการ ใช้สถิติการทดสอบค่าที (t-test) สำหรับตัวแปรที่มี 2 ค่า การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One way ANOVA สำหรับตัวแปรที่มีค่ามากกว่า 2 ค่าขึ้นไป และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้การเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison Procedure) ตามวิธีการ Least Significant Difference (LSD)

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ อยู่ในระดับมากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการทดสอบเพื่อวัดระดับความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟของผู้ประกอบการ โดยใช้สถิติ One sample t-test ในการทดสอบสมมติฐานเทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 80 (คะแนนเต็ม 20 คะแนน เกณฑ์คือ 16 คะแนน)

ตัวแปร	N	\bar{x}	SD.	df	t	Sig.
คะแนนที่ได้	349	16.85	2.360	348	6.713	0.000*

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ มีระดับความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ อยู่ในระดับมาก คือได้ค่า(t) เท่ากับ 6.713 และได้ค่า Sig เท่ากับ 0.000* ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่า ผู้ประกอบการมีระดับความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ อยู่ในระดับมากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

สมมุติฐานข้อที่ 2 ผู้ประกอบการที่มีเพศต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ แยกต่างหาก

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำแนกตามเพศ

เพศ	N	Min.	Max.	(\bar{x})	S.D.
ชาย	162	10	20	16.76	2.418
หญิง	181	10	20	16.99	2.291
เพศทางเลือก	6	12	17	14.83	2.137
รวม	349	10	20	16.85	2.360

จากตารางที่ 4.15 พบว่าผู้ประกอบการที่เป็นเพศหญิง มีระดับความรู้ความเข้าใจมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย(\bar{x}) เท่ากับ 16.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D) เท่ากับ 2.291 และผู้ประกอบการที่มีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด คือเพศทางเลือก โดยมีค่าเฉลี่ย(\bar{x}) เท่ากับ 14.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D) เท่ากับ 2.137

ตารางที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำแนกตามเพศ

เพศ	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	29.512	10	14.756	2.674	0.070
ภายในกลุ่ม	1909.439	338	5.519		
รวม	1938.951	348			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ ความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำแนกตามเพศ จากการทดสอบโดยใช้สถิติ F-test พบว่า ได้ค่า (f) เท่ากับ 2.674 และได้ค่า Sig เท่ากับ 0.070 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน สรุปรว่าผู้ประกอบการที่มีเพศต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 ผู้ประกอบการที่มีอายุต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการขอ ใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ ขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำแนกตามอายุ

อายุ	N	Min.	Max.	(\bar{x})	S.D.
21-30 ปี	16	12	20	17.00	2.530
31-40 ปี	38	12	20	17.03	2.099
41-50 ปี	109	10	20	17.27	2.031
51-60 ปี	108	11	20	16.78	2.365
61-70 ปี	54	11	20	16.80	2.475
71 ปีขึ้นไป	24	10	20	15.00	3.007
รวม	349	10	20	16.85	2.360

จากตาราง 4.17 เมื่อพิจารณาแต่ละช่วงอายุ พบว่า ผู้ประกอบการที่มีช่วงอายุ 41-50 ปี มีระดับความรู้ความเข้าใจมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 17.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 2.031 และผู้ประกอบการที่มีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด คืออายุ 71 ปีขึ้นไป โดยมี ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 15.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 3.007

ตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำแนกตามอายุ

อายุ	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	103.267	5	20.653	3.859	0.002*
ภายในกลุ่ม	1835.684	343	5.352		
รวม	1938.951	348			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำแนกตามอายุ จากการทดสอบโดยใช้สถิติ F-test พบว่า ได้ค่า (f) เท่ากับ 3.859 และได้ค่า Sig เท่ากับ 0.002* ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่าผู้ประกอบการที่มีอายุ ต่างกัน มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ แตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD เพื่อหาว่าคูไหนที่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่(Post Hoc) ของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำแนกตามอายุ

อายุ	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	(n=349)					
		21-30 ปี ($\bar{x}=17.00$)	31-40 ปี ($\bar{x}=17.03$)	41-50 ปี ($\bar{x}=17.27$)	51-60 ปี ($\bar{x}=16.78$)	61-70 ปี ($\bar{x}=16.80$)	71 ปีขึ้นไป ($\bar{x}=15.00$)
21-30 ปี	($\bar{x}=17.00$)	-	-.026	-.266	.222	.204	2.000*
31-40 ปี	($\bar{x}=17.03$)		-	-.240	.249	.230	2.026*
41-50 ปี	($\bar{x}=17.27$)			-	.488	.470	2.266*
51-60 ปี	($\bar{x}=16.78$)				-	-.019	1.778*
61-70 ปี	($\bar{x}=16.80$)					-	1.796*
71 ปีขึ้นไป	($\bar{x}=15.00$)						-

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.19 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่(Post Hoc) พบว่า ผู้ประกอบการที่มีที่อายุแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจ แตกต่างกัน จำนวน 5 คู่ คือ

คู่ที่ 1 อายุ 21-30 ปีกับอายุตั้งแต่ 71 ปีขึ้นไป

คู่ที่ 2 อายุ 31-40 ปีกับอายุตั้งแต่ 71 ปีขึ้นไป

คู่ที่ 3 อายุ 41-50 ปีกับอายุตั้งแต่ 71 ปีขึ้นไป

คู่ที่ 4 อายุ 51-60 ปีกับอายุตั้งแต่ 71 ปีขึ้นไป

คู่ที่ 5 อายุ 51-60 ปีกับอายุตั้งแต่ 71 ปีขึ้นไป

โดยพบว่า ผู้ประกอบการที่มีอายุตั้งแต่ 71 ปีขึ้นไป มีความรู้ความเข้าใจ น้อยกว่าผู้ประกอบการที่มีอายุ 21-30 ปี อายุ 31-40 ปี อายุ 41-50 ปี และอายุ 51-60 ปี และผู้ประกอบการที่มีความรู้ความเข้าใจ มากที่สุด คืออายุ 41-50 ปี

สมมุติฐานข้อที่ 4 ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	N	Min.	Max.	(\bar{x})	S.D.
ต่ำกว่าประถมศึกษา	63	11	20	16.05	2.465
ประถมศึกษา (ป.6)	87	10	20	16.59	2.409
มัธยมศึกษาตอนต้น(ม.3)	91	11	20	16.73	2.422
มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6),ปวช.	39	13	20	17.74	1.831
อนุปริญญา,ปวส.	36	12	20	17.50	1.875
ปริญญาตรีขึ้นไป	33	12	20	17.64	2.302
รวม	349	10	20	16.85	2.360

จากตารางที่ 4.20 เมื่อพิจารณาแต่ละระดับการศึกษา พบว่าผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.6),ปวช. มีความรู้ความเข้าใจมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 17.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 1.831 และผู้ประกอบการที่มีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด คือการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 16.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 2.465

ตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	114.787	5	22.957	4.317	0.01*
ภายในกลุ่ม	1824.165	343	5.318		
รวม	1938.951	348			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำแนกตามระดับการศึกษา จากการทดสอบโดยใช้สถิติ F-test พบว่า ได้ค่า(f) เท่ากับ 4.317 และได้ค่า Sig เท่ากับ 0.01* ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานว่าผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้ ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ แตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่จึงทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD เพื่อหาว่าคูไหนที่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	(n=349)						
	ต่ำกว่า	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	มัธยมศึกษา	อนุปริญญา, ปวส.	ปริญญาตรี	
	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ต่ำกว่า ($\bar{X}=16.05$)	ประถมศึกษา ($\bar{X}=16.59$)	มัธยมศึกษา ตอนต้น(ม.3) ($\bar{X}=16.73$)	มัธยมศึกษา ตอนปลาย (ม.6),ปวช. ($\bar{X}=17.74$)	อนุปริญญา, ปวส. ($\bar{X}=17.50$)	ปริญญาตรี ขึ้นไป ($\bar{X}=17.64$)
ต่ำกว่า	($\bar{X}=16.05$)	-	-0.539	-0.678	-1.696*	-1.452*	-1.589*
ประถมศึกษา	($\bar{X}=16.59$)		-	-0.139	-1.157*	-0.914*	-1.050*
มัธยมศึกษา ตอนต้น(ม.3)	($\bar{X}=16.73$)			-	-1.018*	-0.775	-0.911
มัธยมศึกษา ตอนปลาย (ม.6),ปวช.	($\bar{X}=17.74$)				-	0.244	0.107
อนุปริญญา ,ปวส.	($\bar{X}=17.50$)					-	-0.136
ปริญญาตรี ขึ้นไป	($\bar{X}=17.64$)						-

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจ แตกต่างกัน จำนวน 6 คู่ คือ

- คู่ที่ 1 ต่ำกว่าประถมศึกษากับมัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.6),ปวช.
- คู่ที่ 2 ต่ำกว่าประถมศึกษากับอนุปริญญา,ปวส.
- คู่ที่ 3 ต่ำกว่าประถมศึกษากับปริญญาตรีขึ้นไป
- คู่ที่ 4 ประถมศึกษา(ป.6)กับมัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.6),ปวช.
- คู่ที่ 5 ประถมศึกษา(ป.6)กับอนุปริญญา,ปวส.
- คู่ที่ 6 ประถมศึกษา(ป.6)กับปริญญาตรีขึ้นไป

โดยพบว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษาและประถมศึกษา(ป.6) มีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.6),ปวช. อนุปริญญา,ปวส. และปริญญาตรีขึ้นไป โดยมีผู้ประกอบการที่มีความรู้ความเข้าใจ มากที่สุด คือ ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.6),ปวช.

สมมุติฐานข้อที่ 5 ผู้ประกอบการที่มีประเภทใบอนุญาต ต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ แยกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำแนกตามประเภทใบอนุญาต

ประเภทใบอนุญาต	N	\bar{x}	SD.	t	Sig
ประเภทขายส่ง	29	18.21	2.194	3.282	0.001*
ประเภทขายปลีก	320	16.73	2.339		
รวม	349				

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำแนกตามประเภทใบอนุญาต จากการทดสอบโดยใช้สถิติ T-test พบว่า ได้ค่า(t) เท่ากับ 3.282 และได้ค่า Sig เท่ากับ 0.001* ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมุติฐานว่าผู้ประกอบการที่มีประเภทใบอนุญาตต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ แยกต่างกัน

สมมุติฐานข้อที่ 6 ผู้ประกอบการที่มีที่ตั้งสถานประกอบการต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ แยกต่างกัน

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอามจำแนกตามที่ตั้งสถานประกอบการ

ที่ตั้งสถานประกอบการ	N	Min.	Max.	(\bar{x})	S.D.
อำเภอท่าใหม่	166	10	20	17.19	2.145
อำเภอนายายอาม	87	11	20	16.76	2.501
อำเภอแก่งหางแมว	96	10	20	16.34	2.508
รวม	349	10	20	16.85	2.360

จากตาราง 4.24 เมื่อพิจารณาแต่ละที่ตั้งสถานประกอบการ พบว่าผู้ประกอบการที่มีสถานที่ตั้งอยู่ในอำเภอท่าใหม่ มีระดับความรู้ความเข้าใจมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย(\bar{x}) เท่ากับ 17.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D) เท่ากับ 2.145 และผู้ประกอบการที่มีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด คือมีสถานที่ตั้งอยู่ในอำเภอแก่งหางแมว โดยมีค่าเฉลี่ย(\bar{x}) เท่ากับ 16.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D) เท่ากับ 2.508

ตารางที่ 4.25 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำแนกตามที่ตั้งสถานประกอบการ

ที่ตั้งสถานประกอบการ	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	44.153	2	22.077	4.031	0.019*
ภายในกลุ่ม	1894.798	346	5.476		
รวม	1938.951	348			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.25 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ ความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำแนกตามอายุ จากการทดสอบโดยใช้สถิติ F-test พบว่า ได้ค่า(f) เท่ากับ 4.031 และได้ค่า Sig เท่ากับ 0.019* ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานว่า ผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการ ต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการ ขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ แตกต่างกัน อย่างน้อย 1 คู่จึงทำการทดสอบเปรียบเทียบ ความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD เพื่อหาว่าคู่ไหน ที่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่(Post Hoc)ของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ ขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม จำแนกตามที่ตั้งสถานประกอบการ

(n=349)

ที่ตั้งสถาน ประกอบการ	ค่าเฉลี่ย(\bar{x})	อำเภอท่าใหม่ (\bar{x} =17.19)	อำเภอนายายอาม (\bar{x} =16.76)	อำเภอแก่งหางแมว (\bar{x} =16.34)
อำเภอท่าใหม่	(\bar{x} =17.19)	-	.428	.843*
อำเภอนายายอาม	(\bar{x} =16.76)		-	.415
อำเภอแก่งหางแมว	(\bar{x} =16.34)			-

ตารางที่ 4.26 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่(Post Hoc) ของผู้ประกอบการที่มีที่ตั้ง สถานประกอบการแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจ ที่แตกต่างกัน จำนวน 1 คู่ คือ ผู้ประกอบการที่มี ที่ตั้งสถานประกอบการอยู่ในอำเภอท่าใหม่กับอำเภอแก่งหางแมว

โดยพบว่า ผู้ประกอบการที่มีที่ตั้งมีสถานประกอบการอยู่ในอำเภอแก่งหางแมว มีความรู้ ความเข้าใจน้อยกว่า ผู้ประกอบการที่มีที่ตั้งมีสถานประกอบการอยู่ในอำเภอท่าใหม่ และ ผู้ประกอบการที่มีความรู้ความเข้าใจมากที่สุด คือสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในอำเภอท่าใหม่

ตารางที่ 4.27 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานในภาพรวม

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
1. ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ อยู่ในระดับมากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80	ยอมรับ
2. ผู้ประกอบการที่มีเพศ แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ แตกต่างกัน	ปฏิเสธ
3. ผู้ประกอบการที่มีอายุ แตกต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ แตกต่างกัน	ยอมรับ
4. ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ แตกต่างกัน	ยอมรับ
5. ผู้ประกอบการที่มีประเภทใบอนุญาต แตกต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ แตกต่างกัน	ยอมรับ
6. ผู้ประกอบการที่มีที่ตั้งสถานประกอบการ แตกต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ แตกต่างกัน	ยอมรับ

จากตารางที่ 4.27 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานในภาพรวม ยอมรับสมมติฐานที่ว่า ผู้ประกอบการในเขตพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ อยู่ในระดับมากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ปฏิเสธสมมติฐานที่ว่าผู้ประกอบการที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ แตกต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ไม่แตกต่างกัน และยอมรับสมมติฐานผู้ประกอบการที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ระดับการศึกษา ประเภทใบอนุญาต และที่ตั้งสถานประกอบการ แตกต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่อง การศึกษาความรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. สรุปผลการศึกษา

1.1 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม ที่มีต่อการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ศึกษาเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพื่อศึกษาช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม และศึกษาปัญหาและความคิดเห็นของผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม ที่มีต่อการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ

1.2 วิธีดำเนินการศึกษา

ประชากรในการศึกษา คือ ผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตให้ขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในเขตพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม ประกอบด้วย 3 อำเภอของจังหวัดจันทบุรีได้แก่ อำเภอนายายอาม อำเภอท่าใหม่ และอำเภอแก่งหางแมว มีจำนวนผู้ประกอบการที่ขออนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ทั้งรายเดิมและรายใหม่ จำนวนทั้งสิ้น 2,725 คน (ข้อมูลระบบงานใบอนุญาตของกรมสรรพสามิต, 2565) โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมดด้วยวิธีการกำหนดขนาดแบบ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 349 ราย และรวบรวมแบบสอบถามและแบบทดสอบจนครบตามจำนวน จากนั้นนำข้อมูลที่มาประมวลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมาน

ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) สำหรับตัวแปรที่มี 2 ค่า ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านประเภทใบอนุญาต และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) โดยสถิติการทดสอบค่าเอฟ (F-test) สำหรับตัวแปรที่มีค่ามากกว่า 2 ค่าขึ้นไป ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา และที่ตั้งสถานประกอบการ และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้การเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison Procedure) (ตามวิธีการ Least Significant Difference (LSD))

1.3 ผลการศึกษา

1.3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม

พบว่า ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 181 จำนวน คิดเป็นร้อยละ 51.90 มีอายุมากกว่า 41-50 ปี จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 31.20 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น(ม.3) จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 26.10 เป็นสถานประกอบการประเภทขายปลีก จำนวน 320 คน คิดเป็นร้อยละ 91.70 มีที่ตั้งสถานประกอบการอยู่ในอำเภอท่าใหม่ จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 47.60

1.3.2 ผลการวิเคราะห์ช่องทางการรับรู้ข่าวสารในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟของผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม

พบว่า ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟผ่านทางเจ้าหน้าที่สรรพสามิต (ประจำสำนักงาน) จำนวน 301 คน คิดเป็นร้อยละ 35.29 รองลงมาได้แก่ ผ่านทางเจ้าหน้าที่สายตรวจสรรพสามิต จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 21.21 ผ่านทางบุคคลใกล้ชิด จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 20.76 ผ่านทางสื่อโซเชียลมีเดีย (Facebook/Line) และรับทราบข้อมูลข่าวสารผ่านทางวิทยุ/โทรทัศน์ มีจำนวนเท่ากันคือ จำนวน 62 คนคิดเป็นร้อยละ 7.27 ผ่านทางจดหมายแจ้งเตือนการต่ออายุใบอนุญาตฯ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ และผ่านทางเว็บไซต์ <http://www.excise.go.th> จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 1.40

1.3.3 ผลการวิเคราะห์ระดับของความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม

พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ อยู่ในระดับมาก โดยวัดจากเกณฑ์คะแนน 16-20 คะแนน จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 74.50 รองลงมาได้แก่ มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง เกณฑ์คะแนน 12-15

คะแนน จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 22.90 และมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย เกณฑ์คะแนน 0-11 คะแนน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.60

โดยมีผู้ประกอบการในเขตพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจเป็นอันดับแรก คือความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ มีค่าเฉลี่ย(\bar{x}) เท่ากับ 4.3725 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) เท่ากับ 0.82625 รองลงมาได้แก่ผู้ประกอบการที่มีความรู้ความเข้าใจในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติสรรพสามิต พ.ศ.2560 มีค่าเฉลี่ย(\bar{x}) เท่ากับ 4.2092 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) เท่ากับ 0.86392 ผู้ประกอบการที่มีความรู้ความเข้าใจตาม พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และ พ.ร.บ.ควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2560 มีค่าเฉลี่ย(\bar{x}) เท่ากับ 4.1605 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) เท่ากับ 0.84930 และผู้ประกอบการที่มีความรู้ความเข้าใจในการต่อใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ น้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย(\bar{x}) เท่ากับ 4.1060 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) เท่ากับ 0.93630 ตามลำดับ

1.3.4 ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม

พบว่า ผู้ประกอบการมีปัญหาในด้านการต่อใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ และชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตฯ มากที่สุด โดยมีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 12.60 รองลงมาได้แก่ปัญหาการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 8.30 และ ปัญหาด้านการกระทำความผิดในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.88

1.3.5 สรุปผลข้อมูลช่องทางการขอต่อใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการ ในเขตพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม

พบว่า ผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต่อใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ผ่านช่องทางสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขานายายอาม จำนวน 335 คน คิดเป็นร้อยละ 61.14 รองลงมาได้แก่ ต่อใบอนุญาตขายฯผ่านทางเคาน์เตอร์เซอร์วิส,ร้านสะดวกซื้อ (7-eleven) จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 22.45 ต่อใบอนุญาตขายฯผ่านทางธนาคารกรุงไทย จำนวน 48 คน คิดเป็น ร้อยละ 8.75 ต่อใบอนุญาตขายฯผ่านทางไปรษณีย์ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 4.93 และต่อใบอนุญาตขายฯผ่านอินเทอร์เน็ต เช่น www.excise.go.th หรือ แอปพลิเคชัน Excise Smart Service จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 2.73

1.3.6 ผลการทดสอบสมมติฐาน

โดยการวิเคราะห์ภาพรวมของความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ และ

การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ซึ่งจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า

- 1) ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ อยู่ในระดับมากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 จึงยอมรับสมมติฐาน
- 2) ผู้ประกอบการที่มีเพศต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน
- 3) ผู้ประกอบการที่มีอายุต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ แตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐาน
- 4) ผู้ประกอบการที่มีการศึกษาต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ แตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐาน
- 5) ผู้ประกอบการที่มีประเภทใบอนุญาตต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาต ขายสุรา ยาสูบ และไฟ แตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐาน
- 6) ผู้ประกอบการที่มีที่ตั้งสถานประกอบการต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขอใบอนุญาต ขายสุรา ยาสูบ และไฟ แตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐาน

2. อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง การศึกษาความรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม สามารถอภิปรายผลการศึกษา ได้ดังนี้

2.1 ความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม

จากผลการศึกษาอภิปรายได้ว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ อยู่ในระดับมาก กล่าวคือมากกว่าร้อยละ 80 โดยวัดผลจากเกณฑ์คะแนน 16-20 คะแนน จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 74.50 รองลงมาได้แก่ มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง คืออยู่ระหว่างร้อยละ 60 -79 เกณฑ์คะแนน 12-15 คะแนน จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 22.90 และมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย คือน้อยกว่าร้อยละ 60 เกณฑ์คะแนน 0-11 คะแนน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.60 มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ พงษ์ศักดิ์ อ้นมอยและคณะ(2560) ที่กล่าวว่าเยาวชนในจังหวัดอุดรดิตถ์ มีการรับรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบ

และมาตรการบังคับใช้ควบคุมการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อยู่ในระดับมาก งานวิจัยของสุรพงษ์ วัฒนา (2559) ที่กล่าวว่าประชาชนในพื้นที่จังหวัดตราด มีความรู้ความเข้าใจต่อกฎหมายสรรพสามิต อยู่ในระดับมากที่สุด และงานวิจัยของพลภัฏ แก้วศุภาสวัสดิ์(2559) ที่กล่าวว่านิสิตมหาวิทยาลัย มหาสารคาม มีการรับรู้กฎหมายตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในภาพรวมอยู่ในสัดส่วนเกินครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างและมีการปฏิบัติตามกฎหมายในภาพรวม อยู่ในสัดส่วนที่สูง

มีความขัดแย้งกับงานวิจัยของศรีสุตา เพชรพลอย (2561) ที่กล่าวว่าประชาชน ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีระดับความเข้าใจต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อยู่ในระดับปานกลาง

ซึ่งผู้ศึกษาสรุปผลความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาต ขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม ทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

2.1.1 ด้านความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ

พบว่า ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจมากที่สุด ในเรื่องอายุของใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ รองลงมา ได้แก่ ใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ เรื่องการเก็บรักษาใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ หลังจากได้รับอนุญาตให้ขายสุรา ยาสูบ และไฟ เรื่องอัตราค่าธรรมเนียมขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ประเภทขายปลีก และมีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด คือเรื่องอายุของผู้ที่จะขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ทั้งนี้ผู้ศึกษาเห็นว่าผู้ประกอบการที่มีความประสงค์จะขอใบอนุญาตขายฯ (กรณีรายใหม่) ต้องเดินทางมายื่นคำขอฯ ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม เท่านั้น จึงได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สรรพสามิตประจำสำนักงาน ให้ผู้ประกอบการทราบว่า หลังจากได้รับ ใบอนุญาตขายฯเรียบร้อยแล้วว่าใบอนุญาตขายฯมีอายุ 1 ปี เมื่อได้รับใบอนุญาตขายฯแล้ว ให้ปิดไว้ในที่เปิดเผย สามารถให้เจ้าหน้าที่สายตรวจสรรพสามิตตรวจสอบความถูกต้องได้ และเจ้าหน้าที่ได้อธิบายเพิ่มเติมว่าหากไม่ปฏิบัติตาม จะมีความผิดตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 ผู้ประกอบการจึงตระหนักและให้ความใส่ใจในส่วนนี้มากเป็นพิเศษเพราะกลัวจะต้องได้รับโทษ ส่วนเรื่องอายุของผู้ที่จะขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ สาเหตุที่ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจในส่วนนี้น้อยที่สุด เป็นเพราะว่าผู้ประกอบการที่มาขอใบอนุญาตขายฯโดยผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการมีอายุอยู่ในช่วงอายุ 41-50 ปี ทำให้ผู้ประกอบการมีได้ค่านึงว่าอายุของผู้ที่จะขอใบอนุญาตขายฯ(กรณีรายใหม่) จะต้องมียุมากกว่า 20 ปีขึ้นไป ส่งผลให้มีความรู้ความเข้าใจในส่วนนี้น้อย

2.1.2 ด้านความรู้ความเข้าใจในการต่อใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ

พบว่า ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจมากที่สุด ในเรื่องสถานที่ที่สามารถยื่นคำร้องขอใบแทนใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ใบเติมกรณีชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหาย รองลงมา ได้แก่ เรื่องการต่อใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ต้องต่อทุกปี เรื่องช่องทางการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ เรื่องหลักฐานที่ใช้ในการต่อใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ และมีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุดในเรื่อง การต่อใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ล่วงหน้า ทั้งนี้ผู้ศึกษาเห็นว่า จากผลการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ใช้ช่องทางการในการต่อใบอนุญาตขายฯเดินทางมาต่อใบอนุญาตขายฯ ณ สำนักงานฯ เมื่อต่อใบอนุญาตเรียบร้อยแล้วเจ้าหน้าที่สรรพสามิต(ประจำสำนักงาน)จะอธิบายและแนะนำให้ผู้ประกอบการทราบว่า หากใบอนุญาตขายฯที่ได้รับไปแล้วนั้น เกิดความชำรุดหรือสูญหายสามารถยื่นคำร้องขอรับใบแทนได้ที่สำนักงานฯเท่านั้น ไม่สามารถยื่นขอรับใบแทนผ่านช่องทางอื่นได้ ผู้ประกอบการจึงมีความรู้ความเข้าใจส่วนนี้เป็นอย่างดี ส่วนในเรื่องการต่อใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ล่วงหน้า สาเหตุที่ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจในส่วนนี้น้อยที่สุดนั้น ผู้ศึกษาเห็นว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะต่ออายุใบอนุญาตขายฯในช่วงเวลาที่ใบอนุญาตใกล้จะหมดอายุ เนื่องจากทราบว่าใบอนุญาตขายฯ มีอายุ 1 ปี และมีผู้ประกอบการบางส่วนอาจไม่ทราบว่ากรมสรรพสามิตอนุญาตให้ผู้ประกอบการสามารถต่อใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ล่วงหน้าได้ 90 วัน ก่อนวันที่ใบอนุญาตจะหมดอายุ

2.1.3 ด้านความรู้ความเข้าใจในการกระทำความผิดเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ

พบว่า ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม มีความรู้ความเข้าใจมากที่สุด ในเรื่องการห้ามเปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุรา และการห้ามแบ่งขายยาสูบ รองลงมา ได้แก่ เรื่องสินค้าสุรา ยาสูบ และไฟต้องปิดแสตมป์สรรพสามิตอย่างถูกต้องและใบอนุญาตขายฯต้องปิดไว้ในที่เปิดเผย สามารถตรวจสอบได้ เรื่องสถานที่ในการขายสุรา ซึ่งสถานที่ขายต้องไม่อยู่ต่อเนืองหรือติดกับ โรงเรียน วัด หรือสถานที่ประกอบกิจกรรมทางศาสนา และไม่อยู่ในสถานบริการน้ำมัน(ปั้มน้ำมัน) เรื่องสินค้าที่หากขายแล้วจะมีความผิดตามพระราชบัญญัติสรรพสามิต พ.ศ.2560 และมีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุดในเรื่องบทลงโทษของการขายสุรา ยาสูบ และไฟ โดยไม่มีใบอนุญาต ทั้งนี้ผู้ศึกษาเห็นว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ที่เดินทางมาเพื่อขอใบอนุญาตขายฯ(กรณีรายใหม่)และต่อใบอนุญาตขายฯ(กรณีรายเดิม) ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม เมื่อได้รับใบอนุญาตขายฯเรียบร้อยแล้วเจ้าหน้าที่(ประจำสำนักงาน) จะอธิบายและแนะนำเกี่ยวกับข้อควรปฏิบัติหรือข้อกฎหมายต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 โดยจะเน้นย้ำเรื่องห้ามเปลี่ยนแปลงภาชนะเพื่อการค้า และห้ามแบ่งขายยาสูบ เนื่องจากในเขตพื้นที่

รับผิดชอบมีผู้ประกอบการที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำไร่ ทำสวน ซึ่งเอื้อต่อการกระทำความผิด ในด้านนี้ และการออกตรวจแนะนำร้านค้าของเจ้าหน้าที่สายตรวจสรรพสามิตก็มีการอธิบายเรื่องฐาน ความผิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงภาชนะเพื่อการค้าและการแบ่งขายยาสูบ หากกระทำผิดจะมี บทลงโทษตามมาตรา 196 ของพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 ต้องถูกระวางโทษปรับ ไม่เกินห้าพันบาทถ้วน จึงทำให้ผู้ประกอบการใส่ใจและระมัดระวังเรื่องข้อกฎหมายเป็นอย่างดีเพราะ กลัวว่าจะถูกระวางโทษปรับ ในส่วนของเรื่องบทลงโทษของการขายสุรา ยาสูบ และไฟ โดยไม่มี ใบอนุญาต ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด ผู้ศึกษาเห็นว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ทราบดี อยู่แล้วว่าใบอนุญาตขายฯ มีอายุ 1 ปี พอใกล้ถึงวันหมดอายุ ผู้ประกอบการก็จะรีบดำเนินการต่ออายุ ใบอนุญาตขายฯ เพื่อมิให้หมดอายุ จึงมิได้คำนึงว่าจะมีโทษปรับเท่าไร และผู้ประกอบการบางส่วน ก็มีทราบว่าการขายสุรา ยาสูบ และไฟ โดยไม่มีใบอนุญาตนั้น มีโทษปรับด้วย

2.1.4 ด้านความรู้ความเข้าใจตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 และพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.2560

พบว่า ผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขา นายายอาม มีความรู้ความเข้าใจมากที่สุด ในเรื่องวันที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตาม พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 รองลงมา ได้แก่ เรื่องข้อห้ามในการจำหน่าย ยาสูบ เรื่องข้อห้ามในการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เรื่องบทลงโทษของผู้ที่ฝ่าฝืนการสูบบุหรี่ใน เขตปลอดบุหรี่ และมีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด ในเรื่องช่วงเวลาที่ยกเว้นให้จำหน่ายเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ได้ ผู้ศึกษาเห็นว่า หน่วยงานภาครัฐตระหนักถึงมาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จึงมีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนรณรงค์และเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปและผู้ประกอบการร้านค้า เรื่องข้อห้ามในการจำหน่ายสุราในวัน สำคัญทางพระพุทธศาสนา ประชาชนและผู้ประกอบการจึงเข้าใจและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด อีกทั้ง ประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวพุทธ จะทำบุญตักบาตรหรือประกอบพิธีกรรมทางศาสนาในวันสำคัญ ดังกล่าว จึงตระหนักรู้เพราะเป็นเรื่องที่ใกล้ตัว ส่วนในเรื่องช่วงเวลาที่ยกเว้นให้จำหน่ายสุราได้ นั้นที่ ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจในส่วนนี้น้อยที่สุด ผู้ศึกษาเห็นว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่ทราบ ว่ามีการจำกัดเวลาในการจำหน่ายสุราในร้านค้าทั่วไป โดยเข้าใจว่ามีการจำกัดเวลาเฉพาะในร้านค้า ขนาดใหญ่ ซูเปอร์มาร์เก็ตหรือร้านสะดวกซื้อ(7-eleven) และยังผู้ประกอบการบางส่วนเกิดความ สับสนและไม่เข้าใจว่าช่วงเวลาที่ยกเว้นให้จำหน่ายสุรานั้นมีช่วงเวลาใดบ้าง

2.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับความรู้ความเข้าใจในการ ขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับความรู้ความเข้าใจในการ ขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ มีดังนี้

2.2.1 ด้านเพศ พบว่าผู้ประกอบการที่มีเพศแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผู้ศึกษาเห็นว่า ความแตกต่างกันของเพศ ไม่ส่งผลให้ความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ นั้นต่างกัน เพราะปัจจุบันไม่ว่าเพศไหน ๆ ก็สามารถหาความรู้รอบตัวได้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ มากมาย ความสนใจสิ่งต่าง ๆ รอบด้าน ก็จะทำให้เขามีความรู้กว้างขึ้น อีกทั้งระบบอินเทอร์เน็ตที่ไร้พรมแดน และสื่อโซเชียลมีเดียก็มีส่วนทำให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารไม่ว่าจะเป็นข้อกฎหมาย ระเบียบ วิธีการเกี่ยวกับการขายสุรา ยาสูบ และไฟ ได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกมลชนก วงศ์สวัสดิ์และวัลลภ รัฐฉัตรานนท์ (2563) ที่กล่าวว่า เพศไม่มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ มีความขัดแย้งกับงานวิจัยของสุรพงศ์ วัฒนา (2559) ที่กล่าวว่า เพศที่ต่างกัน มีผลต่อความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อกฎหมายสรรพสามิตในเขตพื้นที่ตราด และงานวิจัยของพลัญญ์ แก้วศุภาสวัสดิ์(2559)ที่กล่าวว่า เพศที่ต่างกัน มีผลต่อการรับรู้และการปฏิบัติตามกฎหมายของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2.1.2 ด้านอายุ พบว่าผู้ประกอบการที่มีอายุแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ แตกต่างกัน ซึ่งผู้ศึกษาเห็นว่า ถึงแม้ในยุคปัจจุบันนี้ การหาความรู้ไม่มีปิดกั้นพรมแดนที่ไหนก็สามารถหาความรู้ได้ แต่อายุที่ต่างกัน ก็มีผลต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกัน จากผลการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการที่มีอายุตั้งแต่ 71 ปีขึ้นไป มีความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบและไฟ น้อยกว่าช่วงอายุอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกมลชนก วงศ์สวัสดิ์และวัลลภ รัฐฉัตรานนท์ (2563) ที่กล่าวว่า พนักงานที่มีอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มีความขัดแย้งกับงานวิจัยของสุรพงศ์ วัฒนา (2559) ที่กล่าวว่า อายุที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อกฎหมายสรรพสามิตในเขตพื้นที่ตราด

2.1.3 ด้านระดับการศึกษา พบว่าผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ แตกต่างกัน ซึ่งผู้ศึกษาเห็นว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกันั้นมีส่วนสำคัญมากต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเพราะการตีความหรือทำความเข้าใจกับข้อมูลที่ได้รับมานั้นไม่เท่ากัน และหากข้อมูลที่ได้ยินได้ฟังหรือได้รับรู้มาแต่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับตนเองหรือสิ่งที่ตนเองกำลังทำอยู่ในปัจจุบัน ความใส่ใจและความอยากรู้อยากเห็นสิ่งนั้นก็ลดลง จากการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าประถมศึกษา กับระดับประถมศึกษา มีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่า ระดับการศึกษาอื่น ๆ และผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.6,ปวช.) มีความรู้ความเข้าใจมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกมลชนก วงศ์สวัสดิ์และวัลลภ รัฐฉัตรานนท์(2563) ที่กล่าวว่าระดับการศึกษาที่ แตกต่างกัน มีผลต่อความรู้ความเข้าใจ

ของพนักงาน แตกต่างกัน และงานวิจัยของสุรพงศ์ วัฒนา(2559) ที่กล่าวว่าระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีผลต่อความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อกฎหมายสรรพสามิตในเขต พื้นที่ตราด แตกต่างกัน

2.1.4 ด้านประเภทใบอนุญาต พบว่าผู้ประกอบการที่มีประเภทใบอนุญาต แตกต่างกัน มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ้ แตกต่างกัน ซึ่ง ผู้ศึกษามีความเห็นว่าที่ประเภทใบอนุญาต ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจนั้น เนื่องด้วยผู้ประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตประเภทขายส่งและใบอนุญาตขายปลีกมีขนาดร้านค้าแตกต่างกันพอสมควร กล่าวคือ ร้านค้าส่งส่วนใหญ่จะมีทำเลตั้งอยู่ใกล้แหล่งชุมชน มีขนาดใหญ่กว่า และประชาชนเข้าถึงง่าย ข้อมูลข่าวสารอาจจะเข้าถึงได้มากกว่าประเภทร้านค้าปลีก ซึ่งเป็นร้านค้าไม่ใหญ่มากในหมู่บ้านหรืออยู่ในป่า ในสวน แหล่งข้อมูลข่าวสารอาจจะเข้าไปไม่ถึงถึง จึงมีส่วนทำให้มีความรู้ความเข้าใจที่แตกต่างกัน

2.1.5 ด้านที่ตั้งสถานประกอบการ พบว่าผู้ประกอบการที่มีที่ตั้งสถานประกอบการ ต่างกัน มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ้ แตกต่างกัน ซึ่ง ผู้ศึกษามีความเห็นว่า ทำเลที่ตั้งและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารไม่ว่าจะเป็นระยะทาง ความเจริญ จากผลการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการที่มีสถาน ประกอบการตั้งอยู่ในอำเภอท่าใหม่มีความรู้ความเข้าใจมากกว่าที่สุด เนื่องด้วยมีสถานที่ท่องเที่ยว และการเดินทางสะดวกอยู่ใกล้แหล่งชุมชน ส่วนอำเภอแก่งหางแมวมีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่า อำเภออื่น เนื่องด้วยสภาพแวดล้อมที่ตั้งสถานประกอบการเป็นสวนยางพาราและสวนผลไม้ อยู่ห่างไกลความเจริญ อีกทั้งผู้ประกอบการส่วนใหญ่ประกอบอาชีพชาวสวนเป็นหลัก จึงมิได้ให้ความสนใจข้อมูลข่าวสารในการขออนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ้ เท่าที่ควร และข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ อาจจะไม่ว่างถึง

2.3 ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ้ ของผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม

ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ้ ของผู้ประกอบการในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม สามารถแยกออกได้เป็น 3 ด้าน ได้แก่

2.3.1 ด้านการขออนุญาตใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ้ สามารถแยก ออกเป็นปัญหาในด้านนี้ออกได้เป็น 2 ประเด็น ได้แก่

1) ปัญหาเรื่องเอกสารประกอบการยื่นคำขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ้ (รายใหม่) ทั้งนี้สาเหตุเพราะว่า เงื่อนไขในการยื่นคำขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ้ สำหรับกรณีราย ใหม่ มีเอกสารประกอบการยื่นคำขอที่แตกต่างกัน ดังนี้

(ก) กรณีเป็นบ้านของตัวผู้ประกอบการเอง และผู้ประกอบการเป็นเจ้าของบ้านเอกสารหลักฐานที่ต้องใช้ประกอบการยื่นคำขอ คือ สำเนาบัตรประชาชนของผู้ที่ยื่นคำขอฯ

และสำเนาทะเบียนบ้านของผู้ที่ยื่นคำขอฯ ที่ใช้เป็นสถานประกอบการ และแผนผังแสดงสถานที่ที่ประสงค์จะขาย

(ข) กรณีที่มีใช้บ้านของตนเอง หรือเป็นสถานที่เช่า เอกสารหลักฐานที่ต้องใช้ประกอบการยื่นคำขอฯ คือ สำเนาบัตรประชาชนของผู้ยื่นคำขอฯ เอกสารสิทธิ์หรือสัญญาเช่าพร้อมหนังสือแสดงความยินยอมของผู้ให้เช่า (กรณีเช่าสถานที่) ของสถานที่ขาย สำเนาบัตรประชาชนของผู้ให้เช่าหรือผู้ที่ให้ใช้สถานที่ สำเนาทะเบียนบ้านหรือสำเนาโฉนดที่ดินที่ใช้เป็นสถานที่ประกอบการ และแผนผังแสดงสถานที่ที่ประสงค์จะขาย

(ค) กรณีเป็นนิติบุคคล เอกสารหลักฐานที่ต้องใช้ประกอบการยื่นคำขอฯ คือ หนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลซึ่งออกให้ไม่เกินหกเดือน หนังสือมอบอำนาจพร้อมเอกสารตามกฎหมายในกรณีมอบอำนาจให้กระทำการแทน ใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และแผนผังแสดงสถานที่ที่ประสงค์จะขาย

โดยผู้ประกอบการส่วนใหญ่ที่เดินทางมายื่นคำขอฯ ไม่ทราบข้อมูลว่าต้องเตรียมเอกสารหลักฐานอะไรบ้างและไม่ได้โทรมาสอบถามเจ้าหน้าที่ล่วงหน้าก่อน ทำให้เอกสารหลักฐานไม่ครบถ้วน ต้องเสียเวลาเพื่อเตรียมเอกสารมายื่นใหม่ ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการขอใบอนุญาตขายฯ

2) การเดินทางมาขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไพ่ ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม ทั้งนี้สาเหตุเพราะว่า สำนักงานฯ มีเขตพื้นที่รับผิดชอบทั้งหมด 3 อำเภอ ได้แก่อำเภอท่าใหม่ อำเภอนายายอาม และอำเภอแก่งหางแมว ซึ่งที่ตั้งของสำนักงานฯ อยู่ในเขตอำเภอนายายอาม ซึ่งอยู่ตรงกลางระหว่างอำเภอท่าใหม่กับแก่งหางแมว เนื่องจากแต่ละอำเภอมีเขตพื้นที่รับผิดชอบมีระยะทางที่ห่างไกลกัน ส่งผลให้การเดินทางต้องใช้เวลาและในบางพื้นที่รถโดยสารประจำทางมีไม่เพียงพอ

2.3.2 ด้านปัญหาการต่อใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไพ่ และชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตฯ สามารถแยกออกเป็นปัญหาในด้านนี้ออกได้เป็น 2 ประเด็น ได้แก่

1) ปัญหาเรื่องไม่มีระบบแจ้งเตือนทำให้ใบอนุญาตหมดอายุ ทั้งนี้สาเหตุเพราะว่าใบอนุญาตขายฯ แบบเดิมไม่มีบาร์โค้ด ไม่สามารถนำไปต่ออายุใบอนุญาตผ่านช่องทางออนไลน์ได้ต้องเดินทางมาต่อใบอนุญาตขายฯ ณ สำนักงานฯ เพียงช่องทางเดียวนั้น สำนักงานฯ จึงมีนโยบายเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการโดยการจัดทำเป็นหนังสือแจ้งเตือนวันหมดอายุล่วงหน้าเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถนำหนังสือแจ้งเตือนฯ ไปต่ออายุใบอนุญาตขายฯ ผ่านช่องทางรับชำระค่าธรรมเนียมออนไลน์ได้ ต่อมากรมสรรพสามิต ได้เปลี่ยนแปลงรูปแบบใบอนุญาตขายฯ จากเดิมที่ไม่มีบาร์โค้ด เปลี่ยนเป็นแบบที่มีบาร์โค้ดแสดงไว้ในใบอนุญาตฯ ด้วย เพื่อสะดวกต่อผู้ประกอบการในการนำใบอนุญาตขายฯ ไปต่ออายุใบอนุญาตผ่านช่องทางออนไลน์ได้ก่อนวันที่ใบอนุญาตจะสิ้นอายุ

สำนักงานฯ จึงมิได้จัดส่งหนังสือแจ้งเตือนวันหมดอายุใบอนุญาตล่วงหน้าแล้ว แต่เนื่องด้วยมีผู้ประกอบการบางรายยังคงคุ้นชินกับการได้รับหนังสือแจ้งเตือนล่วงหน้าจากสำนักงานฯ และมีได้อ่านคำชี้แจงหรือดูวันหมดอายุในใบอนุญาต ส่งผลให้ใบอนุญาตขายฯ หมดอายุ เป็นเหตุให้ต้องนำเอกสารหลักฐานเพื่อมายื่นขอใบอนุญาตขายฯ ใหม่

2) ปัญหาเรื่องระบบการชำระค่าธรรมเนียมออนไลน์ผ่านอินเทอร์เน็ตมีขั้นตอนยุ่งยากทั้งนี้สาเหตุเพราะว่า การต่ออายุใบอนุญาตผ่านช่องทาง www.excise.co.th และแอปพลิเคชัน Excise smart service การลงทะเบียนเข้าไปในระบบทะเบียนใบอนุญาตออนไลน์ จำเป็นต้องให้ข้อมูลเลขประจำตัวประชาชนของผู้รับใบอนุญาตเท่านั้น ระบบจึงจะแสดงข้อมูลการต่ออายุใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตได้ จากการผลศึกษาพบว่าผู้ประกอบการมีการต่ออายุใบอนุญาตขายฯ ผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต น้อยที่สุด อีกทั้งผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีอายุ 41-50 ปี จึงไม่ชำนาญในการใช้อินเทอร์เน็ต เมื่อพบขั้นตอนที่ซับซ้อนจึงเลือกชำระค่าธรรมเนียมฯ ผ่านช่องทางอื่น

3) ปัญหาเรื่องชำระค่าธรรมเนียมผ่านเคาน์เตอร์เซอร์วิสไม่ได้รับใบอนุญาตทั้งนี้สาเหตุเพราะว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ชำระค่าธรรมเนียมผ่านช่องทางร้านสะดวกซื้อ (7-eleven) เพราะสะดวกและรวดเร็วแต่เนื่องด้วยร้านสะดวกซื้อ (7-eleven) บางสาขาไม่มีเครื่องพิมพ์ จึงไม่สามารถพิมพ์ใบอนุญาตขายฯ ให้ได้ผู้ประกอบการต้องมารับใบอนุญาตขายฯ ฉบับจริง ณ สำนักงานฯ ทำให้เกิดความล่าช้า อีกทั้งพนักงานร้านสะดวกซื้อ (7-eleven) บางสาขาก็ไม่ชำนาญในการให้บริการด้านนี้ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จึงเดินทางมาต่ออายุใบอนุญาตขายฯ ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม ด้วยตนเอง

2.3.3 ปัญหาการกระทำความผิดในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ สามารถแยกออกเป็นปัญหาในด้านนี้ออกได้เป็น 2 ประเด็น ได้แก่

1) ปัญหาเรื่องการเปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุราเพื่อการค้า ทั้งนี้สาเหตุเพราะว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่เกิดความสับสนในข้อปฏิบัติของกฎหมายตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 มาตรา 157 ที่ระบุว่า “ห้ามมิให้ ผู้ใดเปลี่ยนแปลง ภาชนะบรรจุสุราเพื่อการค้า เว้นแต่เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ ผลิตสุรา หรือเป็นผู้ได้รับใบอนุญาต ขายสุราประเภทที่ 2 เฉพาะกรณี ผู้ซื้อได้ร้องขอให้เปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุราเพื่อดื่มในขณะนั้น” เพราะเข้าใจว่าสุราสามารถแบ่งใส่ภาชนะ (ขวด) ไว้จำหน่ายได้ส่งผลให้ผู้ประกอบการหลายรายถูกระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท ในข้อหาเปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุราเพื่อการค้า

2) ปัญหาเรื่องการแบ่งขายยาสูบ ทั้งนี้สาเหตุเพราะว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่เข้าใจและสับสนเกี่ยวกับข้อกฎหมาย ซึ่งตามพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2560 มาตรา 39 วรรคสอง ระบุว่า “ห้ามมิให้ มีการแบ่งขายผลิตภัณฑ์ยาสูบประเภทบุหรี่ ชิกาแรต”

และตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 มาตรา 169 ระบุว่า “การขายยาสูบต้องขายตามขนาดของที่ได้เสียภาษีแล้ว ห้ามแบ่งขาย” จึงได้มีการแบ่งขายยาสูบเป็นมวน ทำให้ผู้ซื้อสามารถเข้าถึงได้ง่ายเพราะไม่มีกำลังซื้อเป็นซอง ส่งผลให้ผู้ประกอบการบางรายถูกระวางโทษปรับตามกฎหมายเพราะเข้าใจว่าไม่มีความผิด

3) ปัญหาเรื่องผู้ประกอบการยังไม่ค่อยเข้าใจกฎหมายเกี่ยวกับการขออนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ทั้งนี้สาเหตุเพราะว่า กรมสรรพสามิตได้รวบรวมกฎหมายที่ใช้ในการบริหารจัดการเก็บภาษีสรรพสามิตจากเดิม 7 ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2527 พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2527 พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.2493 พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.2509 พระราชบัญญัติไฟ พุทธศักราช 2486 พระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2527 พระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสุรา พ.ศ.2527 ให้เป็นฉบับเดียว คือ พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 แต่การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพสามิตยังไม่ทั่วถึงผู้ประกอบการที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ส่งผลให้ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่ทราบและยังสับสนระหว่างกฎหมายเก่ากับกฎหมายใหม่

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

3.1.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเสนอแนวทางเพื่อแก้ปัญหาในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบและไฟ ให้กับผู้ประกอบการในเขตสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม ดังนี้

1) กรมสรรพสามิตควรพิจารณาเพิ่มช่องทางจุดบริการรับชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายฯเพิ่มขึ้น เช่นร้านสะดวกซื้อ ซีเจซูเปอร์มาร์เก็ต (CJ supermarket) โลตัสโกเฟรช (Lotus's go fresh) มินิบิ๊กซี (Mini Big C) เป็นต้น เนื่องจากในเขตพื้นที่รับผิดชอบแต่ละอำเภอ จุดบริการรับชำระค่าธรรมเนียมยังไม่เพียงพอ

2) กรมสรรพสามิตควรพิจารณาขอความร่วมมือหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่เทศบาลส่วนตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ในการเป็นหน่วยรับบริการชำระค่าธรรมเนียมการต่อใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ สำหรับผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตแบบต่อเนื่อง ทั้งนี้เนื่องจากมีความใกล้ชิดกับผู้ประกอบการ และดูแลเกี่ยวกับการเปิดสถานประกอบการร้านค้าในชุมชนอยู่แล้วหาก

ผู้ประกอบการสามารถต่ออายุใบอนุญาตขายฯ ได้ก็จะเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้ประกอบการในพื้นที่ห่างไกลอีกช่องทางหนึ่ง

3) จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการต่อใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ผ่านช่องทางสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขานายายอามมากที่สุด กรมสรรพสามิตควรมีการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และส่งเสริมในเรื่องการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการให้บริการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้มารับบริการ และช่องทางการต่อใบอนุญาตขายฯ ผ่านทางเว็บไซต์ของกรมสรรพสามิตน้อยที่สุด กรมสรรพสามิตควรยกเลิกการให้บริการชำระค่าธรรมเนียมผ่านช่องทางนี้ เปลี่ยนมาเน้นรูปแบบการให้บริการชำระค่าธรรมเนียมผ่านทางออนไลน์ เช่น พัฒนาระบบ Internet Banking ให้ครอบคลุมทุกธนาคาร เป็นต้น เพื่อให้สอดคล้องกับระบบราชการ 4.0

4) จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจด้านการต่อใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ น้อยที่สุด กรมสรรพสามิตควรมีรูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์การให้บริการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ผ่านช่องทางที่หลากหลายเพื่อให้เข้าถึงประชาชนทั้งทางออนไลน์ และออฟไลน์ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ สื่อโซเชียล (YouTube, Tiktok) เป็นต้น

3.1.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

จากผลการศึกษาความรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ให้กับผู้ประกอบการในเขตสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในภาพรวมของปัญหาที่พบ เพื่อให้สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อนำไปปรับใช้ ดังนี้

1) สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ควรจัดทำคู่มือในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ซึ่งมีข้อห้ามและข้อปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.2560 และพระราชบัญญัติควบคุมแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 ขนาดพกพา เพื่อแจกให้ผู้ประกอบการที่มารับบริการนำไปศึกษาเพิ่มเติมในข้อควรปฏิบัติของกฎหมายต่าง ๆ เพื่อมิให้กระทำความผิดเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ

2) สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ควรจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เพิ่มเติมที่หลากหลายเพื่อเข้าถึงผู้ประกอบการทุกเพศทุกวัย โดยการสร้างสื่อโซเชียล เช่น เพจ Facebook ของสำนักงานฯ Line OA ของสำนักงานฯ เพื่อตอบคำถามที่พบบ่อย และ ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ให้หน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ช่วยประชาสัมพันธ์เสียงตามสายให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ รวมถึงการการเปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุราเพื่อการค้า การแบ่งขายยาสูบ และการตรวจสอบแสตมป์สินค้าสรรพสามิต

3) สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ ควรมีการออกประชาสัมพันธ์เชิงรุก โดยการออกตรวจแนะนำร้านค้า กล่าวคือนอกจากเจ้าหน้าที่สายตรวจจะมีการตรวจปฏิบัติการเป็นประจำอยู่แล้ว ควรจัดเจ้าหน้าที่เฉพาะกิจเพื่อออกประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กับผู้ประกอบการร้านค้าโดยตรง จะทำให้สามารถตอบข้อซักถามให้เข้าใจยิ่งขึ้น และเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีแก่องค์กร

4) สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ ควรจัดทำแผนออกหน่วยบริการเคลื่อนที่เพื่อประชาสัมพันธ์และออกใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ทุก 3 เดือน เป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล เพื่อลดระยะเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางเพื่อมาต่อใบอนุญาต

ข้อเสนอแนะตาม (1) (2) (3) และ (4) จะเป็นการเพิ่มความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อบังคับของกรมสรรพสามิตที่เกี่ยวข้องกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ให้กับประชาชนทั่วไปและผู้ประกอบการที่ต้องการจะขอใบอนุญาตขายฯ ให้ถูกต้องและไปในแนวทางที่กรมสรรพสามิตกำหนด อีกทั้งยังทำให้ผู้ประกอบการเกิดความสะดวกรวดเร็วในการรับบริการ และช่วงลดความเสี่ยงในการกระทำผิดกฎหมายด้วย

3.1.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่อื่น ๆ

2) ควรศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตจันทบุรี สาขานายายอาม

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัย

สุโขทัยธรรมาธิราช

บรรณานุกรม

- กฎกระทรวงการอนุญาตขายสุรา พ.ศ. 2560. (2560, 16 กันยายน) ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนที่ 95 ก หน้า 70-73.
- _____ . (2560, 16 กันยายน) ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนที่ 95 ก หน้า 87-91.
- _____ . (2560, 16 กันยายน) ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนที่ 95 ก หน้า 99-102
- กองงานคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข (2562). คู่มือการดำเนินงานควบคุมยาสูบ สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. (พิมพ์ครั้งที่1). นนทบุรี : ศรีศิริภัทร.
- จู่ไร ท้วงษ์และคณะ. (2552). การศึกษาเปรียบเทียบมาตรการควบคุมการจำหน่ายสุรากับกลไกการออกใบอนุญาตจำหน่ายสุราของต่างประเทศและประเทศไทย. (รายงานวิจัยเผยแพร่ โดย ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.)), มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ประกาศกรมสรรพสามิต เรื่องการออกใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟสำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตต่อเนื่องจากที่ได้รับใบอนุญาต ณ สถานประกอบการเดิม. (2561, 27 กุมภาพันธ์) ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 135 ตอนพิเศษ 43 ง หน้า 21-23.
- ปรีดา ปิติวัฒน์ภัทร. (2562). ปัญหากฎหมายในการควบคุมการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออนไลน์. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีปทุม, กรุงเทพฯ.
- ทักษญา ห่อคณิตกุล. (2562). ความรู้ความเข้าใจของผู้รับบริการของสำนักงานที่ดินจังหวัดสงขลา สาขาหาดใหญ่ที่มีต่อพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. 2543. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551. (2551, 13 กุมภาพันธ์). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 125 ตอนที่ 33 ก หน้า 34-49.
- พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2560. (2560, 5 เมษายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนที่ 39 ก หน้า 27-49.
- พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560. (2560, 20 มีนาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนที่ 32 ก หน้า 1-47
- ไพศาล ลิ้มสถิต และและ จุมพล แดงสกุล (สิงหาคม 2564). ศึกษากฎหมายและนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่างประเทศเพื่อเสนอแก้ไขปรับปรุง พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551.(ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).

- พลภัทร ศรีกุล และสุพัตรา แผนวิจิต. (2565). การกำหนดมาตรการกฎหมายในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. (วารสารสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 มกราคม-มีนาคม 2565), มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พลัญญ์ แก้วสุภาสวัสดิ์. (2559). การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 รอบเขตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (ปริญญานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (อาชีวศึกษาและงานยุติธรรม) ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.
- พงษ์ศักดิ์ อ้นมอยและคณะ. (2560). การประเมินผลมาตรการบังคับใช้ควบคุมการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดอุดรธานี. (ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)).
- รัชนีภา โรจนบวร. (2563). การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดของประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อวิน อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี. (บทความวิจัย ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์) มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต, กรุงเทพฯ.
- รายงานสถานการณ์ การดำเนินนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประเทศไทย ระหว่าง พ.ศ. 2551-2561. (พิมพ์ครั้งที่1). กรุงเทพฯ : สหมิตรพัฒนาการพิมพ์ (1992).
- ศรีสุดา เพชรพลอย. (2559). การศึกษาการรับรู้ความเข้าใจและการยอมรับนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พ.ศ.2551 ของประชาชนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร. (ปริญญานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สุรพงศ์ วัฒนา. (2559). ความรู้ของประชาชนต่อกฎหมายสรรพสามิตในเขตพื้นที่ตราด. (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, กรุงเทพฯ.
- สุภาพ รัตแพทย์. (2561). ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่นของประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร. (บทความวิจัย ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และยาสูบ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข (ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา หน่วยระบาดวิทยา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์).
- อัจฉราพร ปะที. (2559). ความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของประชาชนในชุมชนต่อการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง กรณีศึกษาประชาชนในตำบลมาสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดน่าน. (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.

อัญธิกา จันทร์เครือ และคณะ. (2566). *ความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง*. (รายงานการศึกษา ค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง, ราชบุรี.

อัศวินท์ ศาสนพิทักษ์และคณะ. (2559). การสังเคราะห์มาตรการการจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มประเทศอาเซียน. (รายงานวิจัยเผยแพร่โดย ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.)). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา.

<https://arriratblog.blogspot.com/p/nonaka.html>

<http://www.excise.go.th>

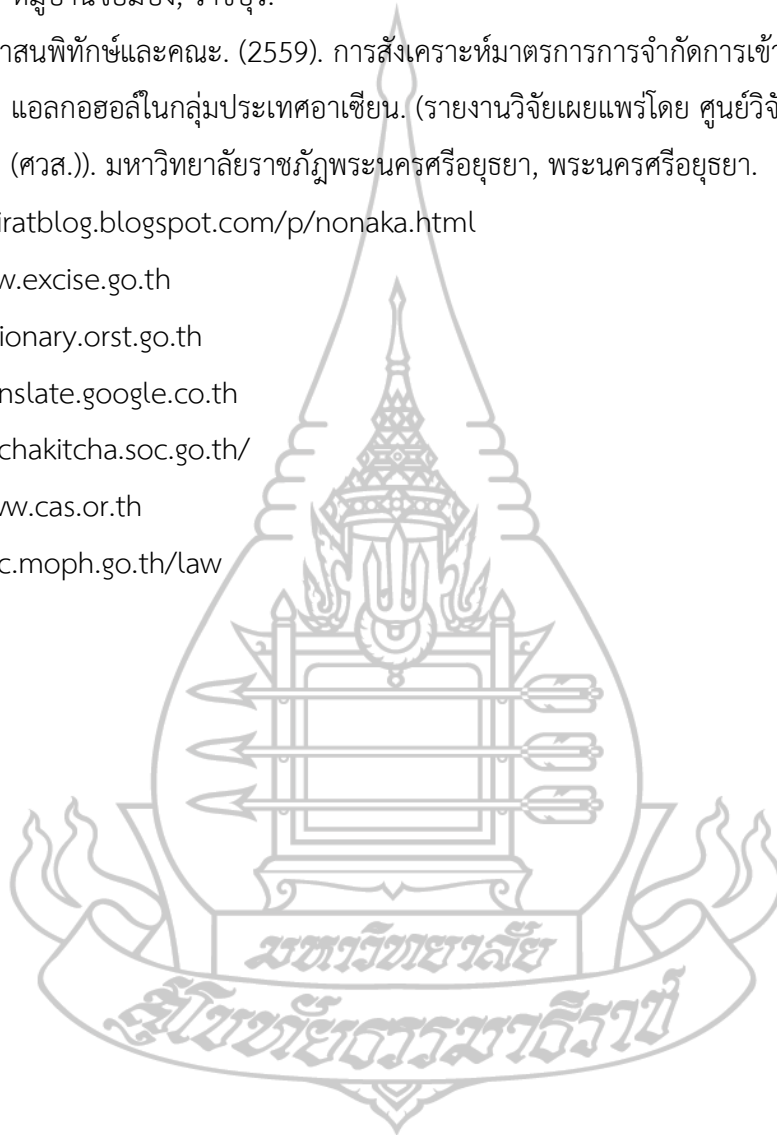
<http://dictionary.orst.go.th>

<https://translate.google.co.th>

<https://ratchakitcha.soc.go.th/>

<https://www.cas.or.th>

<https://ddc.moph.go.th/law>

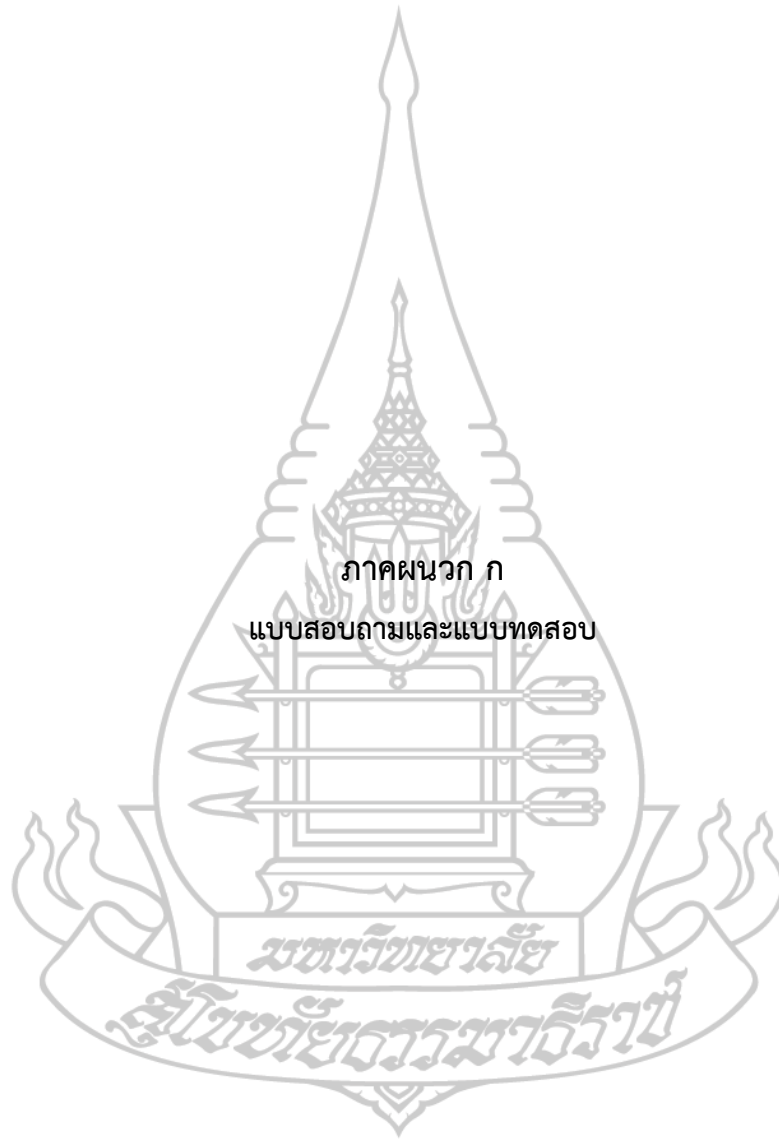

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรี

นครินทรวิโรฒราชภัฏ

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามและแบบทดสอบ

ลำดับที่.....

รหัส.....

แบบสอบถาม

**ความรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ
ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม**

เอกสารชุดนี้เป็นแบบสอบถาม เพื่อทำวิจัยการค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิทยาการจัดการ แขนงวิชาบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เพื่อศึกษาถึงความรู้ความเข้าใจ และความคิดเห็นของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิต พื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม

ผู้วิจัยขอความร่วมมือผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในรับผิดชอบของพื้นที่ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม โปรดให้ข้อมูลและความคิดเห็นตามแบบสอบถามนี้ โดยการตอบคำถามในแบบสอบถามครั้งนี้จะถูกนำมาใช้เพื่อการศึกษาวิจัยซึ่งจะเป็นประโยชน์ในเชิงวิชาการเท่านั้น ผู้วิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามอย่างตรงไปตรงมาตามข้อเท็จจริง และ ความรู้สึกนึกคิดของตัวเอง ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านเป็นอย่างดีและขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

คำชี้แจง แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ
- ตอนที่ 2 สอบถามช่องทางการรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ
- ตอนที่ 3 สอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการ
ขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลของท่านมากที่สุด

1. เพศ ชาย หญิง เพศทางเลือก
2. อายุ 21-30 ปี 31-40 ปี
 41-50 ปี 51-60 ปี
 61-70 ปี 71 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา
 ต่ำกว่าประถมศึกษา ประถมศึกษา (ป.6)
 มัธยมศึกษาตอนต้น(ม.3) มัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.6),ปวช.
 อนุปริญญา,ปวส. ปริญญาตรีขึ้นไป
4. ประเภทใบอนุญาต
 ประเภทขายส่ง ประเภทขายปลีก
5. ที่ตั้งสถานประกอบการ
 อ.ท่าใหม่ อ.นายายอาม อ.แก่งหางแมว

ตอนที่ 2 สอบถามช่องทางการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลของท่านมากที่สุด

1. ท่านรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ จากที่ใดบ้าง
(สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เจ้าหน้าที่สรรพสามิต (ประจำสำนักงาน)
 เจ้าหน้าที่สายตรวจสรรพสามิต
 จดหมายแจ้งเตือนการต่อใบอนุญาตฯ
 เว็บไซต์กรมสรรพสามิต www.excise.go.th
 สื่อโซเชียลมีเดีย (Facebook,Line)
 วิทยุ/โทรทัศน์
 บุคคลใกล้ชิด
-

ตอนที่ 3 สอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ

คำชี้แจง สอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของท่านเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ตามประเด็นดังต่อไปนี้

1. การขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟท่านมีปัญหาหรือไม่

ไม่มีปัญหา

มีปัญหา คือ.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

2. ท่านต่อใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ หรือชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตฯ ผ่านช่องทางใด และมีปัญหาหรือไม่

- ช่องทางการต่อใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ (สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

สำนักงานฯ

ไปรษณีย์

เคาน์เตอร์เซอร์วิส , เซเว่น อีเลฟเว่น

ธนาคารกรุงไทย

อินเทอร์เน็ต เช่น เว็บไซต์กรมสรรพสามิต www.excise.go.th หรือแอปพลิเคชัน Excise Smart Service เป็นต้น

ไม่มีปัญหา

มีปัญหา คือ.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

3. ท่านมีข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องการกระทำความคิดกฎหมายตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 เช่น การแบ่งขายยาสูบ การขายสุรา ยาสูบ และไฟ เป็นต้น หรือไม่

ไม่มี

มีปัญหา คือ.....

ข้อเสนอแนะ.....

ขอขอบคุณในความกรุณากรอกแบบสอบถาม

แบบทดสอบ

ความรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ
ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายาม

คำชี้แจง แบบทดสอบมีทั้งหมด 4 ด้าน 5 ข้อ รวมทั้งสิ้น 20 ข้อ

ด้านที่ 1 การขอใบอนุญาตขายสุรាយาสูด และไฟ

ด้านที่ 2 การต่ออายุใบอนุญาตขายสุรាយาสูด และไฟ

ด้านที่ 3 การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติสรรพสามิต พ.ศ.2560

ด้านที่ 4 ความรู้ความเข้าใจตาม พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

และ พ.ร.บ.ควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2560

ด้านที่ 1 ความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✖ หรือวงกลม ในข้อที่ท่านคิดว่าถูกต้องที่สุด

1. ผู้ที่จะขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ต้องมีอายุเท่าใด

ก. 18 ปีขึ้นไป

ข. 20 ปีขึ้นไป

ค. 22 ปีขึ้นไป

2. ใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ มีอายุกี่ปี

ก. 1 ปี

ข. 3 ปี

ค. 5 ปี

3. เมื่อได้ใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ต้องเก็บไว้ที่ใด

ก. ไม่ต้องเก็บรักษา

ข. เก็บไว้ในที่เปิดเผย สามารถตรวจสอบได้

ค. เก็บไว้ในที่ปลอดภัย

4. ข้อใดกล่าว ไม่ถูกต้อง

ก.สามารถขายสุรา ยาสูบ และไฟ้ บนรถเร่/แผงลอยได้

ข.ใบอนุญาตขายสุรามี 2 ประเภท ขายปลีก กับขายส่ง

ค.สถานที่ขายต้องตรงกับที่ระบุไว้ในใบอนุญาตฯ

5. ข้อใดคืออัตราค่าธรรมเนียมของใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ้ ประเภท 2 (ขายปลีก) ตามลำดับ

ก. 200 บาท 100 บาท 50 บาท

ข. 330 บาท 100 บาท 100 บาท

ค. 500 บาท 200 บาท 100 บาท

ด้านที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในการต่ออายุใบอนุญาตขายสุรាយาสูบ และไฟ้

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✖ หรือวงกลม ในข้อที่ท่านคิดว่าถูกต้องที่สุด

6. ท่านสามารถต่อใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ้ ล่วงหน้า ได้กี่วัน

ก. 30 วัน

ข. 60 วัน

ค. 90 วัน

7. ท่านสามารถชำระค่าธรรมเนียมได้ทางใดบ้าง

ก.เงินสด , บัตรอิเล็กทรอนิกส์ และบัตรเดบิต(ATM)

ข.บัตรเครดิต, โอนผ่านบัญชีธนาคาร และ คิวอาร์โค้ด

ค. ถูกทุกข้อ

8. ข้อใดกล่าวถูกต้อง

ก. การต่อใบอนุญาตขายฯ ต้องต่อทุกปี

ข. สามารถขายสุรา ยาสูบ และไฟ ก่อนค่อยขอใบอนุญาตขายฯ ก็ได้

ค. การต่อใบอนุญาตขายฯ ต้องเป็นเจ้าของสถานประกอบการเท่านั้น

9. กรณีใบอนุญาตขายฯ สูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญสามารถยื่นขอใบแทนใบอนุญาตขายฯ ได้ที่ใด

ก. สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขานายายอาม

ข. เคาน์เตอร์เซอร์วิส

ค. ไม่ต้องขอใบแทนก็ได้

10. หลักฐานที่ใช้ในการต่อใบอนุญาตขายฯ ข้อใดถูก

ก. บัตรประจำตัวประชาชนผู้ได้รับใบอนุญาต

ข. ใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ของปีปัจจุบัน

ค. ถูกทุกข้อ

ด้านที่ 3 ความรู้ความเข้าใจในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติสรรพสามิต พ.ศ.2560

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✖ หรือวงกลม ในข้อที่ท่านคิดว่าถูกต้องที่สุด

11. ข้อใดกล่าวถูกต้อง

ก. ห้ามเปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุรา

ข. ยาสูบห้ามแบ่งขาย

ค. ถูกทุกข้อ

12. สินค้าใดต่อไปนี้อหากขายจะมีความผิด

ก. ยาแดง

ข. แป้งข้าวหมาก

ค. ไม่มีข้อถูก

13. ข้อใดต่อไปนี้เป็นถูกต้อง

ก. สิ้นค้าสุรา ยาสูบและไฟ ต้องปิดแสตมป์สรรพสามิตอย่างถูกต้อง

ข. ใบอนุญาตขายฯ ต้องปิดไวน์ที่เปิดเพียงสามารถตรวจสอบได้

ค. ถูกทุกข้อ

14. ผู้ได้ที่ขายสุรา ยาสูบ และไฟ โดยไม่มีใบอนุญาต มีโทษปรับเท่าไร

ก. 1,000 บาท

ข. 3,000 บาท

ค. 5,000 บาท

15. สถานที่ใดต่อไปนี้ ห้ามขายสุรา

ก. โรงเรียน , วัดหรือสถานที่ประกอบกิจกรรมทางศาสนา

ข. สถานีบริการน้ำมัน (ปั้มน้ำมัน)

ค. ถูกทุกข้อ

ด้านที่ 4 ความรู้ความเข้าใจตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 และพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.2560

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✖ หรือวงกลม ในข้อที่ท่านคิดว่าถูกต้องที่สุด

16. ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ให้กับผู้ใด

ก. บุคคลที่อายุต่ำกว่า 20 ปี

ข. บุคคลที่มีอาการมึนเมา ครอบสติไม่ได้

ค. ถูกทุกข้อ

17. ช่วงเวลาใด ที่สามารถจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้

ก. ตั้งแต่เวลา 11.00 - 14.00 น.

ข. ตั้งแต่เวลา 17.00 - 24.00 น.

ค. ถูกทุกข้อ

18. ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ วันใดบ้าง

ก. วันมาฆบูชา, วันวิสาขบูชา, วันเข้าพรรษาและวันออกพรรษา

ข. วันหยุด

ค. วันพระ

19. ผู้ใดสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ มีโทษปรับเท่าใด

ก. ปรับไม่เกิน 1,000 บาท

ข. ปรับไม่เกิน 2,000 บาท

ค. ปรับไม่เกิน 5,000 บาท

20. ข้อใด เป็นข้อห้ามในการจำหน่ายยาสูบ

ก. ขายยาสูบให้แก่บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า 20 ปี

ข. ขายโดยใช้เครื่องขายยาสูบอัตโนมัติ

ค. ถูกทุกข้อ

ผู้วิจัยขอขอบคุณอย่างยิ่งสำหรับความร่วมมือในการตอบแบบทดสอบครั้งนี้

นางสาวพอรุ่ง จำเริญทิพย์ ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ ผู้วิจัย

ภาคผนวก ข
หนังสือถึงผู้ทรงคุณวุฒิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

ที่ อว ๐๖๐๒.๑๗/บ ๖๘๖

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พันทิพา อมรฤทธิ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวพอรุ่ง จำเริญทิพย์ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การศึกษา ความรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม” ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่ส่งมาพร้อมนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ คือ รองศาสตราจารย์ ดร. กิตติพงษ์ เกียรติวัชรชัย ไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือวิจัยที่จัดทำนั้น มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชาแนว ปฏิบัติและสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย สาขาวิชาวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็น ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัยโดยได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อใช้ประกอบการศึกษา ดังกล่าว หากต้องการสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกับนักศึกษาโดยตรงได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖๒-๖๓๒-๔๙๙๘

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณล่วงหน้า ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาวิน ชินะโชติ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

โทร. ๐๒-๕๐๔๘๘๑-๖

โทรสาร. ๐๒-๕๐๓๓๖๑๒

ที่ อว ๐๖๐๒.๑๗/บ ๖๘๖

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ธีรจุฑาชาติ ยงสวัสดิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวพอรุ่ง จำเริญทิพย์ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การศึกษาความรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม” ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่ส่งมาพร้อมนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ คือ รองศาสตราจารย์ ดร. กิตติพงษ์ เกียรติวัชรชัย ไร่ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือวิจัยที่จัดทำนั้น มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชาแนวปฏิบัติและสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย สาขาวิชาวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัยโดยได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อใช้ประกอบการศึกษา ดังกล่าว หากต้องการสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกับนักศึกษาโดยตรงได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖๒-๖๓๒-๔๔๔๘

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาวิน ชินะโชติ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

โทร. ๐๒-๕๐๔๘๑๘๑-๖
โทรสาร. ๐๒-๕๐๓๓๖๑๒

ที่ อว ๐๖๐๒.๑๗/บ ๖๘๖

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๖๘ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.พิชยา ขวากร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวพอรุ่ง จำเริญทิพย์ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การศึกษา ความรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ ในพื้นที่ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม” ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่ส่งมาพร้อมนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ คือ รองศาสตราจารย์ ดร. กิตติพงษ์ เกียรติวิเศษชัย ไว้ชิ้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือวิจัยที่จัดทำนั้น มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชาแนว ปฏิบัติและสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย สาขาวิชาวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัยโดยได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อใช้ประกอบการศึกษา ดังกล่าว หากต้องการสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกับนักศึกษาโดยตรงได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖๒-๖๓๒-๔๔๔๘

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาวิน ชินะโชติ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

โทร. ๐๒-๕๐๔๘๑๘๑-๖
โทรสาร. ๐๒-๕๐๓๓๖๑๒

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อสกุล	นางสาวพอรุ่ง จำเริญทิพย์
วัน เดือน ปี เกิด	18 กรกฎาคม 2526
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ
ที่อยู่ปัจจุบัน	บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2559
ประวัติการศึกษา	สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จันทบุรี สาขานายายอาม
ประวัติการทำงาน	นักวิชาการสรรพสามิตปฏิบัติการ

